

Муқәддәс Китап

Инжіл 6-қисим

«Римлиқларға»

© Муқәддәс Китап 2012

CC BY-SA 4.0

www.mukeddeskalam.com

«Уйғурчә Муқәддәс тәржимиси»

Инжил 6-қисим

«Римлиқларға»

Расул Павлус Рим шәһиридики жамаәткә язған мәктуп

Кириш сөз

Төрт изаһат

Рәббимиз Әйсә Мәсиһ өлүмдин тирилип асманға көтирилгәндин кейин узун өтмәй, Рим империйәси тәвәсидә вә Явропа, Африқа, Оттура Асия һәм һиндистанда нурғун етиқатчи жамаәтләр пәйда болди. Рәббимизниң расуллири Павлус, Петрус, Юһанна, Якуп, Йәһуда вә башқилар етиқатчиларни ригбәтләндүрүш вә уларға үгитиш үчүн бу жамаәтләргә наһайити көп мәктупларни яки салам хәтләрни язди. Инжилда булардин жәмий 21 мәктуп биз үчүн сақлинип кәлмәктә. Жамаәтләр баштин башлап бу мәктупларниң Муқәддәс Роһниң йолйоруғи вә вәһийиси билән йезилғанлиғини билип йәткәчкә, уларни қәтғийилик билән сақлиди, шундақла улардин нурғун көчүрмиләрни йезип башқа жамаәтләргә әвәтишкә башлиди. Худаға миң тәшәккүр болсун, мана шу сәвәптин бу қиммәтлик язмилар муқәддәс Инжилниң бир қисми болуп, һазир қолимизда туриду.

Оқурмәнләргә ярдими болсун үчүн расул Павлус һәмдә башқа расуллаһарниң мәктуплирини оқуштин авал мәктуплирида ишлитилгән бәзи алаһидә сөз-ибариләр тоғрилиқ тохтилишимизға тоғра келиду.

(1) «Роһ», «жан», «тән» вә «әт» тоғрилиқ

Худа дәсләптә инсанни яратқанда «роһ, жан, тән»ни бирләштүрүп яратқан еди. «Роһ» болса инсанниң асаси яки асасий вужуди, ирадиси, «һаят күчи» дегәнлиқтур. Бизниң ким екәнлиғимиз роһумиздин билиниду. «Жан» болса инсанниң зәһни, ой-пикирлири вә һессиятлиридин тәркиб тапиду. «Тән»ниң мәнаси һәммимизгә аян.

Худаниң инсанға болған мәхсити инсанни «роһий» яки «роһаний» адәм қилиштин ибарәт еди. «Роһий» дегинимиз инсанниң барлиқ ишлири «роһ»тин кәлсун, дегәнлиқтур; демәк, инсанниң роһи Худаниң Роһи билән алақидә болғанда, Худаниң ирадисини чүшинип билип, униң жени арқилиқ тенини башқурған һалда ирадисини әмәлгә ашуруш дегәнлиқтур. Башқа нуқтидин ейтқанда, роһ ғоҗайин, жан ғоҗидар, тән кул болиду. Роһ болса Худаниң Роһи билән алақидә болуп Худаниң ирадисини билдүриду. «Жан» (инсанниң һессиятлири, ой-пикирлири вә зәһнидин тәркиб тапқан) болса ғоҗидар болуп, роһниң хәвәр-әмирлирини тенигә йәткүзиду. Шундақ қилип тән хизмәткар болуп Худаниң ирадисини бежа кәлтүриду. Бирақ Адәм атимиз гуна садир қилғәндин кейин, мошу тәртип әксичә болуп қалған. Инсанниң роһи өз тенигә ғоҗайин болмай, әксичә өзиниң етидики тәләпләр өзигә ғоҗайин болуп, өз «жени»ға, йәни һессиятлири, ой-пикирлири вә зәһнигә тәсир йәткүзүп, уларни башқурушқа башлиған. У өз роһи арқилиқ Худаниң Роһи билән болған алақисидин мәһрум болуп, өлүктәк болған. Гуна етидә маканлишип, инсан өз етиниң тәләплирини һәммә ишлар арисидә биринчи орунға қойған.

«Римлиқларға»

Расуллардин Павлус, Петрус, Юханна, Якуп вә Йәһудалар Рәббимиз Әйса Мәсиһнин «роһ» вә «эт» тоғрисидаки тәлимигә әгишип, өз мәктуплири яки салам хәтлиридә «эт» дегән сөзни үч хил мәнада ишлитиду: —

(1) Әсли мәнасида; адәмниң тенини көрситиду;

(2) «Инсан»ни яки «пүткүл инсанлар»ни көрситиду; бу мәнада ишлитилгәндә биз «эт егиси» яки «эт егилири» дәп тәржимә қилдуқ;

(3) «Гунаниң қурали» дегән мәнада; демәк, гуна әтлиримизни қурал қилип у арқилиқ бизни аздуридиғанлиғи вә башқуридиғанлиғини көрситиду.

«Әт» дегән сөз муқәддәс китапта тунжа қетим «Яр.» 6:3дә көрүлгәндә, «адәмни башқуридиған гунаниң қурали», «адәмни башқуридиған ғоҗайин» дегән мәнада болған: — **«Мениң Роһум һәрдайим инсан билән** (инсанни виждани билән тоғра йолға киргүзүш үчүн) **күрәш қилмайду; чүнки инсан пәқәтлә «әт»тур**». Адәм атимиз гуна садир қилип чүшкүнләшкәндин кейин, Нуһ пәйғәмбәр дәвригә кәлгичә инсанниң гуналиқ тәбиити барғансери очуқ көрүнүшкә башлиди вә ахирида топан җазасини кәлтүрди. **«Инсан пәқәт «әт»тур**» дегән сөз мана шундақ әһвал астида ейтилған. Инсан Худаниң Роһи астида әмәс, бәлки «әт», йәни «гуна маканлашқан әт» астида яшап, өз ети униңға һөкүмраниқ қилип уни дайимлиқ гунакар қилған. Шуниң билән Худа уни **«пәқәтлә әтур»** деди.

Расул Павлус көпинчә (грек тилида йезилған) мәктуплирида «әт»ни шу мәнасида («Рим.» 5:7-айәттин башлап) ишлитиду. Бәзи тәржиманлар грек тилидики «әт»ни «гунакар тәбиәт», «инсаний гунакар тәбиәт», яки «инсаний тәбиәт» дәп тәржимә қилиду; бизниңчә бундақ тәржиминиң тоғра тәрәплири болсиму, «әт»ниң толуқ мәнасини ипадиләп кетәлмәйду вә бәзи әһвалда сәл укушмаслиқларни туғдуриду. Шуңа әйни сөз бойичә биз пәқәт «әт» дәп тәржимә қилдуқ. Жуқиридикиси тән вә әт үстидики баянлимиз болсиму, муқәддәс китапта инсанниң тенини яки җисманий қисмини напак, паскина дегән сөз йоқ. Худа тенимизни яратқан, тән интайин карамәт бир нәрсидур (мәсилән, «Зәб.» 139:14-16). Мәсилә шуки, гуна тенимизни, йәни етимизни өз макани қилған («Рим.» 6:6-айәттә вә 6:12-13дә бу һәқиқәтләр очуқ көрүниду).

Расулларниң мәктуплирида «әт» жуқуриқи биринчи вә иккинчи мәнасидиму учрайду; шу йәрләрдә оқурмәнләр алди-кәйни сөзлиридин буни ениқ көрәләйду.

(2) «Мәсиһтә», «Рәбдә», «Роһта», «Худада» вә «әттә» дегән сөзләр тоғрилиқ

«Мәсиһтә» расул Павлусниң әң яхши көридиған ибарилиридин бири болуп, униң мәнаси: «Мәсиһниң ғоҗайинлиғи вә йетәкчилиғи астида, Мәсиһ билән бир болғанда, Мәсиһгә бағланғанда, Мәсиһгә мәнсуп болуп, Униң йетәкчилиғидә, Униңдин илтипат, күч-қудрәтни алғанда...» қатарлиқлар. «Рәбдә», («Рәббимиздә») яки «Мәсиһ Әйсада», «Роһта» вә «Худада» дегән ибариләрму йәнә Рәб яки Мәсиһ Әйса, (муқәддәс) Роһ вә Худа билән болған жуқуриқи тәрәптики мунасивтләрни билдүриду.

Бу ибариләрниң әкси «әттә болуш» дегән ибаридур. У адәмниң «әт»ниң ғоҗайинлиғи вә илкидә болуш, униңдин айрилмаслиқ, «әтниң, шундақла әт ичидә турған гунаниң қуллуғида болуш» қатарлиқларни ипадиләйду.

«Римлиқларға»

(3) Ишәнгүчиләрнiң Тәврат қануни билән мунасивити тоғрилиқ

Тәврат қанунини оқуп чиққанларға мәлумки, униң жәмий бәш жәһәттә тәлиплири бар: —

(1) Әхләқ жәһәттики тәләпләр. Булар пәкәт «Мисирдин чиқиш» 20-бапта хатирләнгән «он әмир-пәрһиз»ла әмәс, бәлки Тәвратниң башқа йәрлиридә хатирләнгән әхләқ тәләплирини өз ичигә алиду. «Худадин башқа һеч қандақ илаһиңлар болмисун», «Ата-анаңларға һөрмәт қилиңлар», «оғрилиқ қилмаңлар», «хошнаңни өзәңни сөйгәндәк сөйгин», «һеч қандақ палчилиқ қилмаңлар» қатарлиқлар буниңға охшаш нурғун әхләқ тоғрисидаки тәләпләр бар. Ишәшимиз камилки, бундақ тәләпләрни һәр дәвирдики ишәнгүчиләр толиму һәққаний, дурус, есил дәп қарайду.

(2) Йәһудий хәлқиниң шараитиға вә саламәтлигигә уйғун бәзи әмәлий тәләпләр: Мәсилән, «Кишиләрни шу йәрдин жиқилип кәтмисун дәп өйүңларниң өгүзиниң төрт әтрапиға тосма там ясаңлар» (Йәһудий хәлқи дайим өгүзлиридә тамақ йәйду, ухлайду), «Тәрәт қилидиған йәр туралғу жайлириңлардин айрим жайда болсун».

(3) Қанунға хилаплиқ ишларға қарита тегишлик жазалар; мәсилән: «Әгәр мәлум бир адәмниң қалиси башқа бирисиниң қалисини үсүп өлтүрүп қойған болса, улар үскүчи қалини сетип пулини тәң үләшсун һәм өлгән қалиниң гөшиниму шундақ қилсун», қатарлиқлар.

(4) «Образ жәһәттики» тәләпләр. Мәсилән, «Үстүңгә икки хил рәхттин тикилгән кийимни киймә», «Қала вә ешәкни тәң қошқа қатқили болмайду» қатарлиқлар.

(5) Ибадәт чедириға яки ибадәтханаға вә шуниңдәк һейт-байрамларға мунасивәтлик бәзи рәсим-қаидиләр, жұмлидин адәмниң гунайини тиләйдиған вә башқа қурбанлиқларға бағланған әмирләр.

(Жуқириқи 4- вә 5-әмирләрниң һәммиси «символлуқ, бешарәтлик» әмирләр дәп һесаплиниду, чүнки улар кәлгүси замандики, Мәсиһтә болидиған нижатни көрситиду).

Әнди расул Павлусниң «Биз «Мәсиһтә» (Мәсиһ арқилиқ) Тәврат қануниниң илкидин халас болдуқ», «Мәсиһтә Тәврат қануниға нисбәтән өлдуқ» («Рим.» 7:7-8) дегән сөзлири қанунниң қайси жәһәтлирини көрситиду? Бизниңчә бу һәр бир жәһәттин ейтилиду.

Мәсиһниң келиши билән У инсанларниң барлиқ гуналирини Өз үстигә елип, «әң ахирқи қурбанлиқ» болуп, Тәврат қанунида көрситилгән барлиқ бешарәтлик, символлуқ тәләпләрни бирақла әмәлгә ашурди. Бу тәләпләр Униң қурбанлиғи билән һеч кимгә керәк әмәс болуп қалди, әлвәттә. Бирақ Мәсиһниң өлүми ишәнгүчиләрниң Тәврат қанунидики башқа тәләплири билән болған мунасивитиниму пүтүнләй өзгәртивәтти.

Һәр бир дәвирдә Худаниң инсанға болған тегишлик әхләқ тәләплири өзгәрмәйду, әлвәттә. һалқилиқ иш шуки, инсан әслидила гунакар болғанлиғи үчүн бу тәләпләргә һәрғиз әмәл қилалмайду. Бу тәләпләрни расул Павлус «Рим.» 8:4дә «қанунниң һәққаний тәливи» дәйду. Әмәлийәттә, «Тәврат қануни»дики әхләқ тәләплири Худаниң инсанға болған пүтүн әхләқ тәләплирини ипадиләмәйду (Мәсиһниң бу тоғрилиқ тәлимини көрүң — «Матта» 5-7-баплар). Товва қилған һәр бир ишәнгүчи Тәврат қанунидики әхләқ тәләплирини интайин есил, интайин яхши дәп қарайду вә Худаниң шан-шәриви үчүн

«Римлиқларға»

буларға әмәл қилишни арзу қилиду; бирақ ишәнгүчи өзігә тайинип уларға әмәл қилалмайдиганлиғини убдан билиду. У өзиниң қанунға әмәл қилишқа болған үнүмсиз тиришишлирини ташлап қойған вә өзини ишәнгүчи сүпитидә **«қанунға нисбәтән өлгән»** дәп һесаплайду. Етиқатчи Худаниң йеңи әһдисигә ишинип, Худаға тайинип: — «Худаниң маңа ата қилған Роһи арқилиқ У Өзиниң әмирлирини әмәлгә ашуриду» дәп ишиниду. Һазир әмәл қилғучи, ишлиғүчи, саһавәтлик ишларни қилғучи у әмәс, бәлки Худаниң Өзидур. Худа Өз муһәббитини қалбимизгә қуйғандин кейин («Рим.» 5:8) У Өзи биз арқилиқ Өз әмәллирини жүргүзиду, Өз муһәббитини башқиларға көрситиду: — **«Башқиларни сөйгән киши өз йеқиниға һеч қандақ яманлиқ қилмайду. Шунинң үчүн, меһир-муһәббәт болса, Тәврат қануниниң тәливини әмәлгә ашурғучидур»** («Рим.» 13:10).

(4) Бир-биримизни қуруш» (етиқатни қуруш, «роһий қуруш»)

Расуллардин Павлус һәм Петруслар йәнә бир ибариниму пат-пат ишлитиду. У болсиму «адәмни қуруш» яки «адәмниң етиқадини қуруш»тин ибарәт. Бириси өзини Мәсиһкә тапшурғинидила андин униң роһи вә женида Худаниң «йеңи бир қурулуш»и дәрһал башлиниду. Бу қурулуш болса хиш вә лайдин қурулған бена әмәс, бәлки пүтүнләй йеңи характер вә мүжәз, йеңи адәтләр вә йоллар, йеңи позитсийәләр, йеңи көз-қарашлар вә чүшәнчләр, бурун «мүмкин әмәс» дәп қарилип кәлгән ишларни «мүмкин» дәйдигән йеңи бир ишәштин тәркиб тапқан қурулуштин ибарәт болиду. Худаға итаәт қилидигән һәр бир басқуч бу қурулушни алға сүриду. Мәсиһтә болған ака-ука, ача-сиңилларму ярдәм бериду. Қериндашлиримизниң һәр бир йеңи тәлими, риғбәт сөзи, муһәббәт ипадилириниң һәммиси йәнә бир «қиммәтлик хиш»ни қурулушқа қошуп қойғанлиқ болиду. Дунияда турған барлиқ күнлиримиздә бу қурулуш тохтимай давамлишиду; Худаға тәшәккүр, бенаниң узунлуғи, кәңлиги, яки қурулуш материяллириниң қиммәтлигигә һеч қандақ чәк қоюлмиғандур! Шу йол билән биз «бир-биримизни қурайлимиз».

Әнди йеңи қурулуш болса Худаниң маһан қилишиға мувапиқ «ибадәтхана» болиду («1Кор.» 3:9-17, «Гал.» 2:18, «Әф.» 2:18-22, «1Пет.» 2:1-10ни көрүң).

Расулниң мәктупни йезиш мәхсәтлири

Узундин бери Мәсиһий җамаәтидики алимлар бу хәтни Павлус Коринт шәһирдики җамаәт билән болған вақитта язған, дәп қарап кәлди. Бәзи кона көчүрмә язмилирда мошундақ хәвәрму қошулуп пүтүклүктур. Расулниң йезиш мәхсәтлири мәктупиниң өзидә оқурмәнләргә аян қилиниду; улар қисқичә: —

- (1) Рим шәһирдики етиқатчиларни риғбәтләндүрүш;
- (2) Инжил, йәни «хуш хәвәр»ниң толук мәзмунини баштин-ахирғичә қадәмму-қадәм аян қилиш («Инжил» грек тилида «хуш хәвәр» дегән мәнада).
- (3) Йәһудий ишәнгүчиләр вә Йәһудий әмәс ишәнгүчиләрниң бир-бирини чүшиниш, бир-бирини қобул қилиш, қадирләш, сөйүш, шундақла бирликтә болушқа өтүнүш.

Жуқириқи 2-мәхсәт түпәйлидин, «Римлиқларға» дегән мәктуп һәр бир ишәнгүчи үчүн бебаһа гәзнидур. «рРимлиқларға»ни чүшәнгән етиқатчини «әтраплиқ қуралландурулған адәм», «йолдин асан аздуралмайдигән адәм» дегили болиду.

Мәзмун: —

- 1-3-бап: Инсанларниң гунакар һалити; гунаниң қандақ келип чиққанлиғи; Йәһудий вә Йәһудий әмәсләрму Худа алдида банә-сәвәп көрситәлмәйдиғанлиғи; Худаниң нијатлиқ җавави.
- 4-бап: Етиқатниң йоли — Ибраһим
- 5-бап: Етиқатчиниң жилтизи Адәм ата әмәс, бәлки Мәсиһдур.
- 6-бап: Гунаға нисбәтән өлүш
- 7-бап: Тәврат қануниға нисбәтән өлүш
- 8-бап: Мәсиһтә ғаливийәтчи болуш
- 9-11-баплар: Израил тоғрилиқ — Униң кәлгүси немә болар? Худаниң ахирқи мәхсәтлири
- 12-15-баплар: Җекиләш вә риғбәтләндүрүш
- 16-бап: Ахирқи саламлар

Изаһат: — Йәнә тәқрарлаймизки, кириш сөз, мавзу вә изаһатлар оқурмәнләргә ярдими болсун үчүн тәрјиман тәрипидин берилди. Улар муқәддәс китапниң әслий текст-айәтлириниң бир қисми әмәс.

.....

Римлиқларға

Расул Павлус Рим шәһиридики җамаәткә язған мәктуп

1 Расуллуққа таллап чақирилған, Худаниң хуш хәвирини җакалашқа айрип тайинланған, Мәсиһ Әйсаниң қули болған мәнки Павлустин салам!

² Худа бу хуш хәвәрниң келишини хелә бурунла пәйғәмбәрлири арқилиқ муқәддәс язми-ларда вәдә қилған еди.³⁻⁴ Бу хуш хәвәр Өз Оғли, йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһ тоғрисидадур; җисманий җәһәттин у Давутниң нәслидин туғулған; бирдин-бир пак-муқәддәс Роһ тәри-пидин өлүмдин тирилдүрүлүш арқилиқ «күч-кудрәт Егиси Худаниң Оғли» дәп көрсити-лип бекитилгән;⁵ У арқилиқ, шундақла Униң нами үчүн барлиқ әлләр арасида Худаға етиқаттин болған итаәтмәнлик вужудқа кәлтүрүлүшкә биз меһри-шәпқәткә вә расул-луққа муйәссәр болдуқ;⁶ Силәр улар арасида, Әйса Мәсиһ тәрипидин чақирилғансиләр.

⁷ Шуңа, Худа сөйгән вә У «муқәддәс бәндилим» дәп чақирған Рим шәһиридики һәм-миңларға, Атимиз Худадин вә Рәббимиз Әйса Мәсиһтин меһри-шәпқәт вә аман-ха-тирҗәмлик болғай!

Тәшәккүр дуаси

⁸ Алди билән мән Әйса Мәсиһ арқилиқ һәммиңлар үчүн Худайимға тәшәккүр ей-тимән; чүнки силәрниң етиқадиңлар пүткүл әләмгә пур кәтти.⁹ Өз Оғли тоғрисидаки хуш хәвәрдә чин роһ-қәлбим билән мән хизмитини қиливатқан Худа Өзи мениң дуа-лиримда силәрни шунчә үзлүксиз әсләп турғанлиғимға гувадур.¹⁰ Мән дуалиримда, мүмкин қәдәр Худаниң ирадиси билән силәрниң йениңларға беришқә ахир муйәссәр болушқа һемишә өтүнмән.¹¹ Чүнки мән силәрни бирәр роһий илтипатқа егә қилиш

1:1 Рос. 9:15; 13:2; Гал. 1:15.

1:2 Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; 2Сам. 7:12; 3Әб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; Әз. 34:23; 37:24; Дан. 9:24; Мик. 7:20.

1:3-4 «җисманий җәһәттин у Давутниң нәслидин туғулған» — мошу «Давут» болса Давут пәйғәмбәр, йәни Израилға падиша болған Давут. Нурғун пәйғәмбәрләр Мәсиһ Давутниң әвладидин болиду, дәп бешарәт бәргән еди. «бирдин-бир пак-муқәддәс Роһ» — грек тилида «пак-муқәддәс»кә тәвә болған Роһ» дегән сөз билән ипадилиниду. Бизниңчә, шүбһисизки, Худаниң Өз Муқәддәс Роһини көрситиду; бәзи алимлар бу ибарини Мәсиһ Әйсаниң өз роһини билдүриду, дәп қарайду.

1:3-4 Мат. 1:1; Лука 1:32; Рос. 2:30; 13:23; 2Тим. 2:8; Йәш. 9:5; 44:6; 54:5; Юһ. 2:19; Рим. 9:5; 1Юһа. 5:20.

1:5 «Униң нами үчүн барлиқ әлләр арасида Худаға етиқаттин болған итаәтмәнлик вужудқа кәлтүрүлүшкә биз меһри-шәпқәткә вә расуллуққа муйәссәр болдуқ» — «әлләр» мошу йәрдә Йәһудий әмәс әлләрни көрситиду. Тәвратта бәзидә Йәһудийларға нисбәтән «ят әлләр» дәп тәржимә қилимиз. «Худаға етиқаттин болған итаәтмәнлик вужудқа кәлтүрүлүшкә...» — грек тилида сөзмүсөз пакәт «етиқатниң итаити үчүн...» дейилиду.

1:6 «Силәр улар арасида, Әйса Мәсиһ тәрипидин чақирилғансиләр» — «улар арасида» — йәни Мәсиһкә етиқат қилған ят әлләр арасида. Демәк, Римлиқ етиқатчилар дәл расул Павлус уларниң хизмитидә болушқа чақирилған кишиләрдиндур. «Әйса Мәсиһ тәрипидин чақирилғансиләр» — башқа бирхил тәржимиси: «Мәсиһкә мәнсуп болушқа (Худа тәрипидин) чақирилған...».

1:7 1Кор. 1:2; Әф. 1:1.

1:8 «силәрниң етиқадиңлар пүткүл әләмгә пур кәтти» — Рим империясидикиләр Римниң қануни бойичә: «Императори «Қәйсәр»ни «Рәб Худа» дәп етирап қилишқә мәҗбур еди. Шуңа «Әйса Мәсиһ Рәббимдур» дәп етирап қилғучилар қаттиқ қаршилиққа вә көп қетим дәншәтлик зиянкәшликкә учрашқа башлиди. Пайтәхти Рим шәһиридики пухралардин бәзилириниң Мәсиһкә бағланғанлиғи: «Рим шәһиридә Мәсиһкә эгәшкүчиләр бар екен!» дәп дуняни зил-зилгә кәлтүргән еди.

1:9 «Өз Оғли тоғрисидаки хуш хәвәрдә чин роһ-қәлбим билән мән хизмитини қиливатқан Худа...» — грек тилида «чин роһ-қәлбим билән» пакәт «роһумда» дейилиду. «хизмитини қиливатқан Худа...» — «хизмити» мошу йәрдә грек тилида алаһидә «роһий хизмәт» яки «каһинлиқ хизмәт»ни көрситиду.

1:9 Рим. 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 2Тим. 1:3.

1:10 Рим. 15:23,32.

«Римлиқларға»

арқилиқ мустәһкәмләш үчүн силәр билән көрүшүшкә интайин тәқәззамән;¹² йәни, мән араңларда болсам, бир-биримизниң етиқадидин өз ара тәсәлли вә илһам алалаймиз демәкчимән.

¹³ Қериндашлар, мән силәрниң шуни билишиңларни халаймәнки, башқа йәрдики әликләрниң арисидә хизмитим мевә бәргәндәк, силәрниң араңлардимү хизмитимниң мевә бериши үчүн йеиңларға беришни көп қетим нийәт қилдим, лекин бүгүнгичә тосалғуға учрап келиватимән..¹⁴ Мән һәр қандақ адәмләргә, мәйли Юнанлиқлар вә ят таипиләргә, данишмән вә наданларға болсун, һәммисигә қәриздармән..¹⁵ Шуниң үчүн имканийәт маңа яр бәрсилә мән Римдики силәргиму хуш хәрвәрни йәткүзүп баян қилишқа қизғинмән.

Хуш хәвәрниң зор қудрити

¹⁶ Чүнки мән Мәсиһ тоғрисидики бу хуш хәвәрдин һәргиз хижил болмаймән! Чүнки у униңға ишәнгүчилириниң һәммисини, алди билән Йәһудийларни, андин кейин Грекләрни нижатқа ериштуридиған Худаниң күч-қудритидур!¹⁷ Чүнки хуш хәвәрдә етиқатқа асасланған, Худаниң бирхил һәққанийлиғи етиқат қилғучиларға вәһий қилинғандур. Муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: — «Һәққаний адәм ишәш-етиқади билән һаят болиду»..

Инсанийәтниң чүшкүнлүк жәрияни

¹⁸ Чүнки һәққанийәтсизлик билән һәқиқәтни басидиған инсанларниң барлиқ ипласлиғиға вә һәққанийәтсизлиғиғә нисбәтән Худаниң қаратқан ғәзиви әрштин очуқ вәһий қилинмақта.¹⁹ Чүнки инсанлар Худа тоғрисидә биләләйдиған ишлар уларниң көз алдида туриду; чүнки Худа һәммини уларға очуқ көрситип бәргән.²⁰ (чүнки дуния апиридә болғандин бери Худаниң көзгә көрүнмәс өзгичиликлири, йәни мәңгүлүк қудрити вә бирдин-бир Худа екәнлиғи Өзи яратқан мәвжудатлар арқилиқ очуқ көрүлмәктә, шундақла буни чүшинип йәткили болиду. Шу сәвәптин инсанлар һеч банә көрситәлмәйду).²¹ — чүнки инсанлар Худани билсиму, уни Худа дәп улүқлимиди, Униңға тәшәккүр ейт-

1:11 «роһий илтипат» — Муқәддәс Роһтин келидиған алаһидә, мөҗизилик қабилыйәттин ибарәттүр. Мәсилән, «1Кор.» 12-14-бапларни көрүң.

1:11 Рим. 15:29; 1Тес. 3:10.

1:13 «силәрниң шуни билишиңларни халаймәнки...» — бу сөзләр адәттә Рим императори ярлиқ чүшәргәндә ишлитидиған ибарә еди. Расул Павлус төвәндики гәпини «Аләм императори Әйса Мәсиһ»дин кәлгән дәп пуратмақчи охшайду. Әйни сөзләр «шуни билмәслиғиңларни халимаймәнки,...». **«әликләр...»** — барлиқ Йәһудий әмәс милләтләр, «ят әлләр», «таипиләр».

1:13 1Тес. 2:18.

1:14 «... һәр қандақ адәмләргә, мәйли Юнанлиқлар вә ят таипиләргә, данишмән вә наданларға болсун...» — мошу йәрдә «ят таипиләр» Юнанлиқ әмәсләрни яки шу дәвирдики «мәдәнийәт бәлгүси болған Юнан тили»ни сөзләлмәйдиған «мәдиниыйәтсизләр»ни көситиду. **«мән... һәммисигә қәриздармән»** — буниң мәнәси бәлким «һәммисигә хуш хәвәрни йәткүзүшкә қәриздармән» болса керәк.

1:14 1Кор. 9:16.

1:16 «Мәсиһ тоғрисидики бу хуш хәвәр» — грек тилида «Мәсиһниң хуш хәвири» дегән сөздә ипадилиниду. «Грекләр» — (яки «Юнанлиқлар») мошу йәрдә барлиқ Йәһудий әмәс милләтләр яки әликләргә вәкил келиду. **«... нижатқа ериштуридиған Худаниң күч-қудритидур»** — «нижат» дегән Худа адәмни гунайини кәчүрүп, униңдин қутқузуп, мәңгүлүк һаятни ата қилишини көрситиду.

1:16 Зәб. 39:10-11; 1Кор. 1:18; 15:2; 2Тим. 1:8.

1:17 «хуш хәвәрдә етиқатқа асасланған, Худаниң бирхил һәққанийлиғи етиқат қилғучиларға вәһий қилинғандур» — башқа бирхил тәржимиси: «хуш хәвәрдә Худадин кәлгән, баштин ахир етиқатқа асасланған бир һәққанийлиқ ашқариланғандур». **«Һәққаний адәм ишәш-етиқади билән һаят болиду»** — «һаб.» 2:4.

1:17 һаб. 2:4; Юһ. 3:36; Рим. 3:21; Гал. 3:11; Фил. 3:9; Ибр. 10:38.

1:19 Рос. 14:17.

1:20 Зәб. 18:2-3

миди; әксичә, уларниң ой-пикирлири бемәна болуп, надан қалби қараңғулишип кәтти..

²² Өзлирини данишмән қилип көрсәтсиму, лекин әқилсиз болуп чиқти; ²³ чиримас Худаниң улуклугиниң орниға чирип өлидиған адәмзатқа, учар-қанатларға, төрт аяқлиқ һайванларға вә йәр беғирлиғучиларға охшайдиған бутларни алмаштуруп қойған еди..

²⁴ Шуңа Худа уларни қалбидики шәһваний һәвәслири билән ипласлиқ қилишқа, шундақла бир-бириниң тәлирини номусқа қалдурушқа қоюп бәрди. ²⁵ Улар Худа тоғрисидики һәқиқәтни ялғанға айландурди, Яратқучиниң орниға яритилған нәрсиләргә чоқунуп, тавап-таәт қилған еди. һалбуки, Яратқучиға тәшәккүр-мәдһийә мәңгүгә оқулмақта! Амин!

²⁶ Мана шуниң үчүн, Худа уларни пәскәш шәһваний һәвәсләргә қоюп бәрди. һәтта аялларму тәбиий жинсий мунасивәтни гәйрий мунасивәткә айландурди; ²⁷ шуниндәк, әрләрму аяллар билән болидиған тәбиий жинсий мунасивәтләрни ташлап, башқа әрләргә шәһваний һәвәсләр билән көйүп пишидиған болди. Әрләр әрләр билән шәрмәндиликкә киришти вә нәтижидә уларниң мухалип қилмишлири өз бешиға чиқти.

²⁸ Улар Худани билиштин ваз кечишни лайиқ көргәнлиги таллиғанлиги үчүн, Худа уларни бузук нийәтләргә вә налайиқ ишларни қилишқа қоюп бәрди. ²⁹ Улар һәр хил һәққанийәтсизлиқ, рәзиллиқ, нәпсанийәтчилик, өчмәнликкә чөмүп, һәсәтхорлуқ, қатиллиқ, жедалхорлуқ, мәккарлиқ вә һәр хил бәтнийәтләр билән толди. Улар игвагәр, ³⁰ төһмәтхор, Худаға нәпрәтлинидиған, кибирлиқ, махтанчақ, чоңчи, һәр хил рәзилликләрни ойлап чиқиридиған, ата-анисиниң сөзини аңлимайдиган, ³¹ йорутулмиған, вәдисидә турмайдиган, көйүмсиз вә рәһимсиз инсанлардур. ³² Улар Худаниң шуларға болған адил һөкүмини, йәни шундақ ишларни қилғучиларниң өлүмгә лайиқ экәнлигини ениқ билсиму, бу ишларни өзлири қилипла қалмай, бәлки шундақ қилидиған башқилардин сөйүнүп уларни алқишлайду..

Худаниң һөкүми

2 ¹ Әнди әй башқиларниң үстидин һөкүм қилидиған инсан, ким болушундин қәтғийнәзәр банә көрситәлмәйсән; чүнки башқилар үстидин қайси ишта һөкүм қилсән, шу ишта өз гунайиңни бекитисән. Чүнки әй һөкүмчи, сән өзәңму уларға охшаш ишларни қиливатисән. ² Бизгә мәлумки, Худаниң ундақ ишларни қилғанлар үстидин һөкүм чиқириши мутләқ һәқиқәткә асасланғандур.

³ Шуңа, и шундақ ишларни қилғанлар үстидин һөкүм чиқарғучи, шундақла шуниңға охшаш ишларни қилғучи инсан, өзәң Худаниң һөкүмидин қачалаймән дәп хиял қилмәсән? ⁴ Яки Худаниң меһриванлиғиниң сени товва қилиш йолиға башлайдиғанлиғини һеч билмәй, униң меһриванлиғи, кәң қосақлиғи вә сәвир-тақитиниң моллуғиға сәл қараватамсән? ⁵ Әксичә, товва қилмайдиган жаһиллиғиң вә таш жүрәклиғиңдин, Худа адил һөкүмини аян қилидиған ғәзәплик күни үчүн сән өз бешиңға чүшидиған ғәзивини топлаватисән..

1:21 Қан. 28:28

1:23 2Пад. 17:29.

1:26 «аялларму тәбиий жинсий мунасивәтни гәйрий мунасивәткә айландурди» — грек тилида «аялларму жинсий мунасивәтни тәбиий қанунийәткә хилап мунасивәткә айландурди» дейилиду.

1:26 Лав. 18:22,23.

1:32 Нош. 7:3.

2:1 2Сам. 12:5; Мат. 7:1; 1Кор. 4:5.

2:4 2Пет. 3:15.

2:5 Рим. 9:22.

⁶ Худа һәр кимгә өз әмәллиригә яриша иш көриду. ⁷ Яхши ишларни сәвирчанлиқ билән қилип, шан-шәрәп, һөрмәт-һәтирам вә бақийлиқни издигәнләргә У мәңгүлүк һаят ата қилиду; ⁸ лекин шәхсийәтчиләргә, һәқиқәткә тән бәрмәй, әксичә һәққанийәтсизлиқкә әгәшкәнләргә ғәзәп-қәһр яғдурулиду; ⁹ аманлиқ қилидиган барлиқ жан егисигә, алди билән Йәһудийларға, андин Грекләргә күлпәт вә дәрд-әләм чүшиду; ¹⁰ бирақ, барлиқ яхшилиқ қилғучиларға, алди билән Йәһудийларға, андин Грекләргә шан-шәрәп, һөрмәт-һәтирам вә аман-хатиржәмлик тәғдим қилиниду. ¹¹ Чүнки Худада адәмниң йүз-хатирисини қилиш йоктур.

¹² — чүнки Тәврат қанунини билмәй гуна садир қилғанларниң һәр бири Тәврат қануниниң һөкүмигә учримисиму, әйипкә учрап һалак болиду; Тәврат қанунини билип туруп гуна садир қилғанларниң һәр бири бу қанун бойичә сораққа тартилиду. ¹³ (чүн-ки Худаниң алдида қанунни аңлиғанлар әмәс, бәлки қанунға әмәл қилғучилар һәққаний һесаплиниду. ¹⁴ Чүнки Тәврат қанунини билмәйдиган әлликләр тәбиий һалда бу қанунға уйғун ишларни қилса, гәрчә бу қанундин хәвәрсиз болсиму, Тәврат қануни уларда көрүнгән болиду. ¹⁵ Уларниң бу қилғанлири өз қәлблиригә қанун тәләплириниң пүтүклүк экәнлигини көрситиду; шуниңдәк, уларниң вижданлириму өзлиригә һәқиқәт-ниң гувачиси болуп, ой-пикирлири өзини әйипләйду яки өзини ақлайду) ¹⁶ — мән йәт-күзүп келиватқан бу хуш хәвәргә асасән Худаниң Әйса Мәсиһ арқилиқ инсанларниң қәлбидә пүккән мәхлий ишлар үстидин һөкүм чиқиридиган күнидә жуқурида ейтилған ишлар чоқум йүз бериду..

Йәһудийлар вә Тәврат қануни

¹⁷ Сәнчу, әгәр өзәңни Йәһудий дәп атап, Тәврат қануниға үмүт бағлап, Худаға тәвәмән дәп махтансаң, ¹⁸ қанундин үгинип униң ирадисини билип, есил билән пәсни пәриқ әткән болсаң, ¹⁹⁻²⁰ Тәврат қанунидин билим вә һәқиқәтниң жәвһиригә егә болдум дәп қарап, өзәңни корларға йол башлиғучи, қараңғуда қалғанларға маяк, наданларға үгәткүчи, гөдәкләргә устاز дәп ишәнгән болсаң — ²¹ әнди сән башқиларға тәлим берисәнү, өзәңгә бәрмәмсән? Оғрилиқ қилмаңлар дәп вәз ейтисәнү, өзәң оғрилиқ қиламсән? ²² «Зина қилмаңлар» — дәп вәз ейтийсәнү, өзәң зина қиламсән? Бутлардин нәпрәтлинисәнү, өзәң бутханилардики нәрсиләрни булаң-талаң қиламсән? ²³ Тәврат қануни билән махтинисәнү, өзәң шу қанунға хилаплиқ қилип, Худаға дағ кәлтүрәм-сән?! ²⁴ Худди муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: «Силәрниң қилмишиңлар түпәй-

2:6 Зәб. 61:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 14:12; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23; 22:12.

2:7 «Һөрмәт-һәтирам вә бақийлиқ...» — грек тилида «Һөрмәт-һәтирам вә чиримәслик...».

2:8 2Тес. 1:8.

2:9 «Йәһудийларға, андин Грекләргә...» — «Грекләр» (яки «Йонанлиқлар») мошу йәрдә вә 10-айәттә грек тилида, барлиқ Йәһудий әмәс әлликләр вә милләтләргә вәкил келиду.

2:11 Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рос. 10:34; Гал. 2:6; Әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17.

2:12 «Тәврат қануни» — яки пәкәт «қанун» яки «муқәддәс қанун», мошу йәрдә вә төвәндики барлиқ айәтләрдә Худа Муса пәйғәмбәргә чүшәргән қанунни көрситиду. Бу қанун муқәддәс китапниң авалки бәш қисмини тәшкил қилған; шуңа Йәһудий хәлқи бәзидә мошу бәш қисимни «қанун-йол-йоруқ» (ивраний тилида «Torah») дәп атайду. Әрәб тилидики «Тәврат» мошу сәздин чиққан.

—Адәттики аһвал астида «муқәддәс қанунни билмигәнләр» Йәһудий әмәсләр («ят әлләр») ни көрситиду, «муқәддәс қанунни билгәнләр» Йәһудийларни көрситиду.

—«Тәврат» вә «Тәврат қануни» тоғрилиқ «Тәбирләр»ниму көрүң.

2:13 Мат. 7:21; Яқ. 1:22; 1Юһа. 3:7.

2:16 «жуқурида ейтилған ишлар чоқум йүз бериду» — «жуқурида ейтилған ишлар» 6-12-айәтләрдә ейтилған ишларни, демәк Худаниң сорақ қилидигинини көрситиду.

2:16 Мат. 25:31.

2:17 «Худаға тәвәмән дәп махтансаң...» — грек тилида «Худада махтансаң...».

2:17 Рим. 9:4.

«Римликларға»

лидин Худаниң нами таипиләр арасида күпүрлүккә учримақта»....

²⁵ Тәврат қануниға әмәл қилсаң, хәтнә қилинғиниңниң әһмийити болиду, лекин униңға хилаплиқ қилсаң, хәтнә қилинғиниң хәтнә қилинмиғандәк һесаплиниду..

²⁶ Әнди хәтнисизләр қанунниң тәләплиғә әмәл қилса, гәрчә хәтнисиз болсиму, Худа тәрипидин хәтнилиқ һесапланмамду? ²⁷ Тәврат қанун дәстуридин хәвәрдар вә хәтнилиқ туруқлүк қанунға хилаплиқ қилғучи, и Йәһудий, қанунға әмәл қилидиған жисманий хәтнисизләр тәрипидин сениң гунайиң үстидин һөкүм чиқириливатмамду?

²⁸ Чүнки сиртқи көрүнүши Йәһудий болсила уни һәқиқий Йәһудий дегили болмайду, сиртқи жәһәттики жисманий хәтниниму һәқиқий хәтнә дегили болмайду, ²⁹ роһида Йәһудий болғини һәқиқий Йәһудийдур; униң хәтнә қилинғини хәтнә қанун дәстури арқилиқ әмәс, бәлки қалбидә, Роһтиндур. Бундақ кишиниң тәриплиниши инсанлар тәрипидин әмәс, бәлки Худа тәрипидин болиду..

3 ¹ Ундақта, Йәһудий болғанниң Йәһудий әмәстин немә артуқчилиғи бар? Хәтнилиқ болғанниң немә пайдиси бар?² Әмәлийәттә, уларниң һәр жәһәттин көп артуқчилиғи бар. Биринчидин, Худаниң бешарәтлик сөзлири Йәһудийларға аманәт қилинған..

³ Әнди гәрчә улардин бәзилири ишәшсиз чиққан болсиму, буниңға немә болатти? Уларниң ишәшсизлиғи Худаниң ишәшликлиғини йоққа чиқириветәрму? ⁴ һәргиз ундақ қилмайду! Худа растчил һесаплинип, һәммә адәм ялғанчи һесаплансун! Худди муқәддәс язмиларда Худа һәққидә йезилғинидәк: —

«Сөзлигиниңдә адил дәп испатланғайсән,

Шикайәткә учриғиниңдә ғәлибә қилғайсән»..

⁵ Лекин бизниң һәққанийсизлиғимиз арқилиқ Худаниң һәққанийлиғи техиму ениқ

2:24 «Силәрниң қилмишлар түпәйлидин Худаниң нами таипиләр арасида күпүрлүккә учримақта» — «Йәш.» 52:5.

2:24 Йәш. 52:5; Әз. 36:2.

2:25 «Тәврат қануниға әмәл қилсаң, хәтнә қилинғиниңниң әһмийити болиду, лекин униңға хилаплиқ қилсаң, хәтнә қилинғиниң хәтнә қилинмиғандәк һесаплиниду.» — демисәкму, Йәһудийлар Тәврат қануни бойичә хәтнә қилиду. Хәтнилиқниң өзи «Мән Худаниң адимимән» дегәнлики вә «Йәһудий болуш»ниң simboli дәп қарилатти.

2:28 Юһ. 8:39; Рим. 9:7.

2:29 «роһида Йәһудий болғини һәқиқий Йәһудийдур; униң хәтнә қилинғини хәтнә қанун дәстури арқилиқ әмәс, бәлки қалбидә, роһтиндур» — «Роһтиндур» болса, Муқәддәс Роһтиндур. Бәзи алимлар «Роһтин»ни «роһта» дәп чүшиниду, шундақла бундақ айтни «...хәтнә қалбидә, роһта,... дәстуридин әмәстур» дәп тәржимә қилиду. Хәтнә тоғрилиқ «Әзакиял», «Филиппилиқларға» вә «Колоссиликләргә»дики «қошумчә сөз»лиримизни көрүң. «Бундақ кишиниң тәриплиниши инсанлар тәрипидин әмәс, бәлки Худа тәрипидин болиду» — ибраний тилида «Йәһуда» дегәнниң әслий мәнаси «махташ», «тәрипләш», «тәрип» дегәнликтур. Шуңа айтәттиң тегидики мәнаси: ««Һәқиқий Йәһудий» болуш үчүн, у Худа тәрипидин тәрипләнгән («Йәһуда») болуши керәк.

2:29 Қан. 10:16; Йәр. 4:4; Фил. 3:2, 3; Кол. 2:11.

3:2 Зәб. 147:8; Рим. 9:4.

3:3 «Әнди гәрчә улардин бәзилири ишәшсиз чиққан болсиму, буниңға немә болатти? Уларниң ишәшсизлиғи Худаниң ишәшликлиғини йоққа чиқириветәрму?» — Павлус бәлким Худаниң Израилға қилған әһдә-вәдилирини көрситиду. Худа: «Силәр Мениң халқим болсиләр» дәп вәдә қилғандин кейин, бәзи Йәһудийларниң қилмишлири өзлириниң Униң халқи экәнлигини инкар қилған болсиму, бу қилмишлири Худаниң вәдисини йоққа чиқириветәмду?

3:3 Чөл. 23:19; Рим. 9:6; 2Тим. 2:13.

3:4 «Сөзлигиниңдә адил дәп испатланғайсән, шикайәткә учриғиниңдә ғәлибә қилғайсән» — «Зәб.» 50:5. «Шикайәткә учриғиниңдә ғәлибә қилғайсән» дегәнниң башқә бирхил тәржимиси: «Һөкүм чиқарғиниңдә ғәлибә қилғайсән». Зәбурдики бу күйдә Давут пәйғәмбәр егир гунайини Худа вә хәлиқ алдида икран қилиду; у бу сөзләрни, Худа мени жазаланғанда, хәлиқ бешимға чүшидиған күлпәтниң Худадин адил жазасини билсун дәп ейтиду. Гунайини очуқ икран қилмиған болса бәлким хәлиқ; «Немишкә сөйүмлүк Давут падишаһимиз күлпәткә учриғанду, Худа униңға адаләтсиз муамилә қилғанмиду?» дейиши мүмкин. Униң дегини Павлусниң дегинигә опму-охшаш; Худа һәқтур һәм аләм алдида Униң һәқлиғи испатлансун; Униң һәр иштики дуруслуғи испатлансун (вә испатлиниду!), хаталиқ яки ялғанчилиқниң болса биздила экәнлиги испатлансун (вә испатлиниду!).

3:4 Зәб. 50:6; 115:2; Юһ. 3:33.

«Римлиқларға»

көрситилсә, буниңға немә дәймиз? һәққанийсизлиқ үстигә ғәзәп төкидиған Худани һәққаний әмәс дәймизму (мән инсанчә сөзләймән)?⁶ Мундақ дейишкә һәргиз болмайду! Әгәр ундақ болса, Худа аләмни қандақ сораққа тартиду?

⁷ Бәзиләр йәнә: «Мениң ялғанчилқимдин Худаниң һәқиқәтлиги техиму очуқ қилинса, шундақла улуклуғи техиму йорутулса, әнди мән йәнә немә үчүн гунакар дәп қарилип сораққа тартилимән?» дейиши мүмкин.⁸ Ундақ болғанда немишкә (бәзиләр бизгә төһмәт чаплимақчи болуп, гәплиримизни буриwәткәндәк) «Яманлиқ қилайли, буниңдин яхшилиқ чиқип қалар» — дейишкә болмайду? Бундақ дегүчиләрниң җазалиниши һәқлиқтур!

Һәққаний адәм йоқтур

⁹ Әнди немә дейиш керәк? Биз Йәһудийлар Йәһудий әмәсләрдин үстүн турамдуқ? Яқ, һәргиз! Чүнки биз жуқурида Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун һәммисиниң гунаниң илқидә екәнлигини испатлап әйиплидуқ.

¹⁰ Дәрwәкә, муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: — «Һәққаний адәм йоқ, һәтта бириму йоқтур.

¹¹ Йорутулған киши йоқтур, Худани издигиниму йоқтур.

¹² Һәммә адәм йолдин чәтниди,

Уларниң барлиғи әрзимәс болуп чиқти.

Мәһриwанлиқ қилғучи йоқ, һәтта бириму йоқтур.

¹³ Уларниң гели ечилған қәбирдәк сесиқтур,

Тиллири каззаплиқ қилмақта;

Кобра иланниң зәһири ләwлири астида туриду;¹⁴ Уларниң зувани қарғаш һәм зәрдиғә толған.

¹⁵ «Путлири қан тоқушкә алдирайду;

¹⁶ Барғанла йеридә вәйранчилиқ вә паҗиәлик ишлар бардур.

¹⁷ Течлиқ-арамлиқ йолини улар һеч тонуған әмәс».

¹⁸ «Уларниң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур».

3:5 «мән инсанчә сөзләймән!» — демәк, пәкәт исанниң көз-қариши бойичә сөзләймән. Бу ибаридин көргили болидуки, һәр қандақ адәм товва қилмиса, гунайи түпәйлидин униң көзқарашлири туманлишип кетиду, өзи елишип қалиду.

3:7 «Мениң ялғанчилиғим арқилиқ Худаниң һәқиқити техиму очуқ қилиниду...» — Худа пәйғәмбәрләр арқилиқ Өз халқиниң бәзилири Өзигә асийлиқ қилидиғанлиғи, һәтта мәсилән Өз Мәсиһигә сатқунлуқ қилидиғанлиғи тоғрилик көп бешарәт бәргән еди. Шуңа «мениң ялғанчилиғим» Худаниң тоғра ейтқанлиғини испатлайду.

3:9 «Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун һәммисиниң гунаниң илқидә екәнлигини испатлап әйиплидуқ» — «Грекләр» мошй йәрдә барлиқ «Йәһудий әмәсләр»гә вәкиллиқ қилиду.

3:9 Гал. 3:22.

3:10 Зәб. 13:4; 52:4.

3:12 «Һәққаний адәм йоқ, һәтта бириму йоқтур, ... Һәммә адәм йолдин чәтниди, уларниң барлиғи әрзимәс болуп чиқти. Мәһриwанлиқ қилғучи йоқ, һәтта бириму йоқтур» — (10-13-айәт) «Зәб.» 13:1-3 (йәнә 52:2-5); «Топ.» 7:20.

3:12 Зәб. 14:1-3; 52:2-4; Топ. 7:20

3:13 «Уларниң гели ечилған қәбирдәк сесиқтур, тиллири каззаплиқ қилмақта; кобра иланниң зәһири ләwлири астида туриду» — «Зәб.» 5:10 вә 139:4.

3:13 Зәб. 5:10; 139:4.

3:14 «Уларниң зувани қарғаш һәм зәрдиғә толған» — «Зәб.» 9:28.

3:14 Зәб. 9:28

3:15 Пәнд. 1:16; Йәш. 59:7.

3:17 «Путлири қан тоқушкә алдирайду; барғанла йеридә вәйранчилиқ вә паҗиәлик ишлар бардур. Течлиқ-арамлиқ йолини улар һеч тонуған әмәс. Уларниң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур» — (15-17-айәт) «Йәш.» 59:7-8.

3:17 Йәш. 59:7,8

3:18 «Уларниң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур» — «Зәб.» 35:2.

3:18 Зәб. 35:2

¹⁹ Тәвраттики барлиқ сөзләрнің Тәврат қануни астида яшайдиганларға қарита ейтилғанлиғи бизгә аян. Буларның мәхсити, һәр инсанниң ағзи банә көрситәлмәй тувақлинип, пүткүл дунядикиләр Худаниң соригида әйипқар экән дәп аян қилинсун, дегәнлиқтур..²⁰ Шуңа, һеч қандақ әт егиси Тәврат-қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән Худаниң алдида һәққаний һесапланмайду; чүнки Тәврат қануни арқилиқ инсан өз гунайини тонуп йетиду..

Худаниң инсанни һәққаний қилиши

²¹ Бирақ, һазир қанун йоли билән әмәс, бәлки Худаниң Өзидин кәлгән бирхил һәққанийлиқ ашқариланди! Бу хил һәққанийлиққа қанунниң өзи вә пәйғәмбәрләрның язмилириму гувалиқ бәргәндур; ²² йәни, Худаниң Әйса Мәсиһнің ишәш-садақәтлиги арқилиқ етиқат қилғучиларның һәммисиниң ичигә һәм үстигә йәтқузидаған һәққанийлиғидур! Бу ишта айримчилик йөқтур ²³ (чүнки барлиқ инсанлар гуна садир қилип, Худаниң шан-шәриwigә йетәлмәй, униңдин мәһрум болди). ²⁴ Чүнки етиқатчиларның һәммиси Мәсиһ Әйсада болған нижат-һөрлүк арқилиқ, Худаниң меһри-шәпқити билән бәдәлсиз һәққаний қилиниду..

²⁵ Худа Уни гуналарның жазасини көтәргүчи кафарәт қурбанлиғи сүпитидә тайинлиди; инсанларның Униң қурбанлиқ қениға ишәш бағлиши билән қурбанлиқ инавәтлиқтур. Худа бу арқилиқ бурунқи замандикиләрның садир қилған гуналириға сәвир-тақәтлик болуп, жазалимай өткүзүветишиниң адиллиқ экәнлигини көрсәтти..²⁶ Буниңға охшаш бу қурбанлиқ арқилиқ У һазирқи заманда болған һәққанийлиғиниму көрсәткән. Шундақ қилип У Өзиниң һәм һәққаний экәнлигини һәм Әйсаниң етиқадида болғучини һәққаний қилғучи экәнлигиниму намайән қилди..

²⁷ Ундақ болса, инсанниң немә махтанғичилиги бар? Махтиниш йөқ қилинди!

3:19 «Тәврат қануни астида яшайдиганлар» — Йәһудий халқини көрситиду. «Тәвраттики барлиқ сөзләрнің Тәврат қануни астида яшайдиганларға қарита ейтилғанлиғи бизгә аян. Буларның мәхсити, һәр инсанниң ағзи банә көрситәлмәй тувақлинип, пүткүл дунядикиләр Худаниң соригида әйипқар экән дәп аян қилинсун» — «Тәвраттики барлиқ сөзләр» мошу йәрдә бәлким жуқурида нәқил кәлтүрүлгән, барлиқ инсанниң гунақар экәнлигини испатлиған (*Тәвраттики*) айтәләрни алаһидә тәкитләйду.

3:20 Рим. 7:7; Гал. 2:16; Ибр. 7:18.

3:21 Рим. 1:17; Фил. 3:9.

3:22 «Мәсиһнің ишәш-садақәтлиги арқилиқ етиқат қилғучилар...» — башқа бирхил тәржимиси: «Әйса Мәсиһкә бағлиран итиқади арқилиқ етиқат қилғучилар...». Грек тилида «ишәш, етиқат» вә «садақәтлик, ишәшлик» бирла сөз билән ипадилиниду.

3:23 «Чүнки барлиқ инсанлар гуна садир қилип, Худаниң шан-шәриwigә йетәлмәй, униңдин мәһрум болди» — буниң икки тәрипи бар; (1) Худа әслидә адәмни «Өз сүрити бойичә», йәни «Өз шан-шәриwi болуши үчүн» яратқан еди. Гуна садир қилғинида инсан бу шан-шәрәпкә йетәлмиди, шуңлашқа Худаға вәкил болуштики имтияздин мәһрум болди. (2) гунайи түпәйлидин инсан Худаниң падишалиғида униң шан-шәриwини көрәлмәйдиған болди.

3:24 «Мәсиһ Әйсада болған нижат-һөрлүк арқилиқ...» — яки «Мәсиһ Әйсаниң гунадин һәр қилиш хизмити арқилиқ...».

3:24 Йәш. 53:5.

3:25 «гуналарның жазасини көтәргүчи кафарәт қурбанлиғи» — грек тилида бирла сөз билән ипадилиниду. «Кафарәт» тоғрилиқ «Мис.» 29:33 вә изаһати, шуңдақла «Табирләр»ниму көрүң. «Худа Уни гуналарның жазасини көтәргүчи кафарәт қурбанлиғи сүпитидә тайинлиди; инсанларның Униң қурбанлиқ қениға ишәш бағлиши билән қурбанлиқ инавәтлиқтур. Худа бу арқилиқ бурунқи замандикиләрның садир қилған гуналириға сәвир-тақәтлик болуп, жазалимай өткүзүветишиниң адиллиқ экәнлигини көрсәтти» — бу толуқ айтә интайин муһим. Худа бурунқи замандики товва қилған етиқатчи кишиләрның гуналирини жазалимай кәчүрүм қилғанлириниң һәммиси Мәсиһнің кәлгүси заманда қурбанлиқ болуп, шу гуналириниң жазасини көтиридиғанлиғиға асасланған еди, шуңлашқа пүтүнләй адиллиқ еди. «Гуналарға ... өткүзүветиш» дегән ибарә бәлким бурунқи дәвирдики барлиқ гуналарниму өз ичигә алиду; бирақ Худа бу гуналарни жазалимай өткүзүвәткән болсиму, хәкләр товва қилмаса бәрибир ахир берип өзлири жазалирини тартиду. һазирқи замандиму шуңдақ.

3:25 Мис. 25:17; 2Кор. 5:19; Кол. 1:20; Ибр. 4:16; 1Юһа. 4:10.

3:26 «Шундақ қилип У Өзиниң һәм һәққаний экәнлигини һәм Әйсаниң етиқадида болғучини һәққаний қилғучи экәнлигиниму намайән қилди» — Мәсиһ Әйса һәр замандики барлиқ кишиләрның һәммә гунайиниң тегишлик жазаси (*Худаниң гуна үстигә чүширидиған гәзәwи*)ни қобул қилғандин кейин Худа толиму һәққанийлиқ билән товва қилған кишиләрни кәчүрүм қилип уларни һәққаний қилғучи болиду.

— Немә принципқа асасән? Қанунға интилиш принципи биләнму?

— Яқ! «Етиқат» принципи билән!

²⁸ Чүнки «Инсан Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән әмәс, бәлки етиқат билән һәққаний қилиниду» дәп һесаплаймиз!...²⁹ Әжәба, Худа пәқәтла Йәһудийларниңла Худасиму? У әлләрниңму Худаси әмәсму? Шундақ, у әлләрниңму Худасидур. ³⁰ Худа болса бирдур, У хәтнә қилинғанларни етиқат билән һәмдә хәтнә қилинмиғанларниму етиқат билән һәққаний қилиду. ³¹ Әнди етиқат принципи билән Тәврат қанунини бекар қиливетимизму? Яқ, дәл буниң әксичә, уни күчкә егә қилимиз.

Ибраһимниң етиқат билән һәққаний дәп һесаплиниши, бизгә бир үлгидур

4¹ Ундақта, биз Йәһудийларниң жиһманий жәһәттики атимиз Ибраһимниң еришкини тоғрисидә немә дәймиз? ² Әгәр Ибраһим әмәллири билән һәққаний дәп жақаланған болса, униңда махтанғидәк иш болатти (бәрибир Худаниң алдида униң махтиниш һәққи йоқ еди). ³ Чүнки муқәддәс язмиларда немә дейилгән? —

«Ибраһим Худаға етиқат қилди;

Бу униң һәққанийлиғи һесапланди» дейилиду...

⁴ Ишлигүчигә берилидигән һәқ «меһри-шәпқәт» һесапланмайду, бәлки бирхил «қәриз қайтуруш» һесаплиниду. ⁵ Бирақ, һеч иш-әмәл қилмай, пәқәт номуссиз гунакарларни һәққаний қилғучи Худаға етиқат қилидигән кишиниң болса, униң етиқади һәққанийлиқ дәп һесаплиниду! ⁶ Худа қилған әмәллиригә қаримай, һәққаний дәп һесаплиған кишиниң бәхити тоғрилиқ Давут пәйғәмбәрму мундақ дегән: —

⁷ «Итаәтсизликлири кәчүрүм қилинған,

Гуналири йепилған киши немидегән бәхитлиқтур!»

⁸ Пәрвәрдигар гуналири билән һеч һесаплашмайдиғанлар немидегән бәхитлиқтур!...

⁹ Әнди бәхит ялғуз хәтнә қилинғанларғила мәнсуп боламду, яки хәтнә қилинмиғанларғиму мәнсуп боламду? Чүнки: «Ибраһимниң етиқади униң һәққанийлиғи дәп һесапланди» дәватимиз...

¹⁰ Һәққанийлиқ қандақ әһвалда униңға һесапланди? Хәтнә қилиништин илгириму яки хәтнә қилиништин кейинму? У хәтнә қилинған һалда әмәс, бәлки хәтнә қилинмиған

3:28 «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән әмәс...» — мошу ибарә грек тилида интайин қисқартилип: «қанундики әмәлләр билән әмәс...» яки «қанунға қаритилған әмәлләр билән әмәс...» яки «қанундин чиққан әмәлләр билән әмәс...» дәп ипадилиниду. Бу ибарә «Рим.» 3:28, «Гал.» 2:16, 3:2, 5, 10диму тегилиду. Инсаниң барлиқ «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири» өзиниң гунаға патқан бир гунакар екенлигини испатлайду, халас.

3:28 Рос. 13:38; Рим. 8:3; Гал. 2:16; Ибр. 7:25.

3:30 «Худа болса бирдур, У хәтнә қилинғанларни етиқат билән һәмдә хәтнә қилинмиғанларниму етиқат билән һәққаний қилиду» — бу айттики «хәтнә қилинғанлар» Йәһудийларни, «хәтнә қилинмиғанлар» барлиқ Йәһудий әмәсләрни билдүриду.

4:1 «атимиз Ибраһимниң еришкини...» — яки «атимиз Ибраһимниң үгәнгини...», «атимиз Ибраһимниң билгини...».

4:1 Йәш. 51:2.

4:3 «Ибраһим Худаға етиқат қилди; бу униң һәққанийлиғи һесапланди» — «Яр.» 15:6.

4:3 Яр. 15:6; Гал. 3:6; Яқ. 2:23.

4:5 «Бирақ, һеч иш-әмәл қилмай, пәқәт номуссиз гунакарларни һәққаний қилғучи Худаға етиқат қилидигән кишиниң болса, униң етиқади һәққанийлиқ дәп һесаплиниду!» — «һеч әмәл қилмай» дегини, һәққанийлиққа еришиш үчүн тиришиш жәһәтидин ейтилиду, «адәмләр жан бекши үчүн ишлиши керәк әмәс» дегәнлик әмәс, әлвәттә.

4:7 Зәб. 31:1.

4:8 «Итаәтсизликлири кәчүрүм қилинған, гуналири йепилған киши немидегән бәхитлиқтур!» Пәрвәрдигар гуналири билән һеч һесаплашмайдиғанлар немидегән бәхитлиқтур!» — (7-8-айәт) «Зәб.» 31:1-2.

4:8 Зәб. 31:1, 2

4:9 «Ибраһимниң етиқади униң һәққанийлиғи дәп һесапланди» — «Яр.» 15:6.

4:9 Яр. 15:6

һалда һесапланди! ¹¹ Униң хәтнини қобул қилғини болса, уни хәтнә қилиништин бурунла етиқади арқилиқ егә болған һәққанийлиққа мөһүр бәлгүси сүпитидә болған еди. Демәк, у хәтнисиз туруп Худаға етиқат қилғучиларниң һәммисиниң атиси болди — уларму етиқади билән һәққаний һесаплиниду!.

¹² У йәнә хәтнә қилинғанларниңму атисидур; демәк, хәтнә қилинған болуши билән тәңла хәтнә қилинмиған вақтидиму етиқатлиқ йол маңған атимиз Ибраһимниң излирини бесип маңғанларниңму атиси болғандур.

¹³ Чүнки Худаниң Ибраһимға вә нәслигә дунияға мирасхор болуш тоғрисидики вәдә бериши Ибраһимниң Тәврат қануниға әмәл қилишқа интильгинидин әмәс, бәлки етиқаттин болған һәққанийлиқтин кәлгән. ¹⁴ Чүнки әгәр қанунға интилидиғанлар мирасхор болидиған болса етиқат бекар нәрсә болуп қалатти, Худаниң вәдисиму йоққа чиқирилиған болатти. ¹⁵ Чүнки Тәврат қануни Худаниң ғәзивини елип келиду; чүнки қанун болмиса, итаәтсизлик дегән ишму болмайду..

¹⁶⁻¹⁷ Шуниң үчүн, Худаниң вәдисиниң пәкәт Өз мөһри-шәпқити арқилиқ әмәлгә ашурулуши үчүн, у етиқатқила асаслиниду. Буниң билән у вәдә Ибраһимниң барлиқ әвлатлириға, пәкәт Тәврат қануни астида туридиғанларғила әмәс, бәлки Ибраһимчә етиқат қилғучиларниң һәммисигиму капаләтлик қилинған. Чүнки муқәддәс язмиларда: «Сени нурғун қовмниң атиси қилдим» дәп йезилғинидәк, Ибраһим һәммимизниң атисидур. Дәрһәқиқәт, у өлүкләрни тирилдүридиған, мәвжүт болмиғанни бар дәп мәвжүт қилидиған, өзи етиғад бағлиған Худа алдида һәммимизниң атиси болди... ¹⁸ һеч қандақ үмүт қалмисиму у йәнила үмүттә етиқат қилди вә шуниң билән униңға: «Сениң нәслиң сан-санақсиз болиду» дәп алдин-ала ейтилғандәк нурғун қовмниң атиси болди... ¹⁹ У йүз яшқа йеқинлап, тенини өлгән һесаплисиму, шундақла аяли Сараһниңму балиятқусини өлди дәп қарисиму, йәнила етиқатта әжизлашмиди; ²⁰ Худаниң вәдисигә нисбәтән етиқатсизлиқ қилип һеч иккиләнмиди, әксичә у етиқади арқилиқ күчәйтилди вә Худани улуклиди, ²¹ «У немини вәдә қилған болса шуни әмәлгә ашуруш кудритигә Егидур» дәп толук ишәндүрүлди... ²² Шуниң билән бу «униң һәққанийлиғи һесапланди»... ²³⁻²⁵ Бу, «Униң һәққанийлиғи һесапланди» дегән сөз ялғуз униң үчүнла әмәс, бәлки Рәббимиз Әйсани өлүмдин тирилдүргән Худаға етиқат қилишимиз билән һәққаний һесаплинидиған бизләр үчүнму йезилған; Мәсиһ болса итаәтсизликлиримиз үчүн пида йолиға тапшурулди вә һәққаний қилинишимиз үчүн тирилдүрүлди....

4:11 Яр. 17:11.

4:14 Гал. 3:18.

4:15 «Тәврат қануни Худаниң ғәзивини елип келиду» — адәм Худаниң әмир-пәрманлириға әмәл қилалмиғачқа, қанун униң гунайини намайән қилиду; намайән қилиниши билән Худаниң ғәзиви униң гунайи үстигә чүшиду.

4:15 Юһ. 15:22; Рим. 5:20; 7:8; Гал. 3:19.

4:16-17 «Тәврат қануни астида туридиғанлар» — Йәһудий хәлиқ. «Сени нурғун қовмниң атиси қилдим» — («Яр.» 17:5). Худаниң Ибраһимға ейтқан бу сөзи «өткән заман» шәклидә («қилдим») болуп, һеч пәрзәнтсиз болған вақтида униңға ейтилған. Бу кейинки айтләр билән зич бағлиқтур.

4:16-17 Йаш. 51:2; Яр. 17:5.

4:18 «Сениң нәслиң сан-санақсиз болиду» — «Яр.» 15:5.

4:18 Яр. 15:5; Ибр. 11:12.

4:19 «У йүз яшқа йеқинлап, тенини өлгән һесаплисиму, шундақла аяли Сараһниңму балиятқусини өлди дәп қарисиму...» — демәк, у өз тениниң өлүктәк болған әһвалиға вә Сараһниң қәтғий туғмаслиғиға толиму реаллиқ вә еғирбесиқлиқ билән қарайтти, бирақ бу ишлар униң етиқадиға һеч тәсир йәткүзмиди.

4:20 Юһ. 8:56; Ибр. 11:11, 18.

4:21 3әб. 113:11

4:22 Яр. 15:6.

4:23-25 «Мәсиһ болса итаәтсизликлиримиз үчүн пида йолиға тапшурулди вә һәққаний қилинишимиз үчүн тирилдүрүлди» — «пида йолиға тапшурулди» дегән ибарә болса, у рәзил адәмләрниң қоли билән өлүмгә тапшурулди, ләкин буларниң һәммиси инсанийәтни қутқузуш үчүн Худаниң улук плани еди, дәп көрситиду.

4:23-25 Рим. 15:4.

Худа билән енақ өтүш

5¹ Шуңа етиқат билән һаққаний қилинған екәнмиз, Рәббимиз Әйсә Мәсиһ арқилиқ Худа билән енақ мунасивәттә болимыз.² У арқилиқ етиқат йолида бизни чиң турғузидиған бу меһри-шәпқитиниң ичигә кириш һоқуқиға муйәссәр болдуқ, шуниңдәк Худаниң шан-шәриғигә бағлиған үмүтүмиздин шат-хорам болимыз.³⁻⁴ Шундақ болупла қалмай, мүшкүл әһваллар ичидә шатлинимиз; чүнки мүшкүллүк сәвирчанлиқни, сәвирчанлиқ чидамлиқни, чидамлиқ үмүтни елип келиду, дәп болимыз.⁵ Вә бу үмүт бизни йәргә қаритип қоймайду, чүнки бизгә ата қилинған Муқәддәс Роһ арқилиқ Худаниң меһир-муһәббети алибурун қалбимизгә куюлуп ешип ташти..

⁶ Чүнки биз пәқәт амалсиз қалғинимизда, Мәсиһ биз ихлассизлар үчүн Худа бекиткән вақитта өзини пида қилди.⁷ Бирисиниң һаққаний адәм үчүн женини пида қилиши һаһайити аз учрайдиған иш; бәзидә яхши адәм үчүн бириси пида болушқа жүрҗәт қилишиму мүмкин;⁸ лекин Худа Өз меһри-муһәббитини бизгә шуниңда көрситидуки, биз теһи гунакар вақтимизда, Мәсиһ биз үчүн женини пида қилди.⁹ Һазир биз Униң қени билән һаққаний қилинған екәнмиз, әнди У арқилиқ келидиған ғәзәптин қутулушимиз теһиму жәзмәндүр.¹⁰ Чүнки бурун Худаға дүшмән болған болсақму, Оғлиниң өлүми арқилиқ бизни Униң билән енақлаштурған йәрдә, Униң билән енақлаштурулғандин кейин, әнди Оғлиниң һаяти арқилиқ биз теһиму қутулдурулмадуқ?!¹¹ Буниң биләнла қалмай, һазир биз Рәббимиз Әйсә Мәсиһ арқилиқ Худа билән енақлаштурулдуқ, У арқилиқму Худаниң Өзидин шатлинимиз..

Адәм атидин өлүм, Мәсиһтин һаятлық — гунаниң йилтизи

¹² Шуниңдәк, гунаниң дуняға кириши бирла адәм арқилиқ болди, өлүмниң дуняға кириши гуна арқилиқ болди; шуниң билән гуна арқилиқ өлүм һәммә адәмгә тарқалди; чүнки һәммә адәм гуна садир қилди.¹³ (чүнки Тәврат қанунидин илгириму гуна дуняға бар еди, әлвәттә; һалбуки, қанун болмаса гунаниң һесави елирмайду.¹⁴ Шундақтиму, өлүм Адәм ата вақтидин Муса пәйғәмбәр вақтигичә инсанларғиму һөкүм сүрди; улар гәрчә Адәм атиниң садир қилған итаәтсизлигидәк гуна садир қилмиған болсиму, бу инсанларму өлүм һөкүмидин халий болмиди).

Адәм атиниң өзи — кейин келидиған Мәсиһниң бир бешарәтлик үлгисидүр;¹⁵ һалбу-

5:1 Йәш. 32:17; Юһ. 16:33; Әф. 2:13.

5:2 Юһ. 10:9; 14:6; 1Кор. 15:1; Әф. 2:18; 3:12; Ибр. 3:6; 10:19.

5:3-4 «мүшкүл әһваллар ичидә шатлинимиз...» — яки «мүшкүл әһваллардин тәнтәнә қилимиз».

5:3-4 Яқ. 1:3.

5:5 «Вә бу үмүт бизни йәргә қаритип қоймайду, чүнки бизгә ата қилинған Муқәддәс Роһ арқилиқ Худаниң меһир-муһәббети алибурун қалбимизгә куюлуп ешип ташти» — инсанниң Худаға бағлиған һәр қандақ үмүти, униң бизгә болған муһәббитиниң бар-йоқ екәнлигигә зич бағлиниду, әлвәттә. Әгәр биз «Худа бизни сөйиду» дәп билсәк һәмдә Худаниң муһәббети өз вужудимизда пәйда болған болса, һәр қандақ зор үмүтларму болиду.

5:6 «Чүнки биз пәқәт амалсиз қалғинимизда...» — «амалсиз» — өзимизни гунаниң қутулдурушқа амалсиз.

5:6 Әф. 2:1; Кол. 2:13; Ибр. 9:15; 1Пет. 3:18.

5:8 Ибр. 9:15; 1Пет. 3:18.

5:9 «әнди У арқилиқ келидиған ғәзәптин қутулушимиз теһиму жәзмәндүр» — «келидиған ғәзәп» Худаниң гуналарниң үстигә чүшидиған ғәзиви.

5:10 «Чүнки бурун Худаға дүшмән болған болсақму, Оғлиниң өлүми арқилиқ бизни Униң билән енақлаштурған йәрдә, Униң билән енақлаштурулғандин кейин, әнди Оғлиниң һаяти арқилиқ биз теһиму қутулдурулмадуқ?!» — Худаниң нижатида «қутулуш» пәқәт дозақтин қутулуш әмәс, гунаниң барлиқ асарәтлиринин азат болуп йеңи әһмийәтлик һаяттин бәһримән болуштин ибарәттүр.

5:11 «У арқилиқму Худаниң Өзидин шатлинимиз» — «Худаниң Өзидин шатлинимиз» дегәнниң башқа бирхил мәнәси барки, «Худани қаттиқ даңлаймиз».

5:12 «Шуниңдәк, гунаниң дуняға кириши бирла адәм арқилиқ болди» — «бирла адәм арқилиқ» болса, Адәм атимиз арқилиқ, әлвәттә.

5:12 Яр. 2:17; 3:6; 1Кор. 15:21.

5:14 «... Шундақтиму, өлүм Адәм ата вақтидин Муса пәйғәмбәр вақтигичә инсанларғиму һөкүм сүрди; улар гәрчә

ки, Худаниң шапаәтлик соғити Адәм атиниң итаәтсизлигиниң пүтүнләй әксидур. Чүнки бирла адәмниң итаәтсизлиги билән нурғун адәм өлгән болса, әнди Худаниң меһри-шәпқити вә шуниңдәк бирла адәм, йәни Әйсә Мәсиһниң меһри-шәпқити арқилиқ кәлгән соғат ешип-тешип турғачқа, нурғун адәмгә йәткүзүлүп техиму зор нәтижә һасил қилди!

¹⁶ Шу шапаәтлик соғатниң нәтижиси болса, шу бир адәмниң гунайиниң ақивитигә пүтүнләй охшимаиду. Чүнки бир адәмниң бир қетим өткүзгән итаәтсизлигинин чикарған һөкүм инсанларни гунакар дәп бекиткән болсиму, амма шу шапаәтлик соғат болса көплигән кишиләрниң нурғун итаәтсизликлиридин «һәққаний қилиниш»қа елип бариду. ¹⁷ Әнди бир адәмниң итаәтсизлиги түпәйлидин, әнә шу бир адәм арқилиқ өлүм һөкүмран болған йәрдә, Худаниң мол меһри-шәпқитини, шундақла һәққанийлиқ болған шапаәтлик соғитини қобул қилғанлар бир адәм, йәни шу Әйсә Мәсиһ арқилиқ һаятта шунчә ғалипанә һөкүмранлиқ қилғучилар болмамду!

¹⁸ Шуңа, бир қетимлиқ итаәтсизлиқ түпәйлидин барлиқ инсанлар гунаниң жазасига мәнкүм қилинған болса, охшашла бир қетимлиқ һәққаний әмәл билән һаятлиқ елип келидиған һәққанийлиқ пүткүл инсанларға йәткүзүлгән. ¹⁹ Бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтсизлиги арқилиқ нурғун кишиләр дәрвәкә гунакар қилинип бекитилгәндәк, бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтмәнлиги биләнму нурғун кишиләр һәққаний қилинип бекитилиду. ²⁰ Әнди Тәврат қануни инсанниң итаәтсизликлири көпрәк ашқарлинип билинсун дәп киргүзүлгән еди. Лекин гуна қәйәрдә көпәйгән болса, Худаниң меһри-шәпқитиму шу йәрдә техиму ешип ташти. ²¹ Шуниңдәк, гуна инсанниң итаәтсизлигиниң үстидин һөкүмранлиқ қилип уларни өлүмгә елип барғинидәк, Худаниң меһри-шәпқити һәққанийлиққа асаслинип һөкүмранлиқ қилип, инсанни Рәббимиз Әйсә Мәсиһ арқилиқ мәңгүлүк һаятлиққа ериштүриду.

Гунадин қутулуп Мәсиһ арқилиқ һаятлиққа еришиш

6 ¹ Ундақта, немә дегүлүк? Худаниң меһри-шәпқити техиму ашсун дәп гуна ичидә башаверәмдуқ? ² Яқ, һәргиз! Гунаға нисбәтән өлгән бизләр қандақму униң ичидә

Адәм атиниң садир қилған итаәтсизлигидәк гуна садир қилмиған болсиму, бу инсанларму өлүм һөкүмидин халий болмиди» — расулниң геһи бойичә, гуна пәқәт өз-өзидин мәлум болғандила андин гуна һесаплиниду. Бу мәлум болуш икки йол билән болиду: — (1) Худаниң инсанға беваситә ейтқан сөзлири, қануни арқилиқ; (2) инсанниң виждани арқилиқ. Адәм атимиз Худаниң беваситә буйруғини аңлиған вә униңға итаәтсизлиқ қилди. Адәм атимиз вақтидин Муса пәйғәмбәр вақтигичә, йәни Тәврат қануни берилгичә, инсанлар Худадин беваситә кәлгән бирәр қануни көрмигән. һалбуки, шу дәвирләрдики адәмләрниң һәммиһи өлди. Уларда Худаниң очуқ көрсәткән қануни болмисиму, Павлус жуқурида ейтқандәк, Худаниң қанунидики әхләқий тәләпләр өз қәлб-вижданлирида мәвжүт еди. Шуниң билән шу дәвирләрдикиләр «Адәм атимизниң итаәтсизлиги» (йәни Худаниң беваситә бир әмригә хилафлиқ қилған итаәтсизлигидәк гуна қилмиған болсиму, улар гуна садир қилғинида виждани арқилиқ уни ениқ билип йәткән вә гуна савәвдин өлүп кетиватқан еди. «Адәм атиниң өзи — кейин келидиған Мәсиһниң бир бешәрәтлик үлгсидур» — Адәм атимизниң бирла қетимлиқ гунайи пүткүл инсанға яман тәсир йәткүзгәндәк, Мәсиһниң шу бир қетимлиқ итаәт қилғини (қурбанлиғи қилеһи) пүткүл ишәнгән инсанға дәл униң әксини йәткүзиду.

5:17 «шу Әйсә Мәсиһ арқилиқ һаятта шунчә ғалипанә һөкүмранлиқ қилғучилар болмамду!» — «һөкүмранлиқ қилғучилар» дегән ибарә: — бу дуняда гуна үстидин, өлүм үстидин, Шәйтан қатарлиқлар үстидин ғәлибә қилип һөкүмран болушни көрсәтсә керәк. Кәлгүсидә, Худаниң падишалиғи кәлгәндә шу һөкүмранлиқниң башқа тәрәплириму болиду.

5:19 «Бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтсизлиги арқилиқ нурғун кишиләр дәрвәкә гунакар қилинип бекитилгәндәк, бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтмәнлиги биләнму нурғун кишиләр һәққаний қилинип бекитилиду» — бу интайин муһим айәт, Адәм ата «өз ичигә алған» барлиқ инсанларға гуналик тәбиитини йәткүзгәндәк, охшашла Мәсиһ Әйсәму етиқат арқилиқ «Өз ичигә алған» барлиқ инсанларға йеңи һәққаний тәбиитини йәткүзиду. Адәм ата гунакар инсан аилисиниң беши болған; Мәсиһ Әйсә йеңи бирхил инсан аилисиниң беши вә униң тунжа әзаси һәм вәкили болди.

5:20 Лука 7:47; Юһ. 15:22; Рим. 4:15; 7:8; Гал. 3:19

яшаверимиз?³ Яки силәр билмәмсиләр? Һәр қайсимиз Мәсиһ Әйсаға киришкә чөмүлдүрүлгән болсақ, Униң өлүми ичигә чөмүлдүрүлдүк?....⁴ Биз чөмүлдүрүш арқилиқ Униң өлүми ичигә кирип, Униң билән биллә көмүлдүк; буниң мәхсити, Мәсиһ Атиниң шан-шәриви арқилиқ өлүмдин тирилгинидәк, бизниңму йеңи һаятта меңишимиз үчүндүр....

⁵ Чүнки Мәсиһниң өлүмигә охшаш бир өлүмдә Униң билән биргә бағланған экәнмиз, әнди биз чокум Униң тирилишигә охшаш бир тирилиштиму Униң билән биргә боли-миз....

⁶ Шуни билимизки, гунаниң макани болған тенимиз кардин чиқирилип, гунаниң қуллуғида йәнә болмаслиғимиз үчүн, «кона адәм»имиз Мәсиһ билән биллә крестли-нип өлгән. ⁷ (чүнки өлгән киши гунадин халас болған болиду).. ⁸ Мәсиһ билән биллә өлгән болсақ, униң билән тәң яшайдиганлиғимизғиму ишинимиз.. ⁹ Чүнки Мәсиһниң өлүмдин тирилгәндин кейин қайта өлмәйдиғанлиғи, өлүмниң әнди Униң үстидин йәнә һөкүмранлиқ қилалмайдиғанлиғи бизгә мәлум.. ¹⁰ Чүнки Униң өлүми, У гунани бир тәрәп қилиш үчүн пәкәт бир қетимлиқ өлди; Униң һазир яшаватқан һаяти болса, У Худаға йүзлинип яшаватқан һаяттүр.. ¹¹ Шунинғә охшаш, силәрму өзәңларни гунаға нисбәтән өлгән, амма Мәсиһ Әйсада болуп Худаға йүзлинип тирик дәп һесаплаңлар.

¹² Шуңа гунаниң өлидиған тениңларда һөкүмранлиқ қилишиға йол қоймаңлар, униң рәзил арзу-һәвәслиригә бойсунмаңлар, ¹³ шуниңдәк тениңларниң һеч әзасини һәққә-нийәтсизлиққа қурал қилип гунаға тутуп бәрмәңлар. Әксичә, өлүмдин тирилдүрүлгән-ләрдәк, өзәңларни Худаға атаңлар һәмдә тениңлардики әзаларни һәққанийәтниң кура-ли қилип Худаға атаңлар..

¹⁴ Гуна силәрниң үстүңларға һеч һөкүмранлиқ қилмайду; чүнки силәр Тәврат қануни-ниң астида әмәс, бәлки Худаниң меһри-шәпқити астида яшаватисиләр.

Һәққанийлиқниң қули болуш һаятлық йолидур

¹⁵ Ундақта, қандақ қилиш керәк? Қанунниң астида әмәс, меһри-шәпқәт астида болған-лиғимиз үчүн гуна садир қиливәрсәк боламду? Як, һәргиз! ¹⁶ Өзлириңларни итаәтмән

6:3 «Һәр қайсимиз Мәсиһ Әйсаға киришкә чөмүлдүрүлгән болсақ, Униң өлүми ичигә чөмүлдүрүлдүк?» — «Мәсиһ Әйсаға киришкә чөмүлдүрүлүш» суға чөмүлдүрүп етикатни етирап қилишни көрситәмду, яки Муқәддәс Роһқа чөмүлдүрүлүшни көрситәмду? Бизниңчә һәр иккисини көрситиду. Чүнки Худа алдида пәкәт «бир чөмүлдүрүлүш» бар («Әф. 4:5; Худаниң адәмниң суға чөмүлдүрүлүшидә болған мәхсити, бу чөмүлдүрүлүш арқилиқ Өз Роһиға чөмүлдүрүлүшни елип беришидин ибарәт. Бириси суға чөмүлдүрүлүп Муқәддәс Роһқа чөмүлдүрүлмгән болса теһи толуқ «Мәсиһ ичигә чөмүлдүрүлгән» болмайду (*Инжигил, «Рос.» 19:1-6, «Әф.» 4:5, «Кол.» 2:11-13, «1Пет.» 3:21* вә *изаһатларни* көрүң).

6:3 Гал. 3:27.

6:4 «Биз чөмүлдүрүш арқилиқ униң өлүми ичигә кирип» — грек тилида «чөмүлдүрүлүш» «шу чөмүлдүрүлүш» дейилиду. Жуқириқи изаһатни көрүң. «Мәсиһ Атиниң шан-шәриви арқилиқ өлүмдин тирилгинидәк...» — «Ата» Худаатини көрситиду.

6:4 Рим. 8:11; Әф. 4:23; Фил. 3:10,11; Кол. 2:12; 3:10; Ибр. 12:1; 1Пет. 2:2.

6:5 «Чүнки Мәсиһниң өлүмигә охшаш бир өлүмдә Униң билән биргә бағланған экәнмиз, әнди биз чокум Униң тирилишигә охшаш бир тирилиштиму униң билән биргә болимиз» — «Униң өлүмигә охшаш бир өлүм» суға чөмүлдүрүлүшни көрситиду; «Униң тирилишигә охшаш бир тирилиш» бизниңчә (1) йеңи һаятқа еришиш; вә (2) қиямәт күнидики тирилишниму көрситиду.

6:5 Рим. 8:11; Кол. 3:1.

6:6 Гал. 2:20; 5:24; Фил. 3:10; 1Пет. 4:1, 2.

6:7 1Пет. 4:1.

6:8 2Тим. 2:11.

6:9 Вәһ. 1:18.

6:10 «Униң һазир яшаватқан һаяти болса, У Худаға йүзлинип яшаватқан һаяттүр» — «Худаға йүзлинип яшаватқан һаяттүр»: бу ибариниң бәлким үч мәнаси бар болуши мүмкин; (1) Худаниң шан-шәриви үчүн яшаш; (2) Худаға пүтүнләй тайинип яшаш (*шундақ қилғанда өлүм болмайду*); (3) Худаниң йетәкчилиғи астида яшаш. Расул бәлким ишәңгүчиләрниң яшаватқан йеңи һаятиму әзиниң шәхсий нийәтлири үчүн әмәс, бәлки «Худаға йүзлинип яшаватқан» болуши керәк, демәкчи болиду (*11-әйтни* көрүң).

6:10 1Пет. 2:24.

6:13 Луқа 1:74; Рим. 12:1; Гал. 2:20; Ибр. 9:14; 1Пет. 4:2.

«Римликларға»

қулардәк биригә тутуп бәрсәңлар, шу кишиниң қули болғанлиғиңларни билмәмсиләр — яки өлүмгә елип баридиған гунаниң қуллири, яки Худа алдида һәққанийлиққа елип баридиған итаәтмәнликниң қуллири болушүңлар муқәррәр?¹⁷ Худаға тәшәккүр! Бурун гунаниң қули болғансиләр, бирақ Мәсиһниң тәлимигә башлинип, бу тәлим көрсәткән нәмунигә чин дилиңлардин итаәт қилдиңлар.¹⁸ Силәр гунаниң күчидин қутулдурулуп, һәққанийлиқниң қуллири болдуңлар..

¹⁹Әтлириңлар ағиз болғачқа, силәргә инсанчә сөzlәватимән: — илгири силәр тән әзайиңларни напак ишларға вә әхлақсизлиққа қулардәк тутуп беришиңлар билән техиму әхлақсизлиқларни қилғандәк, әнди һазир тән-әзалириңларни пак-муқәддәсликкә башлайдиған һәққанийлиққа қулардәк тутуп бериңлар..²⁰ Силәр гунаниң қуллири болған вақтинларда, һәққанийлиқниң илкидә әмәс едиңлар..²¹ Һазир номус дәп қариған бурунқи ишлардин шу чағда силәр зади қандақ мевә көрдүңлар? У ишларниң ақивети өлүмдүр.²² Бирақ, һазир силәр гунадин әркин қилинип, Худаниң қуллири болған екән-силәр, силәрдә өзәңларни пак-муқәддәсликкә елип баридиған мевә бар, униң нәтижиси мәңгүлүк һаяттүр.

²³Чүнки гунаниң иш һәққи йәнила өлүмдүр, бирақ Худаниң Рәббимиз Мәсиһ Әйсада болған соғити болса мәңгүлүк һаяттүр..

Никаһ мунасивитидин мисал

7¹И қериндашлар, мән һазир Тәврат қанунини билгәнләргә сөzlәватимән; силәр қанунниң пәкәт һаят вақтидила инсан үстигә һөкүмран болидиғанлиғини билмәмсиләр?

²Мәсилән, ери бар аял, ери һаятла болидикән, қанун бойичә еригә бағланған; лекин ери өлүп кәтсә, өзини еригә бағлиған никаһ қанунидин азат қилиниду..³ Шуниң үчүн, бу аял ери һаят вақтида башқа бир әргә бағланса, зинахор аял дәп атилиду. Лекин ери өлүп кәтсә, у никаһ қанунидин әркин болиду; шу чағда башқа бир әргә тәгсә, зина қилған болмайду..⁴ Худди шуниңдәк, қериндашлар, силәр Әйса Мәсиһниң қурбанлиқ тени арқилиқ Тәврат қануниға нисбәтән өлдүңлар. Буниң мәхсити силәрниң башқа бирисигә, йәни өлүмдин Тирилгүчигә бағлинишиңлар вә шуниң билән Худаға мевә беришиңлардин ибарәттүр..

⁵Чүнки биз «әт»ниң илкидә вақтимизда, Тәврат қануни гунаниң арзу-һәвәслирини те-химу қозғап, тенимиздики әзаларда өлүмгә елип баридиған мевини чиқарған еди; ⁶ ле-

6:16 Юһ. 8:34; 2Пет. 2:19.

6:18 Юһ. 8:32; Гал. 5:1; 1Пет. 2:16.

6:19 «әтлириңлар ағиз болғачқа, силәргә инсанчә сөzlәватимән...» — «мән инсанчә сөzlәватимән» дегән ибарә тоғрилиқ 3:5тики изаһатни көрүң.

6:20 Юһ. 8:34.

6:23 Яр. 2:17; Рим. 5:12; 1Кор. 15:21; Яқ. 1:15.

7:2 1Кор. 7:2,10,39.

7:3 Мат. 5:32.

7:4 «Буниң мәхсити силәрниң башқа бирисигә, йәни өлүмдин Тирилгүчигә бағлинишиңлар вә шуниң билән Худаға мевә беришиңлардин ибарәттүр» — бирдин-бир «өлүмдин Тирилгүчи» Мәсиһдүр, әлвәттә. «Худаға мевә бериш»ниң һәр тәрәплимә мәнәси бар; «никаһниң мевиси» адәттә балилар болиду; Мәсиһкә бағлинишиңниң нәтижиси бәлким башқиларниң биз арқилиқ Худаға етиқат бағлап Униңға пәрзәнт болушидин ибарәт болиду; бу, шүбһисизки, расул мошу йәрдә көрсәткән «мевә»ниң бир қисми. «Гал.» 5:22ниму көрүң.

7:4 Гал. 2:19; 1Пет. 4:1.

7:5 «Чүнки биз «әт»ниң илкидә вақтимизда, Тәврат қануни гунаниң арзу-һәвәслирини те-химу қозғап, тенимиздики әзаларда өлүмгә елип баридиған мевини чиқарған еди» — «әт» дегән сөзниң мошу йәрдики мәнәси тоғрилиқ «қириш сөз»имизни көрүң. «Тәврат қануни гунаниң арзу-һәвәслирини те-химу қозғап» дегән сөзләр қанунниң инсанниң тәбиитидә пәйда қилған тәсирлирини көрситиду. Буниң үч тәрипи бар: (1) инсанниң нурғун қилмишлири аңсиз; (2) инсанниң тәбиити бәк тәтүр болуп, Худа буни қил деса, у башқичә қилиду; (3) әң

«Римлиқларға»

кин, һазир биз Тәврат қануниниң илкидин әркин болдуқ. Чүнки өзимизни боғуп туридиган бу қанунға нисбәтән өлгән болуп, қанунниң дәстуриниң кона йолида әмәс, бәлки Роһниң йеңи йолида Худаниң қуллуғида болимыз...

Муқәддәс қанун вә гуна

⁷ Ундақта немә дегүлүк? Тәврат қануниниң өзи гунаму? һәрғиз ундақ әмәс! Дәрвәқә, қанунниң көрсәтмилири болмиса, гунаниң немә екәнлигини билмәйттим. Қанун «нәпсанийәтчилик қилма» демигән болса, нәпсанийәтчиликниң немә екәнлигини билмигән болаттим. ⁸ Лекин гуна қанунниң әмри арқилиқ пурсәт тепип, ичимдә һәр хил нәпсанийәтчиликләрни қозғиди. Тәврат қануни болмиса, гунаму өлүктәк жансиз болатти...

⁹ Бир чағларда қанунниң сиртида яшиғинимда һаят едим, лекин қанун әмрини билишим биләнла, гунаму жанлинип, мени өлүмгә елип барди. ¹⁰ Әслидә кишигә һаятлық елип кәлсун дәп буйрулған қанунниң әмри әксичә маңа өлүм елип кәлди. ¹¹ Чүнки гуна қанунниң әмри билән һужум пурситини тепип, мени аздурди вә әмир арқилиқ мени өлтүрди.

¹² Буниңдин қариганда қанун һәқиқәтән пак-муқәддәстур, униң әмриму муқәддәс, тоғра-адаләтлик вә яхшидур. ¹³ Ундақта, яхши болғини маңа өлүм болдиму? һәрғиз ундақ әмәс! Бәлки, гунаниң қәвәтлә қәбийһ екәнлиги әмир арқилиқ очуқ ашқарилиниши үчүн, бу яхши әмирниң вастиси билән гуна мәндә өлүм пәйда қилди.

Гунаниң дәһшәтлик күчи

¹⁴ Тәврат қануниниң «роһқа тәвә» екәнлигини болимыз. Бирақ мән болсам «әткә тәвә»-дурмән, демәк гунаға қулдәк сетилғанмән. ¹⁵ Чүнки немә қиливатқинимни өзәмму билмәймән. Чүнки өзәм нийәт қилған ишларни қилмаймән; әксичә, нәпрәтлиндигинимни қилимән. ¹⁶ Лекин әгәр өзәм халимиған ишларни қилсам, өзәм қанунниң яхши екәнлигини етирап қилған болимән. ¹⁷ Шундақ экән, бу ишларни мән әмәс, бәлки ичимдә мәвжүт болған гуна қилдуриду. ¹⁸ Ичимдә, йәни мениң әтлиримдә һеч яхшилиқниң мәвжүт әмәслигини билимән; чүнки яхшилиқ қилиш нийитим бар болсиму, уни қилалмаймән. ¹⁹ Шуниң үчүн өзәм халиған яхшилиқни қилмай, әксичә халимиған яманлиқни қилимән. ²⁰ Өзәм нийәт қилмиған ишни қилсам, буни қилидиган мән әмәс, бәлки ичимдә мақан қилған гунадур.

муһими) нурғун кишиләр шу гувалиқни беридуки, өзиниң Худаниң қанунлириға әмәл қилишқа тиришқансери өз гуналири техиму ашқарилиниду, һәтта көпийип кетиду. Төвәндики 7-25-айәтләрдә Павлус өзиниң бу тоғрилиқ тәжрибисини биз үчүн қисқичә баян қилиду.

7:6 «лекин, һазир биз Тәврат қануниниң илкидин әркин болдуқ. Чүнки өзимизни боғуп туридиган бу қанунға нисбәтән өлгән болуп, қанунниң дәстуриниң кона йолида әмәс, бәлки Роһниң йеңи йолида Худаниң қуллуғида болимыз» — оқурмән «Тәврат қануни»ға әмәл қилай десе, униңда 613 маддилиқ әмир-бәлғүлиминиң бар екәнлигини билиши керәк. Уларға әмәл қилиш бирықта турсун, уларни есидә чиң тутушла көп адәмләргә қийин келиши мүмкин. —«Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи.

7:6 Рим. 2:29; 2Кор. 3:6.

7:7 Мис. 20:17; Қан. 5:21; Рим. 3:20; Ибр. 7:18.

7:8 Юһ. 15:22; Рим. 4:15; 5:20; Гал. 3:19.

7:9 «бир чағларда қанунниң сиртида яшиғинимда ...» — буниң мәнаси бәлким: «Тәврат қануниниң мәндин немини тәләп қилидиганлиғини чүшәнмәйдиган вақтимда,...». «қанун әмрини билишим биләнла...» — грек тилида «қанун әмри маңа кәлгәндила,...». «...гунаму жанлинип, мени өлүмгә елип барди» — мошу айәттики «өлүм» шүбһисизки, роһий жәһәттики өлүмини көрситиду.

7:10 «Әслидә кишигә һаятлық елип кәлсун дәп буйрулған қанунниң әмри ...» — мәсилән, «Қан.» 4:1ни көрүң.

7:12 1Тим. 1:8.

7:14 «бирақ мән болсам «әткә тәвә»дурмән, демәк гунаға қулдәк сетилғанмән» — «әткә тәвә» яки «әттә болған» тоғрилиқ кириш сөзни көрүң.

7:14 Йәш. 52:3.

7:15 Гал. 5:17.

7:18 Яр. 6:3,5; 8:21.

²¹ Буниңдин өзәмдики шундақ бир қанунийәтни байқаймәнки, яхшилиқни қилмақчи болғинимда, яманлиқ һаман ичимдә маңа һәмраһ болиду... ²² Қалбимдә Худаниң қанунидин сөйүнимән; ²³ бирақ тенимдики әзалиримда башқа бир қанунийәтни сезимән. Бу қанунийәт қалбимдики қанун билән жәң қилип, мени тенимдики әзалиримдики гуна садир қилдурғучи қанунийәткә әсир қилиду... ²⁴ Немидегән дәрдемән адәммән-һә! Өлүмгә елип баридиган бу тенимдин кимму мени қутқузар? ²⁵ Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худаға тәшәккүр болсун! Шундақ қилип, қалбим билән Худаниң қануниға итаәт қилимән, лекин әтиримдә гуна садир қилдурғучи қанунийәткә итаәт қилимән...

Муқәддәс роһтики һаятлық қанунийити

8 ¹ Хуласилисақ, Мәсиһ Әйсада болғанлар гунаниң җазасиға мәнһүм болмайду. ² Чүнки Мәсиһ Әйсада болған һаятлықни бәхш етидигән Роһниң қанунийити адәмни гунаға вә өлүмгә елип баридигән қанунийәттин силәрни халас қилди. ³ Чүнки гуналық әт елип келидигән аҗизлиқ түпәйлидин Тәврат қануни қилалмиғанни Худаниң Өзи қилди; У Өз Оғлини гунакар әтлик қияпәттә гунани бир тәрәп қилишқа әвәтип, әттики мәвжүт гунани өлүмгә мәнһүм қиливәтти; ⁴ буниң билән муқәддәс қанунниң һәққаний тәливи әткә әгәшмәйдигән, бәлки Роһқа әғишип маңидигән бизләрдә әмәлгә ашурулиду...

⁵ Чүнки әткә бойсунидиганлар әткә хас ишларниң ойида жүриду; Муқәддәс Роһқа бойсунидиганлар болса, шу Роһқа аит ишларниң ойида жүриду. ⁶ Әттики ой-нийәтләр адәмни өлүмгә елип бариду; Муқәддәс Роһқа аит ой-нийәтләр һаятлық вә хатирҗәм-аманлиқтур; ⁷ чүнки әттики ой-нийәтләр Худаға дүшмәнлиқтур; чүнки әт Худаниң қануниға бойсунмайду һәм һәтта униңға бойсунуши мүмкин әмәс; ⁸ әттә болғанлар Худани хурсән қилалмайду.

⁹ Амма силәргә кәлсәк, пәкәт Худаниң Роһи дәрвәкә ичиңларда яшаватқан болса, силәр әттә әмәс, бәлки Роһта яшайсиләр. Амма Мәсиһниң Роһиға егә болмиған адәм болса, у Мәсиһкә мәнсулардин әмәс... ¹⁰ Лекин Мәсиһ қалбиңларда болса, тениңлар гуна түпәйлидин өлүмниң илкидә болсиму, һәққанийлиқ түпәйлидин роһуңлар һаяттур... ¹¹ һалбуки, өлгән Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчиниң Өзидики Роһ силәрдә яши-

7:21 «Буниңдин өзәмдики шундақ бир қанунийәтни байқаймәнки, яхшилиқни қилмақчи болғинимда, яманлиқ һаман ичимдә маңа һәмраһ болиду» — грек тилида «қанунийәт» вә «қанун» бирла сөз билән ипадилениду.

7:22 Әф. 3:16.

7:23 Гал. 5:17.

7:25 «Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худаға тәшәккүр болсун!» — демәк, у өзи қилалмайдигән ишни Худа Өзи қилған; башқичә ейтқанда, «Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ адәмни қутқузидигән Худаға тәшәккүр!». «шундақ қилип, қалбим билән Худаниң қануниға итаәт қилимән, лекин әтиримдә гуна садир қилдурғучи қанунийәткә итаәт қилимән» — төвәндики 8-бап, 8-9-айәтни көрүң.

8:2 «силәрни халас қилди» — бази кона көчүрмә орам азыларда «мени халас қилди» дәп йезилиду.

8:2 Юһ. 8:36; Рим. 6:18, 22; Гал. 5:1.

8:3 «У Худа Өз Оғлини гунакар әтлик қияпәттә гунаға қурбанлиқ сүпитидә гунани бир тәрәп қилишқа әвәтип» — Әйса Мәсиһ пүтүнләй инсан болди, униң тени бизниң тенимизгә охшаш, бирақ униң ети «гунакар әт» әмәс еди; шуңа Павлус униң: «гунакар әткә охшайдигән әтлик қияпәт»лик тәндә дуняйға кәлгәнлигини баян қилиду.

8:3 Рос. 13:39; Рим. 3:28; Гал. 2:16; Ибр. 7:18.

8:4 «муқәддәс қанунниң һәққаний тәливи... Муқәддәс Роһқа әғишип маңидигән бизләрдә әмәлгә ашурулиду» — «қанунниң һәққаний тәливи» — кириш сөзимиздә «ишәнгүчиләрниң Тәврат қануни билән мунасивити тоғрилиқ» язғинимизни көрүң.

8:5 «Муқәддәс Роһ» — грек тилида «Роһ». 6-, 13-, 23- вә 27-айәттиму шундақ.

8:5 1Кор. 2:14.

8:9 1Кор. 3:16.

8:10 «Лекин Мәсиһ қалбиңларда болса, тениңлар гуна түпәйлидин өлүмниң илкидә болсиму, һәққанийлиқ түпәйлидин роһуңлар һаяттур» — демәк, бириси етиқат арқилиқ Худаниң һәққанийлиғиға еришкән болса, шу һаман мәңгүлүк һаят униң роһида башлиниду. Башқа бирхил тәржимиси: «һәққанийлиқ түпәйлидин (Муқәддәс Роһ силәрниң һаяттиңлар болди).

са, Мәсиһни өлүмдин тирилдүргүчи қалбиңларда яшаватқан Роһи арқилиқ өлидиган тениңларниму һаяти күчкә егә қилиду.

¹² Шунинң үчүн, қериндашлар, биз әткә қәриздар әмәс, йәни униңға әгишип яшашқа қәриздар әмәсмиз. ¹³ Чүнки әткә әгишип яшисаңлар, һалак болисиләр; лекин Муқәддәс Роһқа тайинип әттики қилмишларни өлүмгә мәһкүм қилсаңлар, яшайсиләр.

¹⁴ Чүнки кимләрки Худаниң Роһиниң йетәкчилигидә яшиса, шуларниң һәммиси Худаниң пәрзәнтлириду. ¹⁵ Чүнки силәр қобул қилған роһ қуллуққа аит әмәс, шундақла силәрни қайта қорқунучқа салғучи бирхил роһ әмәс, бәлки силәр оғуллуққа елип баридиган Роһни қобул қилғансиләр; У арқилиқ «Абба, ата!» дәп нида қилимиз. ¹⁶ Роһ бизниң өз роһумиз билән биллә бизниң Худаниң балилири екәнлигимизгә гувалиқ бериду. ¹⁷ Худаниң балилири екәнмиз, әнди мирасхорларму болимиз — Худаниң мирасхорлири һәмдә Мәсиһ билән тәң мирасхор болимиз — пәқәтла униң билән тәң азап-оқубәт тартсақла, униң билән шан-шәрәптин тәң бәһримән болимиз.

Кәлгүсидики шан-шәрәп

¹⁸ Чүнки мән һазирқи азап-оқубәтләрниң кәлгүсидә биздә ашкарининидиган шан-шәрәпләргә һеч селиштүргүчилиги йоқ дәп һесаплаймән. ¹⁹ Чүнки пүткүл каинат Худаниң оғуллириниң аян қилинишини интизарлиқ билән күтмәктә. ²⁰⁻²¹ Чүнки яритилған каинат Худаниң ләнити астида қелип, бемәналиққа чөктүрүлди. Бу, каинатниң өз ихтияри билән әмәс, бәлки уни чөктүргүчиниң ирадиси билән болди вә шундақ үмүти билән болдики, каинат өзиму чириштин болған қуллуқтин қутқузулуп, Худаниң пәрзәнтлиригә беғишлининидиган шан-шәрәпкә тәвә болған һөрлүккә ериштүрүлүштин ибарәт еди.

²² Чүнки пүткүл каинатниң һазирғичә налә-пәрәд көтирип, туғут толғиғиниң азавини бирлиқтә тартиватқанлиғини болимиз. ²³ Ялғуз каинат әмәс, һәтта бизму, йәни муқәддәс Роһниң тунжа чиқарған мевисидин бәһримән болған бизләрму дилимиздә налә-пәрәд көтәрмәктимиз һәмдә Худаниң оғуллири сүпитидә қобул қилинишимизни, йәни тенимизниң нижатниң һөрлүгигә чиқирилишини интизарлиқ билән күт-

8:11 «Мәсиһ Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчи» — Худа, әлвәттә. «һалбуки, өлгән Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчиниң Өзидики Роһ силәрдә яшиса, Мәсиһни өлүмдин Тирилдүргүчи қалбиңларда яшаватқан Роһи арқилиқ өлидиган тениңларниму һаяти күчкә егә қилиду» — бу баянни икки тәрәптә чүшәнгили болиду: (1) Худа қиямәт күнидә бу дуняда өлидиган тенимизни тирилдүриду; (2) тенимиз бу дуняда гуна түпәйлидин «өлүмгә мәһкүм болған» (10-айәт), лекин Худа бизгә Өз Роһи арқилиқ һаят өткүзүп, тенимизни күчәйтип жанландуриду. Бизниңчә һәр икки мәнәси тоғриду.

8:11 Рим. 6:4, 5; 1Кор. 6:14; 2Кор. 4:14; Әф. 2:5; Кол. 2:13.

8:13 «... Әткә әгишип яшисаңлар, һалак болисиләр» — грек тилида «... Әткә әгишип яшисаңлар, өлисиләр».

8:14 Гал. 5:18.

8:15 «...силәр оғуллуққа елип баридиган Роһни қобул қилғансиләр» — «оғуллуққа елип баридиган» — «Худаға оғул болушқа елип баридиган», демәк. Грек тилида бу сөз адәттә бирисиниң житим балини өз оғлум дәп қобул қилип беқивелишини көрситиду. «У арқилиқ «Абба, ата!» дәп нида қилими» — «Абба» дегән сөз ибраний тили болуп, «сөйүмлүк ата» дегән мәнәдә. «Абба» һәм сөйүмлүк мунасивәтни һәм һөрмәтни билдүриду. Павлус ибраний тилидики бу сөзни грек тилида сөзләйдиған Рим шәһиридики етиқатчиларға мошу йәрдә тонуштуриду.

8:15 Йәш. 56:5; 1Кор. 2:12; Гал. 3:26; 4:5, 6; 2Тим. 1:7.

8:16 2Кор. 1:22; 5:5; Әф. 1:13; 4:30.

8:17 2Тим. 2:11,12.

8:18 «кәлгүсидә биздә ашкарининидиган шан-шәрәпләргә һеч селиштүргүчилиги йоқ» — «һеч селиштүргүчилиги йоқ» грек тилида «селиштурушқа әрзимәйду». «Биздә ашкарининидиган шан-шәрәпләр» — башқа бирхил тәржимиси: «бизгә ашкарининидиган шан-шәрәпләр...». Бирақ кейинки айәткә қариганда тәржимимиз тоғриду.

8:18 Мат. 5:12; 2Кор. 4:10, 17; Фил. 3:20; 1Пет. 4:13; 1Юһа. 3:1, 2.

8:22 Вәһ. 5:13

мәктимиз...

²⁴ Биз үмүткә баглангачка ткузулган экәнмиз. Лекин үмүт қилинган нәрсә көрүлгән болса, у йәнә үмүт боламду? Кимму көз алдидики нәрсини үмүт қилсун? ²⁵ Бирақ, теги көрмигинимизгә үмүт бағлиған экәнмиз, уни сәвирчанлиқ билән күтүшимиз керәктур. ²⁶ Шуниндәк, инсаний әҗизлиғимизда Муқәддәс Роһ келип бизгә ярдәм қилиду; чүн-ки қандақ дуа қилишимиз керәклигини билмәймиз. Лекин Роһниң Өзи ипадиллиғисиз налә-пәрәд билән биз үчүн Худаниң алдида туруп дуа-тилавәт қилмақта... ²⁷ Инсанлар-ниң қалбини инчикиләп күзитип Қаригучи болса, Муқәддәс Роһниң ой-нийәтлириниң немә экәнлигини билиду; чүнки У Худаниң ирадиси бойичә муқәддәс бәндилири үчүн Худаниң алдида дуа қилип өтүнмәктә. ²⁸ Шундақла шуни билимизки, пүткүл ишлар Худани сөйидиғанларниң, йәни униң мәхсәт-муддиаси бойичә чақирилғанларниң бәхит-бәриkitигә бирликтә хизмәт қилмақта. ²⁹ Чүнки Худа алдин көңлигә пүккән-кишиләрни, уларниң кәлгүсидә Өз Оғлиниң образига охшаш болидигинини, Оғлиниң нурғун қериндашлири арасидики тунжа оғли болидигинини алдин бәлгүлигән... ³⁰ Алдин бекиткән кишиләрни У чақирди, чақирған кишиләрни У һәққаний қилди; һәққаний қилғанларға У шан-шәрәп ата қилди.

Худаниң меһир-муһәббитиниң күчлүклиги

³¹ Ундақта, бу ишларға йәнә немә дәйли? Худа биз тәрәптә турған экән, кимму бизгә қарши чиқалисун?! ³² Өз Оғлиниму айимай, Уни һәммимиз үчүн пида йолиға тапшурған Худа, Униңға қошуп һәммини бизгә шәртсиз ата қилмай қаларму? ³³ Кимму Худаниң таллиғанлири үстидин шикайәт қилалисун?! Худа һәққаний қилған йәрдә... ³⁴ кимму гунаға мәнһүм қилалисун? Өлгән, шундақла тирилгән вә Худаниң оң йенида туруватқан, һәмдә биз үчүн Худаниң алдида туруп дуа-тилавәт қиливатқан Мәсиһ шундақ қиларму?! ³⁵ Ким бизни Мәсиһниң меһир-муһәббитидин айриветәлисун? Жапа-мушәққәтму, дәрәд-әләмму, зиянкәшликму, ачарчиликму, ялаңачилиқ-

8:23 «...Худаниң оғуллири сүпитидә қобул қилинишимиз...» — грек тилида «оғуллуққа қобул қилинишимизни». «ялғуз кайнат әмәс, һәтта бизму, йәни Муқәддәс Роһниң тунжа чиқарған мевисидин бәһримән болған бизләрму дилимизда налә-пәрәд көтәрмәктимиз һәмдә Худаниң оғуллири сүпитидә қобул қилинишимизни, йәни тенимизниң ниҗатниң һөрлүгигә чиқирилишини интизарлиқ билән күтмәктимиз» — бу әйттики үч нуқта тоғрилиқ тохтилимиз; (1) «Муқәддәс Роһниң тунжа чиқарған мевиси»; бу ибариниң бәлким икки жәһәти бар: (а) Муқәддәс Роһ барлиқ ишәнгүчиләрдә Худаниң мевисини, йәни муһәббәт, шатлиқ, хатиржәмлик қатарлиқларни чиқириду; бу мевә болса Худаниң падишалиғиниң бу дунияда чиқарған тунжа мевисидур вә шундақла униң реаллиғига испат болиду (14:17ни көрүн); (ә) ишәнгүчиләр әзлиридә чиқирилған бу мевидин бәһримән болуп, униңдин Худаниң падишалиғиниң кәлгүсидә пүткүл дунияға, жүмлидин әзлириниң һәммиси үстигә толуқ һөкүмранлиқ қилидиғанлиғига испат һәм капаләт дәп билиду; (2) «оғул сүпитидә қобул қилиниш» — қона заманларда мөтивәр адем мәлум намрат ки «жәмийәттә орни йоқ» бир яш кишини беқивалмақчи болса, жамаәттиң чол сорунға чақирип уни «өз оғлум», «өз қизим» дәп жақалайтти. Расул Худаму кәлгүсидә әләм алдида ишәнгүчиләрни «Өз оғлум» дәп шундақ жақалайдиғанлигини көрсәтмәкчи. (3) «тенимизниң ниҗаттики һөрлүккә чиқирилиши» — һазир ишәнгүчиләргә Худаниң ниҗат-илтипати билән йеңи роһи, йеңи қалби бар; Мәсиһ Әйса биз үчүн еришкән ниҗатта йәнә «йеңи тенимиз»му бар, қиямәт күнидә уни У бизгә бериду.

8:23 Луқа 21:28.

8:26 «...инсаний әҗизлиғимизда Муқәддәс Роһ келип бизгә ярдәм қилиду...» — «Муқәддәс Роһ» — грек тилида пәкәт «Роһ» дейилиду.

8:26 Мат. 20:22; Яқ. 4:3.

8:29 «Худа... Оғлиниң нурғун қериндашлири арасидики тунжа оғли болидигинини алдин бәлгүлигән» — «тунжа оғул» биринчи орунда, мошу йәрдә пүткүл әләмдә биринчи орунда туриду, әлвәттә. «Зәб.» 88:28ни көрүн.

8:29 Кол. 1:18.

8:31 Чөл. 14:8.

8:32 Яр. 22:12; Йәш. 53:5; Юһ. 3:16.

8:33 Йәш. 50:8.

8:34 «Өлгән, шундақла тирилгән вә Худаниң оң йенида туруватқан, һәмдә биз үчүн ... дуа-тилавәт қиливатқан Мәсиһ» — «Худаниң оң йенида» болса әләмниң әң жуқури жәйи, һәммини башқуридиған Яр.

8:34 Ибр. 7:25.

му, хейим-хәтәрму яки қиличму? ³⁶Муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: — «Сени дәп күн бойи қирилмақтимиз, Боғузлинишни күтүп турған қойлардәк һесапланмақтимиз»...

³⁷Бирақ бизни Сөйгүчигә тайинип буларниң һәммисидә ғалипларниң ғаливи болмақтимиз; ³⁸Шуниңға қәтғий қайил қилиндимки, мәйли өлүм болсун һаятлық болсун, пәриштиләр болсун жин-шәйтан һөкүмранлар болсун, һазирқи ишлар яки кәлгүсидики ишлар болсун, һәр қандақ роһий күчләр болсун, ³⁹пәләк болсун һаң болсун, шундақла пүткүл каинатта яритилған һәр қандақ башқа бир шәйи болсун, бизни Рәббимиз Мәсиһ Әйсада болған Худаниң меһир-муһәббитидин һеч қачан айривәткүчи болалмайду.

Худа вә Униң таллиғини Исраил

9¹Мән Мәсиһтә һәқиқәтни сөزلәймән, ялған гәп ейтмаймән, вижданим Муқәддәс Роһниң илкидә болуп өзәмгә гувалиқ қилмақта — ²Кәлбимдә зор дәр-әләм вә түгимәс азап бар. ³⁻⁴Чүнки мениң бурадәрлирим, йәни жисманий жәһәттики қериндашлирим болған Исраилларни нижат тапқузалисам Худаниң ләнитигә қелип Мәсиһтин мәһрум қилинишимни тиләшкә рази едим; улар Исраиллар! — уларға оғуллуқ һоқуқи, Худаниң шан-шәривиниң аян қилиниши, әһдилири, Тәврат қануниниң аманәт болуши, ибадәт хизмәтлири вә Тәврат вәдилири несивә қилинди... ⁵Улуқ ибраний ата-бовилири уларниңқидур; жисманий жәһәттә Мәсиһ уларниң әждадидур. У барлиқ мәвжудат үстидин һөкүм сүргүчи, мәңгү мубарәк Худадур. Амин!

⁶— Бирақ Худаниң Исраилға болған сөзи бекар болди, демәймән; чүнки Исраилдин болғанларниң һәммисила һәқиқий Исраил һесапланмайду; ⁷шундәк, Ибраһимниң әвлатлири болсиму, һәммисила униң пәрзәнтлири һесапланмайду. Чүнки муқәддәс язмиларда Ибраһимға: «Ишақтин төрәлгәнләрла сениң нәслиң һесаплиниду» — дейилгән.....

⁸Демәк, жисманий жәһәттин Ибраһимдин төрәлгән пәрзәнтләр Худаниң пәрзәнтлири боливәрмәйду, бәлки Худаниң вәдиси арқилиқ төрәлгәнләр Ибраһимниң һәқиқий нәсли һесаплиниду.. ⁹Чүнки Худаниң бәргән вәдиси мундақ еди: «Келәр жили мошу чағда

8:36 «Сени дәп күн бойи қирилмақтимиз, боғузлинишни күтүп турған қойлардәк һесапланмақтимиз» — «Зәб.» 43:23 — нәкил кәлтүрүлгән бу айтә бойичә ишәнгүчиләр Худаниң йолида, Худани дәп кәп жапа-мушаққәтләргә вә зиянкәшликкә учриши мүмкин.

8:36 Зәб. 43:23; 1Кор. 4:9; 2Кор. 4:11.

8:38 «пәриштиләр болсун жин-шәйтан һөкүмранлар болсун,...» — «жин-шәйтан һөкүмранлар» болса грек тилида пәкәт «һөкүмранлар»ла дейилиду. Инжилда бу сөз адәттә жин-шәйтанларни кәрситиду («Әф.» 6:12ни көрүң). «Һәр қандақ роһий күчләр болсун» — грек тилида «Һәр қандақ күчләр болсун».

9:1 «мән Мәсиһтә һәқиқәтни сөزلәймән» — «Мәсиһтә»: «Мәсиһтә» мәнсуп болуп, Униң йетәкчилиғидә, Униңдин илтипат, күч-қудрәтни алғанда.....» дегән мәнада, «Кириш сөз»имизниму көрүң.

9:1 Рим. 1:9; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 5:27.

9:3-4 «уларға оғуллуқ һоқуқи,... вә Тәврат вәдилири несивә қилинди» — «оғуллуқ һоқуқи» дегәклик, Мәсиһ арқилиқ Худаға оғул болуштиқи имтияз.

9:3-4 Мис. 32:32; Рим. 10:1; Мис. 4:22; Қан. 7:6; Рим. 2:17; 3:2; Әф. 2:12.

9:5 «улуқ ибраний ата-бовилири» — демәк, Ибраһим, Ишақ, Яқуп, Йүсүп вә Йәһуда қатарлиқлар. «жисманий жәһәттә Мәсиһ уларниң әждадидур» — демәк, Мәсиһниң туғулушиниң роһий жәһәтиму бар еди — У һәм инсандин (пәк Исраиллиқ қиз Мәриәмдин) һәм Муқәддәс Роһдин туғулған. «...мәсиһ уларниң әждадидур. У барлиқ мәвжудат үстидин һөкүм сүргүчи, мәңгү мубарәк Худадур. Амин!» — расул Павлуһа әң дәрә йәткүзидигән иш — Мәсиһ Исраилда туғулған вә толуқ Худалиқ тәбиити болсиму, Исраиллар өзлири уни, йәни өз Мәсиһини һеч тонумайтти.

9:5 Йәр. 23:6; Юһ. 1:1; Рос. 20:28; Рим. 1:4; Ибр. 1:8,9,10.

9:6 Чөл. 23:19; Юһ. 8:39; Рим. 2:28; 3:2; 2Тим. 2:13.

9:7 «Ишақтин төрәлгәнләрла сениң нәслиң һесаплиниду» — («Яр.» 21:12). Бу сөз интайин қисқа болуп, толуқ мәнаси: «Мән саңа вәдә қилған әвлатлириң, йәни пүткүл дуняға бәхитимни йәткүзидигән әвлатлириң Исмаилдин әмәс, Ишақтинла келип чиқиду» дегәндәк.

9:7 Яр. 21:12; Гал. 3:29; 4:23; Ибр. 11:18.

9:8 Гал. 4:28.

«Римликларға»

қайтип келимән, Сараһ бир оғулға ана болиду»..

¹⁰ Униң үстигә, Ривкаһ бир әрдин, йәни әждадимиз Ишақтин кош гезәкгә һамилдар болғанда, ¹¹⁻¹² Пәрзәнтлири теһи туғулмиғанда, һеч қандақ яхши яки яман ишһиму қилмаста, Худа Өзиниң адәмләрни таллаштики муддиасиниң уларниң қилған иш-әмәллиригә әмәс, пәқәт Чақирғучи болғанниң ирадисигә асасланғанлиғини көрситиш үчүн, Ривкаһға: «Чоңи кичигиниң хизмитини қилиду» — дейилгән еди. ¹³ Худди йәнә муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: «Яқупни сөйдүм, Әсавдин нәпрәтләндим»..

¹⁴ Ундақта, буларға немә дәйли? Худада адаләтсизлик барму? һәргиз йоқ! ¹⁵ Чүнки Худа Мусаға мундақ дегән: —

«Кимгә рәһим қилғум кәлсә, шуниңға рәһим қилимән, Кимгә ич ағритқум кәлсә, шуниңға ич ағритимән»..

¹⁶ Демәк, бу иш инсанниң ирадисигә яки уларниң тиришчанлиғиға әмәс, бәлки рәһим-диллиқ көрсәтқучи Худаға бағлиқтур. ¹⁷ Чүнки Худа муқәддәс язмиларда Пирәвнгә мундақ дегән: — «Мениң сени тиклишимдики мәхсәт дәл шуки, қудритимни үстүңдә көрситиш һәмдә наһимниң пүтқүл җаһанға җакаһиниши»..

¹⁸ Демәк, Худа халиғиниға рәһим қилиду, халиғинини таш жүрәк қилиду.

Худаниң ғәзиви вә шапаити

¹⁹ Әнди бәлким сән маңа: «Худаниң ирадисигә һеч ким қарши чиқалмайдиған турса, ундақта Худа немә үчүн инсанни әйипләйду?» — дейишиң мүмкин.

²⁰ Бирақ, әй инсан, Худа билән тақаллашқидәк кимсән? Қелипта шәкилләндүрүливатқан нәрсә өзини шәкилләндүргүчигә: —

«Мени немә үчүн бундақ ясидиң?» — дейәләмду? ²¹ Хумданчиниң охшаш бир калләк лайдин есил орунға ишлитидиған қачиму, шундақла адәттики орунға ишлитидиған қачиму ясаш һоқуқи йоқму? ²² Худа Өз ғәзивини көрситишни вә күч-қудритини тоһутушни нийәт қилған болса, ғәзивигә лайиқ болған, һалакәткә тәйярланған «қачи-

9:9 «Келәр жили мошу чағда қайтип келимән, Сараһ бир оғулға ана болиду» — (Яр.» 18:10, 14). Бу әйтәтә дейилгән «оғул» Ишақ болиду.

9:9 Яр. 18:10.

9:10 Яр. 25:21.

9:11-12 «Худа Өзиниң адәмләрни таллаштики муддиасиниң уларниң қилған иш-әмәллиригә әмәс, пәқәт Чақирғучи болғанниң ирадисигә асасланғанлиғини көрситиш үчүн...» — «Чақирғучи болған» — Худа Өзи, әлвәттә. «Чоңи кичигиниң хизмитини қилиду» — (Яр.» 25:23). Қош гезәкниң кичиги Яқуп, чоңи Әсав болиду.

9:11-12 Яр. 25:23.

9:13 «Яқупни сөйдүм, Әсавдин нәпрәтләндим» — Тәврат, «Мал.» 1:2-3.

9:13 Мал. 1:2-3.

9:14 Қан. 32:4; 2Тар. 19:7; Аюп 34:10.

9:15 «Кимгә рәһим қилғум кәлсә, шуниңға рәһим қилимән, кимгә ич ағритқум кәлсә, шуниңға ич ағритимән» — «Мис.» 33:19.

9:15 Мис. 33:19.

9:17 «Чүнки Худа муқәддәс язмиларда пирәвнгә мундақ дегән:...» — Пирәвн Мисирдики падиша болуп, Израилларни қуллуққа салған. У Худаниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ кәлгән пәрманлириға зор қаршилиқ көрсәткән вә барғансери Худаға қарап өз көңлини таш қилип Униң сөзини аңлимиған. Бирақ ахир берип Худа Өзиниң шан-шәривини көрситиш үчүн, «Мисирдин чиқиш»та хатирләнгәндәк, «Худа Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилди» (9:12) вә шуниң билән Израилни униң қолидин қутқузуш үчүн нурғун мөҗизиларни яратти. «Мениң сени тиклишимдики мәхсәт дәл шуки, қудритимни үстүңдә көрситиш һәмдә наһимниң пүтқүл җаһанға җакаһиниши» — «Мис.», 9:16.

9:17 Мис. 9:16.

9:20 Йәш. 29:16, 45:9; Йәр. 18:6.

9:21 «Хумданчиниң охшаш бир калләк лайдин есил орунға ишлитидиған қачиму, шундақла адәттики орунға ишлитидиған қачиму ясаш һоқуқи йоқму?» — «есил орунға ишлитидиған қачиму... адәттики орунға ишлитидиған қачиму...» немини көрситиду? Мәсилән, бир қачида өй ғоҗайини шарап ичиду, башқа бир қачиға балиниң тәрәтлири елиниду. Иккисиниң өз ишлитиш орни бар, бирақ буларниң бири «есил» бири «адәттики» дәп һесаплиниду.

9:21 2Тим. 2:20.

лар»ға адәттин ташқири сәвирчанлиқ билән көкси-қарнини кәң қилип кәлгән болса, униңға немә бопту?²³⁻²⁴ Вә шуниң билән Өзиниң рәһим-шәпқитиниң нишани қилған вә шан-шәрәпкә муйәссәр болушқа алдин-ала тәйярлиған «қачилар»да, йәни Өзи Йәһудийлар арисидинла әмәс, бәлки әлләр арисидинму қақирған бизләрдә шан-шәривиниң чәксизлигини намайән қилиш үчүн шундақ қилишни халиған болса, буниңға немә бопту?.

²⁵ Бу худди Худаниң һошия пәйғәмбәр арқилиқ ейтқинидәк: —

«Әсли хәлқим һесапланмиған хәлиқни хәлқим,

Әсли сөймигәнләрни сөйгәнлирим дәймән»;

²⁶ вә йәнә: — «Бурун уларға: «Силәр Мениң хәлқим әмәссиләр» дейилгән жайда, Кәлгүсидә дәл шу жайда уларға «Тирик Худаниң оғуллири!» дегән нам берилиду»...

²⁷ Йәшәя пәйғәмбәрму Исраил тоғрилиқ мундақ жақалиған еди: —

«Исраилларниң сани деңиз саһилидики кумдәк көп болсиму, лекин пәқәт бирла «қалди» қуткузулиду; ²⁸ чүнки, Пәрвәрдигар Өз ишини түгитиветип, һәққанийлиқ билән тездин уни ижра қилиду; чүнки У йәр йүзидә һөкүмини тәлтөкүс вә тез ижра қилиду»...

²⁹ Йәшәя пәйғәмбәр йәнә алдин-ала ейтқинидәк: — «Әгәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар бизгә бир нәсил қалдурмиған болса, Содом шәһиридәк, Гоморра шәһиридәк йоқалған болаттуқ»...

Исраилларниң путлишип кетиши

³⁰ Ундақта, буларға немә дейишимиз керәк? һәққанийлиққа интилмигән әлликләр һәққанийлиққа, йәни етиқатқа асасланған бирхил һәққанийлиққа еришти... ³¹ Лекин Исраил һәққанийлиқни көрсәткән Тәврат қануниға интильгини билән қанунниң тәливиғә йетәлмиди..

³² Немә үчүн? Чүнки уларниң һәққанийлиққа интилиши етиқат билән әмәс, бәлки «саваблиқ ишлар» билән еди. Улар «путликашаң таш»қа путлишип жиқилип чүшти; ³³ худ-

^{9:22} «һалакәткә тәйярланған «қачилар»» — яки «өзлирини һалакәткә тәйярлиған «қачилар»».

^{9:23-24} «Худа Өз ғәзивини көрситишни вә күч-қудритини тонутушни нийәт қилған болса, ғәзивигә лайиқ болған, һалакәткә тәйярланған «қачилар»ға адәттин ташқири сәвирчанлиқ билән көкси-қарнини кәң қилип кәлгән болса, униңға немә бопту? Вә шуниң билән өзиниң рәһим-шәпқитиниң нишани қилған вә шан-шәрәпкә муйәссәр болушқа алдин-ала тәйярлиған «қачилар»да, йәни Өзи Йәһудийлар арисидинла әмәс, бәлки әлләр арисидинму қақирған бизләрдә шан-шәривиниң чәксизлигини намайән қилиш үчүн шундақ қилишни халиған болса, буниңға немә бопту?» — (22-24-айәт) оқурмәнләр диққәт қилса билидуки, Павлус өзиниң ушбу муһим соалиға жавап бәрмәйду. Соалниң умумий шәкли: «Худа шундақ қилишни халиған болса әнди бизниң қандақму униң билән тақаллишиш һоқуқимиз бар?» дегәндәк. Әйни әһвал униң дегинидәк болсун яки болмисун, бу бизниң ишимиз әмәс, бәлки Худаниңқидур. Бизгә нисбәтән әң муһими шуки, гунаимиздин қутулушни халисақла, Худа Өзи Масһиниң қурбанлиғи арқилиқ тәйярлиған товға қилиш етиқатлиқ йолини алдимизға очуқ қилди.

^{9:25} «Әсли хәлқим һесапланмиған хәлиқни хәлқим, әсли сөймигәнләрни сөйгәнлирим дәймән» — «һош.» 2:23.

^{9:25} һош. 2:25

^{9:26} «Бурун уларға: «Силәр Мениң хәлқим әмәссиләр» дейилгән жайда, кәлгүсидә дәл шу жайда уларға «Тирик Худаниң оғуллири!» дегән нам берилиду» — «һош.» 1:10.

^{9:26} һош. 2:1; 1Пет. 2:10.

^{9:27} Йәш. 10:22.

^{9:28} «Исраилларниң сани деңиз саһилидики кумдәк көп болсиму, лекин пәқәт бирла «қалди» қуткузулиду; чүнки, Пәрвәрдигар Өз ишини түгитиветип, һәққанийлиқ билән тездин уни ижра қилиду; чүнки У йәр йүзидә һөкүмини тәлтөкүс вә тез ижра қилиду» — (27-28-айәт) «Йәш.» 10:22-23. Бәзи қона көчүрмә язмиларда Йәшәяниң бешарити сәл қисқирақ: «Пәрвәрдигар бу йәр йүзи үстидин чиқарған һөкүмини тәлтөкүс вә тез ижра қилиду» дәп нәқил кәлтүрүлиду.

^{9:28} Йәш. 10:22, 23.

^{9:29} «Әгәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар бизгә бир нәсил қалдурмиған болса, Содом шәһиридәк, Гоморра шәһиридәк йоқалған болаттуқ» — «Йәш.» 1:9. Оқурмәнләрниң есида барки, Худа Содом вә Гоморра шәһәрлирини рәзиллиғи түпәйлидин үстигә от вә гүнгүрт ядғуруп йоқатқан («Яр.» 19-бап).

^{9:29} Яр. 19:24; Йәш. 1:9; 13:19; Яр. 50:40; Әз. 16:46.

^{9:30} «әлликләр» — йәни «Йәһудий әмәсләр».

^{9:31} Рим. 10:2; 11:7.

^{9:32} «уларниң һәққанийлиққа интилиши етиқат билән әмәс, бәлки «саваблиқ ишлар» билән еди» — «саваблиқ

ди муқаддас язмиларда йезилганидек:

«Халиқни путлишидиган путликашаң ташни,
Адамни жиқитидиган қорам ташни Зионга қойдум,
Униңга етиқат қилғучи һәрғиз йәргә қаритилип қалмас»...

10¹ Қериндашлар, жүрәк интизарим, шундақла Худаға йелинишим Исраилларниң қутқузулуши үчндур.² Чүнки шуниңга гувалиқ беримәнки, уларниң Худаға һәқиқәтәнму қизғин интилиши бар, бирақ уларниң интилиши һәқиқий билим үстигә қурулған әмәс.³ Чүнки улар Худаниң һәққанийлиғини билмигәчкә, униң орниға өзлириниң һәққанийлиғини тикләшкә тиришип, Худаниң һәққанийлиғиға бойсунмиди.⁴ Чүнки Тәврат қануниниң нишан-мәхсити Мәсиһниң Өзидур; шуниң билән етиқат қилғучиларниң һәр бири үчүн һәққанийлиқ бар болди...

⁵ Чүнки Тәврат қануниға әмәл қилиштин кәлгән һәққанийлиқ һәққидә Муса пәйғәмбәр мундақ язған: «Қанунниң әмирлиригә әмәл қилғанлар шу ишлиридин һаятлық тапиду»...

⁶ Лекин етиқаттин болған һәққанийлиқ мундақ дәйду: — «Көңлүндә: — «Ким асманға чиқар?» (йәни «Ким Мәсиһни асмандин елип чүширәр?»).⁷ вә яки «Һаң тегигә ким чүшәр?» (йәни «Мәсиһни өлүмдин ким қайтурар?») — демигин»...

ишлар»: — оқурмәнләргә мошу мәктуптин һазир аян болидуки, Худа алдида бизгә һеч иш «саваб» һесапланмайду; һәққанийлиқ пақәт ү әвәткән Мәсиһкә бағлиған етиқаттин келиду. Шуңа «саваблиқ ишлар» («Худа бу ишлар арқилиқ маңа саваб қошуп бериду» дегән мәнәдә чүшәнгән болсақ) Худа алдида қәтғий мәвжүт әмәстур.

9:33 «Адамни жиқитидиган қорам ташни Зионга қойдум» — «Зион» дегән, Йерусалимниң яки Исраилниң бир шеириги нами. «Халиқни путлишидиган путликашаң ташни, адамни жиқитидиган қорам ташни Зионга қойдум, униңга етиқат қилғучи һәрғиз йәргә қаритилип қалмас» — толук бешарәт «Йәш. 8:14, 28:16дә тепилиду. Оқурмән бу айтләрни өзи оқуса униндин бу ташниң Әйса Мәсиһниң екәнлигини керәләйду. Уни қобул қилмиғанлар һәққанийлиққа еришмәй жиқилиду; уни қобул қилғанлар һәққаний қилинип тик туриду.

9:33 Зәб. 2:12; 118:22; Пәнд. 16:20; Йәш. 8:14; 28:16; Йәр. 17:7; Мат. 21:42; 1Пет. 2:6.

10:2 «уларниң Йәһудийларниң Худаға һәқиқәтәнму қизғин интилиши бар, бирақ уларниң интилиши һәқиқий билим үстигә қурулған әмәс» — «Һәқиқий билимгә үстигә қурулған әмәс: Йәһудийларниң көп диний мәзһәпидикиләргә нисбәтән әң муһим иш Тәврат қануни үстидики «билим» вә «билим ашуруш» еди. Шуниң билән Павлусниң бу сөзи ишәнмигән Йәһудийларға бәк еғир келиши мүмкин еди.

10:2 Рос. 22:3; Рим. 9:31; Гал. 4:17.

10:4 «Тәврат қануниниң нишан-мәхсити Мәсиһниң Өзидур» — грек тилида «нишан-мәхсәт» дегәнниң «хатимә» дегән йәнә бир мәнәси му бар. Демак, айтәтнүк мәнәси: (1) Худаниң Тәврат қанунида болған мәхсити инсанға өз гунайини тонутуп, Мәсиһниң қутқузушиға муһтаж болғанлиғини билдүрүштин ибарәт еди; шуңа Худа қанунни бәргән вақтида Мәсиһниң дуняға келишини көзлигән еди; (2) Мәсиһ Өзи Тәврат қанунини муқәммәл әмәлгә ашуриди, жүмлидин Тәврат қануни тәләп қилған, шундақла бешарәт бәргән гунани жуийдиган қурбанлиқни қилди; (3) Мәсиһ Тәврат қанунини толук әмәлгә ашурғандин кейин, етиқат қилғучилар үчүн униң һеч тәливи қалмиди (7:ани көрүң). Мәзкур айтәт бу мәналиридин һәммисини өз ичигә алиду.

10:4 Мат. 5:17; Рос. 13:38; 2Кор. 3:13; Гал. 3:24.

10:5 «Қанунниң әмирлиригә әмәл қилғанлар шу ишлиридин һаятлық тапиду» — «Лав.» 18:5 вә йәнә «Қан.» 4:1, 6:24.

10:5 Лав. 18:5; Әс. 20:11; Гал. 3:12.

10:6 Қан. 30:12.

10:7 Лекин етиқаттин болған һәққанийлиқ мундақ дәйду: — Көңлүндә: — «Ким асманға чиқар?» йәни «Ким Мәсиһни асмандин елип чүширәр?» вә яки «Һаң тегигә ким чүшәр?» йәни «Мәсиһни өлүмдин ким қайтурар?» — демигин» — (6-7-айәт) нәқил кәлтүрүлгән икки айәтгә: — «Қан.» 30:12-13.

—Бу сирлиқ гәлләрниң әжайип мәналири бәлким мундақ:

—(1) «Кимму асманға чиқар?» — «Кимму Худаниң асман пәләтәк жуқури тәләп қилған һәққанийлиғиға йәтәлисун!» дегәнлиқтур. Лекин әгәр бириси: «Һәққанийлиғим муқәммәл, «асманға чиққандәкмән»» дегән болса, бу дегини «Мән Мәсиһкә охшаш һәққаний» дегәнгә баравәр болуп, Худаниң Мәсиһтә керсәткән муқәммәл һәққанийлиғиға аһанәт қилған болиду. Бундақ дейиши бәрибир Мәсиһни өзиниң пәскәш «Һәққанийлиғи»ниң дәржисигә чүширп, «Мәсиһни асмандин чүшәрмәкчи» болғини.

—(2) «Кимму һаңниң тегигә чүшәр?» дейиши, бир киши өз гунайиниң бәдилини тәлимәкчи болуп дозақта бир мәзил турсам андин гунайимдин халас болиман» демәкчи болғини; бу, Мәсиһниң өлүмидә гунайимиз үчүн жаза тартип бәдәл тәлишиниң маңа (шундақла һеч кимгә) кериги йоқ; мошундақ дегән киши «Мәсиһни өлүмдин ким қайтурар» дегән болиду, йәни «Мәсиһни өлүм йолидин қайтуруш керәк, униң өлүши керәксиз, әхмикәнә иштур» дегүчи болиду. —Жигип ейтқанда, һеч ким өзигә тайинип Худаниң муқәммәл һәққанийлиғиға йәтәлмәйду; һеч ким өз гунайи үчүн өзи бәдәл тәләлмәйду.

10:7 Қан. 30:13

- ⁸Энди шу һәққанийлик немә дәйду? — «Сөз-калам саңа йеқиндур, тилиңда вә дилиң-дидур!» — бу сөз-калам дәл биз жакалайдиган етиқатниң сөзидур...⁹Демәк, «Әйсаниң Рәб экәнлигини ағзиң билән етирап қилсаң вә қәлбиндә Худаниң уни өлүкләр арисидин тирилдүргәнлигигә ишәнсәң, қутқузулисән!»¹⁰Чүнки инсан қәлбидә етиқат қилиш билән һәққаний қилиниду, еғизидә етирап қилиш билән нижатқа еришиду.¹¹Муқәддәс язмиларда дейилгәндәк; «Униңға етиқат қилғучиниң һәр бири һәргиз йәргә қаритилмас»...¹²Чүнки бу жәһәттә Йәһудийлар билән Грекларниң пәрқи йоқ; һәр иккисиниң Рәбби һәмминиң Рәббидур вә Өзигә нида қилғанларниң һәммисигә мол байлиқлирини аймайду...¹³Чүнки: «Кимдиким Рәбниң намини чақирип нида қилса қутқузулиду»...¹⁴Лекин Рәбгә ишәнмигән киши қандақму Униңға нида қилисун? У тоғрилиқ аңлимигән киши қандақму Униңға ишәнсун? Хуш хәвәр жакалиғучи болмиса, улар уни қандақму аңлиласун? ¹⁵Шу жакалиғучилар әвәтилмигән болса, хуш хәвәрни қандақму йәткүзәлисун? Муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: «Аман-хатиржәмлик тоғрилиқ хуш хәвәрни, бәхит-саадәт тоғрилиқ хуш хәвәрни йәткүзгәнләрниң аяқлири немидегән гөзәл-һә!»...¹⁶Бирақ, худди Йәшәя пәйғәмбәрниң «И Пәрвәрдиғар, бизниң хәвиримизгә кимму ишәнди?» дегинидәк һәммә адәм хуш хәвәргә итаәт қилған әмәс...¹⁷Шуңа етиқат хәвәрни аңлаштин келиду вә шу хәвәр Мәсиһ тоғрилиқ сөздә аңлитилиду..¹⁸Лекин шуни сораймәнки, улар шу хәвәрни аңлимиғанмиду? Әлвәттә аңлиди: — «Уларниң садаси пүткүл дунияға, Сөзлири йәр йүзиниң қәрлиригә йәтти»...¹⁹Йәнә шуни сораймәнки, Израиллар шу хәвәрдин вақип болмиғанмиду? Алди билән, Муса Израилға мундақ бешарәт бәргән: — ««Һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилиқ силәрдә һәсәт қозғаймән,

10:8 «Сөз-калам саңа йеқиндур, тилиңда вә дилиңдидур!» — «Қан.» 30:14.

10:8 Қан. 30:12-14.

10:11 «Униңға етиқат қилғучиниң һәр бири һәргиз йәргә қаритилмас» — «Йәш.» 28:16.

10:11 Йәш. 28:16; Рим. 9:33.

10:12 «Чүнки бу жәһәттә Йәһудийлар билән Грекларниң пәрқи йоқ» — демәк, «бу жәһәттә (Мәсиһ арқилиқ нижатқа еришиштә) Йәһудийлар билән Йәһудий әмәсләрниң пәрқи йоқ».

10:12 Рос. 15:9; Рим. 3:22.

10:13 «Кимдиким Рәбниң намини чақирип нида қилса қутқузулиду» — «Йо.» 2:32.

10:13 Йо. 2:32; Рос. 2:21.

10:15 «Аман-хатиржәмлик тоғрилиқ хуш хәвәрни, бәхит-саадәт тоғрилиқ хуш хәвәрни йәткүзгәнләрниң аяқлири немидегән гөзәл-һә!» — «Йәш.» 52:7, «Наһ.» 1:15. Мәнәси бәлким «хуш хәвәр йәткүзгәнләр кәлгәндәк вақтида кәлгән!» дегәнни өз ичигә алиду.

—Бәзи қона көчүрмә язмиларда «бәхит-саадәт тоғрилиқ хуш хәвәрни...» дегән сөzlәр тепилмайду.

10:15 Йәш. 52:7; Наһ. 2:1.

10:16 «И Пәрвәрдиғар, бизниң хәвиримизгә кимму ишәнди?» — «Йәш.» 53:1.

10:16 Йәш. 53:1; Юһ. 12:38.

10:17 «... етиқат хәвәрни аңлаштин келиду вә шу хәвәр Мәсиһ тоғрилиқ сөздә аңлитилиду» — бәзи қона көчүрмә язмилар: «... етиқат хәвәрни аңлаштин келиду вә шу хәвәр Худаниң сөзидә аңлитилиду» дейилиду.

10:18 «Лекин шуни сораймәнки, улар шу хәвәрни аңлимиғанмиду? Әлвәттә аңлиди...» — бәзи алимлар мошу йәрдики «улар»ни Израилларни көрситиду, дәп қарайду. Лекин кейинки айт алаһидә Израилларниң «аңлиши» тоғрилиқ болғачқа, «улар»ни дуниядики барлиқ адәмләр, Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләрниму көрсәтсә керәк, дәп қараймиз. Бу айтни шуңдақ чүшинимизки, «Һәммә адәм аңлиған; шуңа, Йәһудий хәлқиму чоқум аңлиған». «Уларниң садаси пүткүл дунияға, сөзлири йәр йүзиниң қәрлиригә йәтти» — «Зәб.» 18:5. Зәбурдики бу сөzlәр әсли асмандики нурулқ жисимлар Худаниң улуклуғини барлиқ әләмгә ипадиллигәнлиги тоғрилиқ еди. Расул Павлус бу сөзни нәқил кәлтүрүп Инжілдики хуш хәвәр дуниядики йәрләргә йорутулуп тарқитилмақта, демәкчи.

10:18 Зәб. 18:5

«Римлиқларға»

Надан бир хәлиқ арқилиқ ғәзивиңларни қозғаймән»...

²⁰ Кейин, Йәшәя пәйғәмбәр интайин жүрәклик һалда шу бешарәтни берип: — «Өзәмгә интилмигәнләргә Өзәмни тапқуздум, Мени соримиғанларға Өзәм көрүндүм» — деди...

²¹ Лекин, У Израиллар һәққидә: —

«Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса хәлиқкә қоллиримни узитип интилип кәлдим!» — дәйду...

Худаниң Израил тоғрилиқ мәхситиниң ахирида әмәлгә ашурулуши

11 ¹ Ундақта, шуни сораймәнки: — Худа Өз хәлқидин ваз кәчтиму? һәргиз ундақ әмәс! Мәнму Ибраһим әвладидин, Бинямин қәбилисидин болған бир Израилғу!

² Худа алдин көңлигә пүккән Өз хәлқидин ваз кәчкини йоқ. Муқәддәс язмиларда Иляс пәйғәмбәр һәққидә немә дейилгәнлиги силәргә аян әмәсму? У Израиллардин азар чекип Худаға йелинип: — ³ «И Пәрвәрдиғар, улар Сениң пәйғәмбәрлириңни өлтүрүшти, қурбан-ғаһлириңни чекишти. Пәкәт өзәм ялғузла қалдим, улар йәнә мениңму женимни алмақчи болушуватиду», дегән... ⁴ Худаниң униңға қайтурған калами қандақ болди? У: «Баалға тиз пүкмигән йәттә миң адәмни Өзәмгә елип қалдим» — дегән...

⁵ Худди шуниңдәк, бүгүнки күндиму Худаниң шапаити билән Израилдин Өзи таллиған бир «қалди» бар... ⁶ Уларниң таллиниши шапаәт билән болған болса, ундақта өзлириниң әжир-әмили билән болған әмәс. Әмәлләрдин болған болса, шапаәт шапаәт болмай қалатти...

⁷ Нәтижидә қандақ болди? Израиллар издигинигә еришәлмиди, лекин улардин тал-

10:19 «Һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилиқ силәрдә һәсәт қозғаймән, надан бир хәлиқ арқилиқ ғәзивиңларни қозғаймән» — «Қан.» 32:21. Демәк, башқа әлләр аңлиған, қобул қилған йәрдә, Израил чоқум чүшәнгән. Израиллар әсли «надан, билимсиз, худасиз» дәп һесаплиған Йәһудий болмиған һәр қайси ят милләттин болған ишәнгүчи кишиләрниң хуш хәвәргә ишәнгәчкә «Худаниң йеңи хәлқи» болғанлигини, уларниң бәхитини көрүп һәсәт қилиду, һәтта уларға ғәзәплиниду. Муса пәйғәмбәрниң «Һеч хәлиқ әмәс» дегән сөзи кәлгүси заманда һасил қилинидиған Мәсиһниң жамаитини көрситиду. Уларниң көпинчиси һәр қайси милләтләрдин кәлгәчкә, биринчидин улар «бир хәлиқ» яки «бир әл» болалмайду; иккинчидин, уларниң арасида Йәһудийлар көп болмайду. Улар һәр хил кишиләрдин тәркиб тапқачқа, Йәһудийлар уларни «бир хәлиқ» яки «бир әл» һесаплимайду һәм «Һеч хәлиқ әмәсләр» дәп қарайду.

10:19 Қан. 32:21.

10:20 «Өзәмгә интилмигәнләргә Өзәмни тапқуздум, Мени соримиғанларға Өзәм көрүндүм» — «Йәш.» 65:1.

10:20 Йәш. 65:1.

10:21 «Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса хәлиқкә қоллиримни узитип интилип кәлдим!» — «Йәш.», 65:2.

10:21 Йәш. 65:2.

11:1 Йәр. 31:37; 2Кор. 11:22; Фил. 3:5.

11:2 «Худа алдин көңлигә пүккән Өз хәлқидин ваз кәчкини йоқ» — «Худа алдин көңлигә пүккән (билгән) хәлқи» — бәлким: «Худа һәммидин бурун Өз хәлқи болуш үчүн таллиған хәлиқ» дегән мәнәда.

11:3 1Пад. 19:10,14.

11:4 «Баалға тиз пүкмигән йәттә миң адәмни өзәмгә елип қалдим» — «1Пад.» 19:10, 14.

— «Баал» бир бут еди. «7000 адәм», әр кишиләрни көрситиду.

11:4 1Пад. 19:18.

11:5 Рим. 9:27.

11:6 «Худди шуниңдәк, бүгүнки күндиму Худаниң шапаити билән Израилдин өзи таллиған бир «қалди» бар. Уларниң таллиниши шапаәт билән болған болса, ундақта өзлириниң әжир-әмили билән болған әмәс. Әмәлләрдин болған болса, шапаәт шапаәт болмай қалатти» — (5-6-айәт) Худа Тәвраттики бир нәччә йәрләрдә «Сән Израилни шапаитим билән таллиғанмән» дегән еди (мәсилән, «Қан.» 7:7ни көрүң). Мошу йәрдә расул Павлус: Худа шапаити бойичә Израиллар ичидин «бир қалди»ни таллиған, дәйду. Инсан Худаниң ярдимигә еришишкә пүтүнләй лақәтсиз туруп, Униңдин мәдәткә еришсә, мана бу «Худаниң шапаити» болиду. Худа Израилларни уларниң мәлум бир яхши яки улук әмилигә қарап таллиған болса, ундақта Худаниң таллиши «шапаәт»тин болмиған болатти.

11:6 Қан. 9:4.

«Римлиқларға»

ланғанлар еришти. Қалғанларның болса, көңүлліри бихудлаштурулди...⁸ Худди муқәд-дәс язмиларда ейтилғинидәк: —

«Худа уларның роһ-қәлбини ғәпләткә салди,
Бүгүнгә қәдәр көзлирини көрмәс,
Қулақлирини аңлимас қилди»...»

⁹Шуниңдәк Давут пәйғәмбәрму мундақ дегән:

«Уларның дәстихини өзлиригә қапқан вә қапқан болуп,
Уларни путлаштуруп, қилмишлирини өз бешиға чүшәрсун!

¹⁰Көзлири қараңғулишип, көрәлмисун;

Бәллирини мәңгү руслатмай пүкүлдүргәйсән!»...

¹¹Ундақта, шуниму сорайки: Израиллар жиқилип қайтидин турғузулмаслиққа пут-лашқанму?

Һәргиз ундақ әмәс! Лекин уларның тейилип итаәтсизлик қилғанлиғидин нижат ят әл-ликләргә йәткүзүлди. Буниндин мәхсәт Израилларни һәсәткә қозғаштин ибарәттүр...

¹²Әнди уларның тейилип итаәтсизлик қилиши дуняға асайишлиқ бәхш әткән болса, шундақла уларның зиян тартқини әлләрни бейитқан болса, ундақта кәлгүсидә уларның һәммисиниң толук нижатлиққа еришиши дуняға техиму зор бәхит елип кәлмәмдү?!..

Йәһудий әмәслар тәкәббурлашмаслиғи керәк

¹³Әнди силәр әлликләргә сөзләватимән; мән әлликләргә расул сүпитидә бекитилгәндин кейин, вәзипәмни шан-шәрәплик дәп улуқлаймәнки, ...¹⁴жанжигәрлирим болғанларның һәситини қозғап, уларның бәзилирини қутулдуармәнмекин дегән үмүттә болимән...¹⁵Чүнки уларның ташливетилгәнлигиниң нәтижиси дунядики әлләрни Худа билән енақлаштуруш болса, ундақта уларның қобул қилиниши өлүмдин тири-лиш болмай немә?

11:7 «Нәтижидә қандақ болди? Израиллар издигинигә еришәлмиди, лекин улардин талланғанлар еришти. Қалғанларның болса, көңүлліри бихудлаштурулди» — демәк, Израиллар издигән һәққанийлиққа һәммисила еришәлмигән әмәс; уларның ичидин Худаниң шапаәти билән Худа таллиған «қалди»лар һәққанийлиққа еришкән.

11:7 Рим. 9:31.

11:8 «Худа уларның роһ-қәлбини ғәпләткә салди, бүгүнгә қәдәр көзлирини көрмәс, қулақлирини аңлимас қилди» — «Қан.» 29:4 һәм «Йәш.» 29:10.

11:8 Қан. 29:2; Йәш. 6:9; 29:10; Әз. 12:2; Мат. 13:14; Мар. 4:12; Луқа 8:10; Юһ. 12:40; Рос. 28:26.

11:9 Зәб. 68:23

11:10 «Уларның дәстихини өзлиригә қапқан вә қапқан болуп, уларни путлаштуруп, қилмишлирини өз бешиға чүшәрсун! Көзлири қараңғулишип, көрәлмисун; бәллирини мәңгү руслатмай пүкүлдүргәйсән!» — (9-10-айәт) «Зәб.» 68:23-24. Бу, Давут пәйғәмбәрның шундақла Худаниң сөзи, Давутниң (вә шундақла Мәсиһниң) дүшмәнлири тоғрилиқ ейтилған. Бу 69-қўйниң һәммиси Мәсиһ тоғрилиқ бешәрәттүр.

11:10 Зәб. 68:23-24

11:11 «... Һәргиз ундақ әмәс! Лекин уларның тейилип итаәтсизлик қилғанлиғидин нижат ят әлликләргә йәткүзүлди. Буниндин мәхсәт Израилларни һәсәткә қозғаштин ибарәттүр» — жуқурида изаһатта дегинимиздәк, Израиллар Мәсиһкә етиқат қилған «ят әлләр»ниң бәхитини көрүп һәсәт қилиду.

11:12 «Әнди уларның Йәһудийларның тейилип итаәтсизлик қилиши дуняға асайишлиқ бәхш әткән болса, шундақла уларның зиян тартқини әлләрни бейитқан болса...» — «әлләр» — Йәһудий әмәсләр, «ят әлләр».

11:13 «силәр әлликләргә» — демәк, «силәр Йәһудий әмәс болғанларға». «мән әлликләргә расул сүпитидә бекитилгәндин кейин, вәзипәмни шан-шәрәплик дәп улуқлаймәнки, ...» — оқурмәнләрның есидә барки, Худа расул Павлусни (ғәрчә у Йәһудийларның Йәһудийси) болсиму) Йәһудий әмәс болған әл-милләтләргә хуш хәвәрни йәткүзүшкә алаһидә әвәткән.

11:13 Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Гал. 1:16; 2:8; Әф. 3:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:11.

11:14 «жанжигәрлирим болғанларның һәситини қозғап, уларның бәзилирини қутулдуармәнмекин дегән үмүттә болимән» — «жанжигәрлирим болғанлар» грек тилида «мениң әтлирим болғанлар» — өзиниң Йәһудий хәлқини көрситиду.

«Римликларға»

¹⁶ Һосулдин тунжа болуп чиққан хемирдики калләк муқәддәс һесапланса, пүтүн хемир муқәддәс дәп һесаплиниду. Дәрәкниң йилтизи муқәддәс болса, шахлириму муқәддәс болиду...

¹⁷ Зәйтун дәриғиниң бир нәччә шехи дәрвәкә сундуруветилгән еди, вә сән явайи зәйтун көчити болуп, уларниң орниға уландиң. Мана әнди дәрәк йилтизидин озуклуқ елип, мол ширнисидин бәһримән болғучи болған экәнсән, ¹⁸ әнди сундуруветилгән ашу шахлардин өзәңни үстүн қилип махтанма. Махтансаң, шуни унтумиғинки, сән йилтиз-ни әмәс, йилтиз сени көтирип қувәтләватиду.

¹⁹ Сән әнди: «Шахлар мениң улинишим үчүн сундуруветилди» — дейишиң мүмкин.

²⁰ Тоғра, улар етиқатсизлиқтин сундурулди; сән болсаң, етиқадиң билән тик турисән; бир-рақ униңдин мәғрурланма, әксичә Худадин қорқ! ²¹ Чүнки Худа әйни вақтида бу дәрәк-нин өз шахлирини айимиған экән, сениму айимаслиғи мүмкин. ²² Мана, бу ишларда Худаниң меһриванлиғиға һәмдә қаттиқ қол екәнлиғиға қара. У Өз йолидин жиқилип чүшкәнләрғә қаттиқ қол еди, лекин саңа (меһриванлиғида давамлиқ турсаңла) меһри-ванлиқ көрсәтмәктә. Ундақ болмиғанда, сәнму кесип ташлинисән. ²³ Йәһудийларму етиқатсизлиқта чиң турувалмиса, әслидики дәрәккә улиниду. Чүнки Худа уларни қай-та улашқа қадирдур. ²⁴ Чүнки әгәр сән явайи зәйтун дәриғидин кесип елинип, тәбиий қанунийәткә хилап һалда бағдики яхши зәйтун дәриғиғә уланған йәрдә, әслидики бу тәбиий шахларниң өз дәриғиғә улиниши техиму мүмкинғү?!

Худаниң меһриванлиғи пүткүл инсан үчүндур

²⁵ Қериндашлар, өзәңларни үстүн вә әқиллиқ чағлаштин сақлинишиңлар үчүн, вәһий қилинған шу сирдин хәвәрсиз қелишиңларни халимаймәнки, та Худа таллиған Йәһу-дий әмәсләрниң сани толукланғичә, Израилниң бир қисми таш жүрәкликкә қалдуру-лиду; ²⁶ әндин пүткүл Израил қутқузулиду. Бу тоғрилиқ муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: —

«Қутқазғучи Зиондин келип,
Ипласлиқни Яқуптин йоқ қилиду...

²⁷ Мән уларниң гуналирини елип ташливаткинимдә,

11:16 «Һосулдин тунжа болуп чиққан хемирдики калләк муқәддәс һесапланса, пүтүн хемир муқәддәс дәп һесаплиниду. Дәрәкниң йилтизи муқәддәс болса, шахлириму муқәддәс болиду» — мошу йәрдә «муқәддәс»ниң биринчи мәнаси «Худаға аталған», шуниң билән «пак» дегән мәнада. Биринчи жүмлиниң көчмә мәнаси бәлким «Әгәр Израилларниң әждатлири, йәни Ибраһим, Исақ вә Яқуплар Худаға аталған болса, уларниң пәрзәнтлириму Худаға аталған болиду» дегән болуши мүмкин. Төвәндики жүмлиләрдә Павлус Израилни бир «зәйтун дәриғи»кә окшитиду («Йәр.» 11:16-19ни көрүң).

11:16 Чөл. 15:20

11:17 «Зәйтун дәриғиниң бир нәччә шехи дәрвәкә сундуруветилгән еди, вә сән явайи зәйтун көчити болуп, уларниң орниға уландиң» — демисәкму, «зәйтун дәриғи» Израилға, «уланған явайи зәйтун күчити» Мәсиһгә етиқат қилған Йәһудий әмәсләргә, «зәйтун дәриғиниң сундуруветилгән шахлири» болса Израиллар арисидин Мәсиһкә етиқат қилимғачқа, Худаниң бәхит-бәрикәтлиридин үзүлүп қалған Йәһудийларға вәкил болиду. «Мана әнди дәрәк йилтизидин озуклуқ елип, мол ширнисидин бәһримән болғучи болған экәнсән,...» — буниң көчмә мәнаси бәлким: «Сән худди дәрәкниң йилтизидин озуклуқ елип, ширнисидин бәһримән болуватқан шехидәк, Худа Ибраһимға вәдә қилған бәхиттин бәһримән болуватисән» дегәнлик болса керәк.

11:21 «Худа әйни вақтида бу дәрәкниң өз шахлирини айимиған экән» — «бу дәрәкниң өз шахлири» Йәһудийларни көрситиду, әлвәттә.

11:23 2Кор. 3:16.

11:25 «өзәңларни... әқиллиқ чағлаштин сақлинишиңлар үчүн...» — грек тилида «өзәңларни үстүн вә әқиллиқ чағлашлардин сақлинишиңлар үчүн...» дейилиду. Йәһудий әмәсләр Йәһудийларниң әһвалиға қарап: «Биз қутулдуқ, улар Худаниң ләнити астида қалиду» дәп тәкәббурлишиши мүмкин.

11:25 Лука 21:24.

11:26 «Қутқазғучи Зиондин келип, ипласлиқни Яқуптин йоқ қилиду» — «Яқуп» мошу йәрдә Яқупниң әвлатлири Израилни көрситиду. Бешәрәт «Йәш.» 59:20, 21ни көрүң.

11:26 Зәб. 13:7; Йәш. 27:9; 59:20; Йәр. 31:31, 32, 33, 34; 2Кор. 3:16; Ибр. 8:8; 10:16.

Мана бу улар билән түзидиган әһдәм болиду»...

²⁸ Әнди хуш хәвәр жәһәттин қариганда, силәрнің бәхитиңлар үчүн Йәһудий хәлқи хуш хәвәргә дүшмән қилип бекитилгән; бирақ Худаниң таллиши жәһәттин қариганда, ата-бовилиримиз сәвәвидин сөйүлгәндур. ²⁹ Чүнки Худа Өзи бәргәнлирини вә чақириқини қайтурувалмайду.

³⁰ Силәр әликләрму бир чағларда Худаға итаәт қилмиған болсаңларму, Йәһудийларның итаәтсизлигиниң нәтижисидә һазир рәһим-шәпқәткә ериштиңлар. ³¹ Йәһудийлар болса итаәт қилмай келиватиду; Худаниң буниңдики мәхсити, силәргә көрсәткән рәһим-шәпқәт арқилиқ уларниму рәһим-шәпқәткә ериштуруштин ибарәттур. ³² Чүнки Худа пүткүл инсанға рәһим-шәпқәт көрситиш үчүн, һәммәйләнни итаәтсизликкә солап қойди»...

³³ — Ah! Худаниң даналиғи вә илим-һекмитиниң бебаһа байлиқлири һәм һесапсиз чоңқурлуғи!

Униң һөкүмилириниң тегигә йәтқили болмас!

Униң йоллири издәп тепиштин шунчә жирақтур!

³⁴ «Кимму Пәрвәрдигарның ой-муддиалирини чүшинип йәтти?

Кимму Униңға мәслиһәтчи болалиди?»...

³⁵ «Униңға ким авал бир нәрсә берип,

Кейин уни қайтуруп бәр дейәлиди?»...

³⁶ Чүнки барлиқ мәвжудатлар Униңдин кәлгән,

У арқилиқ мәвжүт болуп туриду,

Хәм Униң үчүн мәвжүт болуп туриду.

Барлиқ шан-шәрәп әбәткичә Униңға болғай! Амин».

Етиқатчиниң өзини Худаға атиши

12 ¹ Шуңа, әй қериндашлар, Худаниң рәһимдиллиғи билән силәрдин шуни өтүнмәнки, тениңларни муқәддәс, Худани хурсән қилидиган, тирик қурбанлиқ сүпитидә Униңға беғишлаңлар. Мана бу силәрнің Худаға қилидиган һәқиқий ибадितिңлардур. ² Бу дунияның қелипиға кирип қалмаңлар, бәлки ой-пикриңларның йеңилиниши билән өзгәртилиңлар; ундақ қилғанда Худаниң яхши, қобул қиларлиқ вә

11:27 «...Мән уларның гуналирини елип ташливәткимидә, мана бу улар билән түзидиган әһдәм болиду» — 26-27-айәттики бешәрәт сөзлири «Йәш.» 59:20, 21, 27:9тин вә «Йәр.» 31:33-34тин нәқил кәлтүрүлгән.

11:27 Йәш. 59:20, 21; Дан. 9:24

11:31 «Йәһудийлар болса итаәт қилмай келиватиду; Худаниң буниңдики мәхсити, силәргә көрсәткән рәһим-шәпқәт арқилиқ уларниму рәһим-шәпқәткә ериштуруштин ибарәттур» — демәк, жуқурида изаһлиғинимиздәк, Йәһудийлар Йәһудий болмиған ишәнгүчиләрның бәхитигә қаригачқа, өзлири товва қилип Мәсиһни қобул қилсун.

11:32 «Чүнки Худа пүткүл инсанға рәһим-шәпқәт көрситиш үчүн, һәммәйләнни итаәтсизликкә солап қойди» — «Һәммәйлән» Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләрни көрситиду.

11:32 Гал. 3:22.

11:34 «Кимму Пәрвәрдигарның ой-муддиалирини чүшинип йәтти? Кимму Униңға мәслиһәтчи болалиди?» — «Йәш.» 40:13.

11:34 Йәш. 40:13; 1Кор. 2:16.

11:35 «Униңға ким авал бир нәрсә берип, кейин уни қайтуруп бәр дейәлиди?» — «Аюп» 41:11.

11:35 Аюп 41:3.

11:36 Пәнд. 16:4; 1Кор. 8:6.

12:1 «Мана бу силәрның Худаға қилидиган һәқиқий ибадितिңлардур» — «Һәқиқий ибадितिңлар» грек тилида йәнә «йоллуқ, орунлуқ, тегишлик, әқилгә мувапиқ хизмәт» дегән мәнәларни өз ичигә алиду.

12:1 Рим. 6:13,16; 1Пет. 2:5.

мукәммәл ирадисиниң немә экәнлигини испатлап биләләйсиләр...

³ Маңа ата қилинған шапаәткә асасән һәр бириңларға шуни ейтимәнки, өзәңлар тоғрилик өзәңларда бар болғинидин артуқ ойлимай, бәлки Худа һәр бириңларға тәқсим қилған ишәшнiң миқдариға асасән салмақлиқ билән өзәңларни дәңсәп көрүңлар...

⁴ Чүнки тенимиз көплигән әзалардин тәркиб тапқан һәмдә һәр бир әзайимизниң охшаш болмиған роли болғандәк, ⁵ бизму көп болғинимиз билән Мәсһтә бир тән болуп бир-биримизгә бағлинишлиқ әза болимиз...

⁶ Шуниң үчүн бизгә ата қилинған меһри-шәпқәт бойичә, һәр хил роһий илтипатлири-мизму бар болди. Бирисигә ата қилинған илтипат вәһийни йәткүзүш болса, ишәш-синиң даирисидә вәһийни йәткүзсун; ⁷ башқиларниң хизмитини қилиш болса, хизмәт қилсун; тәлим бериш болса, тәлим бәрсун; ⁸ риғбәтләндүрүш болса, риғбәтләндүрсун; сәдикә бериш болса, мәртлик билән сәдикә бәрсун; йетәкләш болса, әстайидиллиқ билән йетәклисун; хәйрәһлиқ көрситиш болса, хошал-хорамлиқ билән қилсун...

⁹ Меһир-муһәббетиңлар сахта болмисун; рәзилликтин нәпрәтлиниңлар, яхшилиққа чиң бағлиниңлар; ¹⁰ Бир-бириңларни қериндашларчә қизғин меһир-муһәббәт билән сөйүңлар; бир-бириңларни һөрмәтләп жуқури орунға қоюңлар...

¹¹ интилишинларда еринмәңлар, роһ-қәлбиңлар ялқунлап көйүп туруп, Рәбкә қулларчә хизмәт қилиңлар...

¹² Үмүттә болуп шатлинип жүрүңлар; мушәққәт-қийинчилиқларға сәвир-тақәтлик болуңлар; дуайиңларни һәр қандақ вақитта тохтатмаңлар... ¹³ Муқәддәс бәндиләрнин еһтияжидин чиқиңлар; меһмандостлуққа интилиңлар; ¹⁴ Силәргә зиянкәшлик қилғучиларға бәхит тиләңлар; пәкәт бәхит тиләңларки, уларни қарғимаңлар...

¹⁵ Шатланғанлар билән биллә шатлиниңлар; қайғуруп жиғлиғанлар билән биллә қайғуруп жиғлаңлар.

¹⁶ Бир-бириңлар билән енақ өтүп охшаш ой-пикирдә болуңлар; нәзириңларни үстүн қилмаңлар, бәлки төвән тәбиқидики кишиләр билән бериш-келиш қилиңлар. Өзәңларни данишмән дәп чағлимаңлар... ¹⁷ Һеч кимниң яманлиғиға яманлиқ билән жавап қайтурмаңлар. Барлиқ кишиниң алдида ишлириңлар пәзиләтлик болушқа көңүл қоюңлар...

12:2 «Бу дунияниң қелипиға кирип қалмаңлар» — башқа бирхил ипадиләш шәкли: — «бу дунияниң еқимлириға әгишип журмаңлар». Әйни сөзләр «бу дуниядики қелипқа шәкилләндүрүлмәңлар».

12:2 Әф. 5:17; 1Тес. 4:3; 1Юһа. 2:15.

12:3 Рим. 1:5; 1Кор. 12:11; Әф. 4:7.

12:4 1Кор. 12:27; Әф. 1:23; 4:16; 5:23; Кол. 1:24.

12:5 1Кор. 12:4; 2Кор. 10:13; 1Пет. 4:10.

12:6 1Кор. 12:4.

12:7 1Кор. 12:10; 1Пет. 4:10, 11.

12:8 Қан. 15:7; Мат. 6:1, 2, 3; 2Кор. 9:7.

12:10 «бир-бириңларни һөрмәтләп жуқури орунға қоюңлар» — бу сөзниң: «бир-бириңларға һөрмәт көрситиштә биринчи болуңлар», «бир-бириңларға бәс-бәстә һөрмәт көрситиңлар» дегән башқа бир мәнаси бар. Расул бәлким қәстән икки мәнасини тәң ишләткән болуши мумкин.

12:10 Әф. 4:2; Фил. 2:3; 1Пет. 5:5; Ибр. 13:1; 1Пет. 1:22; 2:17.

12:11 «роһ-қәлбиңлар ялқунлап көйүп туруп...» — «Муқәддәс Роһта, Муқәддәс Роһ арқилиқ қизғин болуп...» яки «өз роһунда қизғин болуп...» дегән мәналарниң қайсисини билдүридиғанлиғиға бир немә демәк тәс. Әмәлийәттә ниқатта Муқәддәс Роһ ишәңгүчиниң роһи билән бир болуп, у арқилиқ ишләйду, шуңа бу икки мәна арасида чоң пәриқ йоқ.

12:12 Лука 18:1; Рим. 15:13; Әф. 6:18; Кол. 4:2; 1Тес. 5:16,17; Ибр. 10:36; 12:1; Яқ. 5:7

12:13 1Кор. 16:1; Ибр. 13:2; 1Пет. 4:9.

12:14 Мат. 5:44; 1Кор. 4:12.

12:16 Пәнд. 3:7; Йәш. 5:21; Рим. 15:5; 1Кор. 1:10; Фил. 2:2; 3:16; 1Пет. 3:8.

12:17 «Барлиқ кишиниң алдида ишлириңлар пәзиләтлик болушқа көңүл қоюңлар» — башқа бирхил тәржимиси: «Көпчилиқ яхши дәп қариган ишларни көңүл қоюп қилиңлар».

12:17 Пәнд. 20:22; Мат. 5:39; 1Кор. 6:7; 2Кор. 8:21; 1Тес. 5:15; 1Пет. 2:12.

«Римлиқларға»

¹⁸ Имканийэтниц баричә көпчилик билән енақ өтүңлар; ¹⁹ интиқам алмаңлар, и сөйүм-лүклирим; уни Худаға тапшуруп Униң ғәзивигә йол қоюңлар, чүнки муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: «Пәрвәрдигар дәйдуки, интиқам Мениңкидур, яманлиқ Мән қайтури мән»... ²⁰ Шуңа әксичә «Дүшминиң ач болса, уни тойдур, уссиған болса, қандур. Бундақ қилиш билән «униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисан»... ²¹ Яманлиқ алдида баш әгмәңлар, бәлки яманлиқни яхшилиқ билән йеңиңлар.

Һөкүмәт алдидики мәсәулийитимиз

13 ¹ Һәммә адәм өзлирини идарә қилғучи һоқуқ егилиригә бойсунсун. Чүнки Худа тиклимигән һөкүмәт йоқ; қайси һоқуқ-һөкүмәт мәвжүт болсила Худа тәрипидин тикләнгәндур. ² Шуниң үчүн, һоқуқ-һөкүмәткә қаршилиқ қилғучи киши Худаниң орунлаштурушиға қаршилиқ қилған болиду. Қаршилиқ қилғучилар сораққа тартилиду. ³ (чүнки һөкүмранлар яхшилиқ қилғучиларға әмәс, бәлки яманлиқ қилғучиларға қорқунуч кәлтүриду). һөкүмранлардин қорқушни халимаймән десәң, ундақта яхши әмәл қил. У чағда һөкүмәт тәрипидидин тәриплинисән. ⁴ Чүнки һөкүмранлар сениң мәнпәитиң үчүн Худаниң хизмәтчисидур. Лекин яманлиқ қилсаң, униңдин қорқушүң керәк! һөкүмран қилични бекарға есивалмайду, у яманлиқ қилғучиға Худаниң ғәзивини көрситидигән жаза бәргүчи сүпитидә Худаниң хизмәтчисидур.

⁵ Шуниң үчүн, һөкүмранларға бойсунуш керәк. Бу, пәкәт җазалиништин сақлиниш үчүн-ла әмәс, бәлки пак виҗданлиқ болуш үчүндур. ⁶ Мошу сәвәптинму баж тапшуруңлар; һөкүмранлар болса, Худаниң мәхсус бу ишларни башкурушқа бекиткән хизмәткарли-ридур.

⁷ Һәр кимгә өз тегишлик һәққини төләңлар; ғәллә-парақ тапшурувалғучиға ғәллә-парақ-ни, баж жиққучиларға бажни тапшуруңлар; еһтирамға тегишлик болғанларға еһтирам қилиңлар, һөрмәт қилишқа тегишлик болғанни һөрмәт қилиңлар.

Башқилар алдидики мәсәулийитимиз

⁸ Бир-бириңларни сөйүштин башқа, һеч кимгә һеч нәрсидин қәриздар болмаңлар. Чүнки башқиларни сөйгән киши Тәврат қануниниң тәливини әмәлгә ашурған болиду. ⁹ Чүнки «зина қилма, қатиллиқ қилма, оғрилиқ қилма, нәпсанийәтчилик қилма» дегән пәрһиз-ләр вә булардин башқа һәр қандақ пәрзләрму, «хошнаңни өзәңни сөйгәндәк сөйгин» дегән бу әмиргә жиғинчақланған. ¹⁰ Меһир-муһәббәткә берилгән киши өз йеқиниға һеч қандақ яманлиқ жүргүзмәйду; шуниң үчүн, меһир-муһәббәт Тәврат қануниниң тәливи-ни әмәлгә ашурғучидур.

12:18 Мар. 9:50; Ибр. 12:14.

12:19 «Пәрвәрдигар дәйдуки, интиқам Мениңкидур, яманлиқ Мән қайтуримән» — «Қан.», 32:35.

12:19 Қан. 32:35; Мат. 5:39; Луқа 6:29; Ибр. 10:30.

12:20 «Дүшминиң ач болса, уни тойдур, уссиған болса, қандур. Бундақ қилиш билән «униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисан» — («Пәнд.» 25:21-22). «Униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисан» дегән мәнәси: «уни қаттиқ уялдурисан». Бу ибарә Мисирдики кона бир адәтти көрситиду. Адәмниң товва қилғанлиғини билдүрүш үчүн бешида бир сивәт чоғни көтирип маңатти. Шуңа «униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисан» дегини, униң товва қилишиға ярдәм берәләйсән» «виҗданини ойғитисән» дегәнлиқтур.

12:20 Пәнд. 25:21-22; Мат. 5:44.

13:1 Пәнд. 8:15; Дан. 4:29; Тиг. 3:1; 1Пет. 2:13.

13:2 «Шуниң үчүн, һоқуқ-һөкүмәткә қаршилиқ қилғучи киши Худаниң орунлаштурушиға қаршилиқ қилған болиду. Қаршилиқ қилғучилар сораққа тартилиду» — бундақ жаза Худа тәрипидин яки һөкүмәт тәрипидин кәлгәнлигини рәсул демәйду, бирақ мошу йәрдә бәлким һөкүмәт тәрипидин болуши мүмкин.

13:8 Гал. 5:14; 1Тим. 1:5.

13:9 Мис. 20:13-17; Лав. 19:18; Қан. 5:17-19; Мат. 19:18; 22:39; Мар. 12:31; Гал. 5:14; Яқ. 2:8.

¹¹ Һазирқи вақитниң жиддийлиғини билип, шуларни қилиңлар. Чўнки биз үчүн алиқачан уйқидин ойғиниш вақит-саити йетип кэлди. Чўнки дэсләпки етиқат қилған вақтимизға нисбәтән нијатимиз техиму йеқинлап қалди. ¹² Кечә өтүшкә аз қалди, күндүз йеқинлашти. Шуңа, қараңғулуқниң ишлирини ташлап, йоруклуқниң курал-ярақлирини кийәйли. ¹³ Күндүзгә мувапиқ диянәтлик һаят кәчүрәйли, әйш-ишрәт вә шарап-хорлуққа, зина вә кәйп-сапаға, жедәл-мажира вә һасәтхорлуққа берилмәйли; ¹⁴ әксичә өзәңларға Рәб Әйса Мәсиһни кийивелиңлар вә гунакар әттики арзу-һәвәсләрни қандақ қандурушни һеч ойлимаңлар..

Қериндашлар үстидин һөкүм қилмаңлар

14 ¹ Етиқади ајизларни қобул қилиңлар, лекин улар билән пикирдә талаш-тартиш қилмаңлар..

² Бириси һәр қандақ йемәклики йейишкә болидиғиниға ишиниду; лекин йәнә етиқади ајиз бириси пәқәт көктатларнила йәйду. ³ Һәр қандақ йемәкликләрни йәйдиған киши йемәйдиған кишини кәмситмисун; һәмдә бәзи нәрсини йемәйдиған киши һәр қандақ йемәкликләрни йәйдиған киши үстидин һөкүм қилмисун. Чўнки Худа уни қобул қилған. ⁴ Башқа бирисиниң хизмәтқари үстидин һөкүм қилғучи сән ким едиң? Хизмәтқарниң тик туруши яки жиқилип кетишигә пәқәтлә өз ғоҗайини мәсуулдур. һәмдә шу хизмәтқарму тик туридиған қилиниду — чўнки хуҗайини Рәб уни тик тургузушқа қадирдур..

⁵ Мәлум бириси мәлум бир күнни йәнә бир күндин үстүн көриду, йәнә бириси һәммә күнни охшаш дөп қарайду. Һәр ким өзиниң көзқаришиға толуқ ишәши болсун. ⁶ Мәлум күнни қәдирләйдиған киши буниң билән Рәббиниң һөрмитидә уни қәдирләйду. Бир нәрсини йәйдиған кишиму Рәббиниң һөрмитидә йәйду, чўнки у өз рисқи үчүн Худаға тәшәккүр ейтиду. Мәлум нәрсини йемәйдиған киши йемәйдиғанлиғи билән өзиниң Рәббиниң һөрмитидә йемәйду, уму шундақла Худаға тәшәккүр ейтиду. ⁷ Чўнки һеч қайсимиз өзимиз үчүн яшимајимиз вә һеч қайсимиз өзимиз үчүн өлмәјимиз; ⁸ Бәлки әгәр яшисақ, Рәббимиз үчүн яшаймиз; өлсәк, Рәббимиз үчүн өлимиз. Шуниң үчүн яшисақму, өлсәкму Рәббимизгә мәнсуптурмиз. ⁹ Чўнки Мәсиһниң өлүши вә тирилиши дәл шу мәх-

13:11 Әф. 5:14; 1Тес. 5:6.

13:12 Кол. 3:8; 1Тес. 5:5.

13:13 Луқа 21:34; 1Кор. 6:10; Әф. 5:5; Фил. 4:8; 1Тес. 4:12; 5:6; Яқ. 3:14.

13:14 Гал. 3:27; 1Пет. 2:11.

14:1 «Етиқади ајизларни қобул қилиңлар, лекин улар билән пикирдә талаш-тартиш қилмаңлар» — әйни заманда Әйса Мәсиһкә етиқат қилғучилар Йәһудийлардин һәм һәр хил ғәйрий динға әгәшкәнләрдин чиққан Йәһудий әмәсләр еди. Уларниң көп қисимлирида әслидә «Худани хурсән қилиш» үчүн йемәк-ичмәклик җәһәттә күчлүк қандиләр бар еди. Лекин, хуш хәвәр билән йәткүзүлгән вәһийләр бойичә, Худа дуниядики барлиқ озуклуқ нәрсиләрни яратқандин кейин, етиқатчилар уларни йейишкә болиду (мәсилән, «Мар.» 7:18-23ни көрүң). Бирақ бир қисим етиқатчилар бу йеңи әркинлики толуқ чүшәнмигән яки униңға ишәнмигән болса, кона әдәтлири бойичә яшашни давам қилатти. Шуниң билән Павлус уларни «етиқади ајизлар» дөп атиди. Қизик бир йери шуки, «етиқади ајиз» әдәмниң бәзи интайин күчлүк пикирлири болуши мүмкин!

14:2 Пәнд. 15:7

14:4 Яқ. 4:12.

14:5 «Мәлум бириси мәлум бир күнни йәнә бир күндин үстүн көриду, йәнә бириси һәммә күнни охшаш дөп қарайду. Һәр ким өзиниң көзқаришиға толуқ ишәши болсун» — етиқатчиларниң бир қисми Йәһудий болуп, улар Йәнила Тәвратта бәлгүләнгән, Йәһудийлар өткүзүп кәлгән һейт-байрамларни тутушқа, болупму «шабат күни» (дәм елиш күни, йәни шәһбә күни)ни тутушқа әдәтләнгән, шундақла буларни бурунқидәк давамлаштуруш керәк, дәйтти.

14:5 Гал. 4:10; Кол. 2:16.

14:6 1Кор. 10:31; 1Тим. 4:3.

14:7 2Кор. 5:15; Гал. 2:20; 1Тес. 5:10; 1Пет. 4:2.

«Римлиқларға»

сәт билән болдики, Униң өлүкләрниң һәм тирикләрниң Рәбби болуши үчүндүр.

¹⁰ Ундақта, сән немә үчүн қериндишиң үстидин һөкүм қилисән? Яки немә үчүн қериндишиңни мәнситмәйсән? Чүнки һәммимиз Худаниң сорақ тәхти алдида туришимиз керәк болиду. ¹¹ Чүнки муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: —

«Пәрвәрдиғар дәйдуки: —

Өз һаятим билән қасәм ичимәнки,

Маңа барлиқ тизлар пүкүлиду,

Барлиқ тиллар Мени етирап қилип мәдһийә оқуйду».

¹² Шуңа, һәр биримиз Худа алдида өзимиз тоғрилиқ һесап беримиз.

Ажиз қериндишиңларни Худа йолидин чәтнитип қоймаңлар

¹³ Шуниң үчүн, бир-биримизниң үстидин һөкүм қилғучи иккинчи бири болмайли. Буниниң орниға шундақ һөкүм-қарарға келиңларки, һәр қандақ қериндашқа гунаға жиқитидиған бир нәрсини яки қапқанни қоймаслиқ керәк. ¹⁴ Рәббимиз Әйсада болғанлиғимдин шуниңға қәтғий ишәндүрүлүп билимәнки, һәр қандақ нәрсә өзлиғидин һарам әмәстур; лекин бир нәрсини һарам дәп қариған киши үчүн, у униңға һарамдур. ¹⁵ Әгәр йемәклиғиң түпәйлидин қериндишиңни азапқа қойған болсаң, меһир-муһәббәт йолида маңмиған болисән. Мәсиһ униң үчүн Өз женини пида қилип өлгән, бу қериндишиңни йемәклиғиң билән набут қилма!

¹⁶ Әнди силәр яхши дәп қариған ишларниң яман дейилишигә сәвәпчи болуп қалмаңлар.

¹⁷ Чүнки Худаниң падишалиғи йемәк-ичмәктә әмәс, бәлки Муқәддәс Ронһа болған һәққанийлиқ, енақлиқ-хатиржәмлик вә шатлиқтидур. ¹⁸ Буларда яшап Мәсиһкә хизмәт қилғучи киши Худани хурсән қилиду вә инсанларниң тәриплишигә сазавәр болиду.

¹⁹ Шуниң үчүн өзимизни енақлиқни илгири сүридиған вә бир-биримизниң етиқадини куруп чиқидиған ишларға атайли. ²⁰ Йемәклиқни дәп Худаниң әжрини набут қилмаңлар. һәммә нәрсә дәрвәқә һалалдур; бирақ бириси йегини билән етиқадида путлашса, у униңға яман һесаплиниду. ²¹ Шуниң үчүн гөш йейиш, шарап ичиш, шундақла башқа һәр қандақ ишларни қилишиң қериндишиңни гунаға тейилдуридиған, азапқа қойидиған яки уни ажизлаштуридиған болса, буларни қилмиғиниң түзүк.

²² Сениң мәлум бир ишни қилишқа ишәшиң барму? Әнди бу ишәш Худа билән сениң

14:10 «Чүнки һәммимиз Худаниң сорақ тәхти алдида туришимиз керәк болиду» — «сорақ тәхти» адәттә Рим империйәсидә һәр бир шәһәрниң чоң мәйданида болатти. Йәрлик әмәлдарлар муһим һөкүмләрни яки еланларни чиқириш үчүн униңда олтиратти. Худаниң «сорақ тәхти» яки «һөкүм чиқириш тәхти» алдида болидиған сорақ бәлким ишәнгүчиләрниң әмәллириниң үстидин һөкүм чиқириш үчүнла болиду («2Кор.» 5:10ни көрүң).

14:10 Мат. 25:31; 2Кор. 5:10.

14:11 «Пәрвәрдиғар дәйдуки: — Өз һаятим билән қасәм ичимәнки, Маңа барлиқ тизлар пүкүлиду, барлиқ тиллар Мени етирап қилип мәдһийә оқуйду» — «Йәш.» 45:23.

14:11 Йәш. 45:23; 49:18; Фил. 2:10.

14:12 3әб. 6:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23; 22:12.

14:13 1Кор. 10:32; 2Кор. 6:3.

14:14 Мат. 15:11; Рос. 10:15; 1Кор. 8:4; 1Тим. 4:4.

14:15 1Кор. 8:11.

14:17 1Кор. 8:8.

14:19 «Шуниң үчүн өзимизни енақлиқни илгири сүридиған вә бир-биримизниң етиқадини куруп чиқидиған ишларға атайли» — «бир-биримизниң етиқадини куруп чиқидиған» әйни текстә «бир-биримизни куруп чиқидиған» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Бу муһим ибариниң мәнаси тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң.

14:20 «бирақ бириси йегини билән етиқадида путлашса, у униңға яман һесаплиниду» — башқа бирхил тәржимиси: «бирақ бириси йесә вә шуңлашса башқиларни (иман, виқдан тәрипида) путлаштурса, бу иш униңға яман болиду».

14:20 Тит. 1:15.

14:21 «азапқа қойидиған яки уни ажизлаштуридиған» — бази кона көчүрмиләрдә мошу сөзләр тепилмайду.

14:21 1Кор. 8:13.

арандики иштур. Өзи қиливатқан ишни тоғра дөп қариган, шуниндин вижданиму әй-ипкә буйрулмиған киши немидегән бәхитлик-һә! ²³ Лекин йемәкликтин гуманлинип туруп йәнә шуни йегән киши әйипкә буйрулиду, чүнки буни ишәш билән йемигән. Ишәштин болмиған һәр қандақ иш гунадур..

Өзимизни қанаәтләндүрүшнила ойлимайли

15 ¹Әнди етиқадимиз күчлүк болған бизләр өзимизни қанаәтләндүрүшнила ойлимай, бәлки етиқади ағизларниңму ағизлиқлирини көтиришимиз керәк... ²Һәр биримиз өз йеқинимизниң етиқадини қуруп чиқиши үчүн, униң бәхит-бәрикетини көзләп, уни хурсән қилишқа интиләйли. ³Чүнки һәтта Мәсиһму Өзини қандурушни ойлимиған еди. Бу тоғрисида муқәддәс язмиларда мундақ пүтүлгән: «Сән Худани һақарәт қилғанларни һақарәтлири Мениң үстүмгә чүшти»... ⁴Чүнки бурунда вәһий билән пүтүлгән язмилардики һәр қайси сөзләр бизгә үғитиш үчүн йезилған болуп, мәхсити муқәддәс китаплардин кәлгән сәвир-тақәт вә илһамбәхш арқилиқ биздә азру-үмүтниң болуши үчүндур..

⁵Әнди сәвир-тақәт вә илһамбәхшниң Егиси Худа силәрни Мәсиһ Әйсани үлгә қилип, өз ара бир ой-нийәткә кәлтүргәй; ⁶буниң билән силәр Худани, йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Атисини бир жан бир дил билән бир еғиздин улуклиғайсиләр.

Бир-бириңларни қобул қилиңлар

⁷Шуңа, Мәсиһ силәрни қобул қилип, Худаға шан-шәрәп кәлтүргинидәк, силәрму бир-бириңларни қобул қилиңлар... ⁸⁻⁹Чүнки силәргә шуни ейтимәнки, Әйса Мәсиһ Худаниң ата-бовиларға бәргән вәдилирини испатлаш үчүн, шу арқилиқ әлләрму Худаниң рәһим-шәпқитини көрүп уни улуклиши үчүн, хәтнә қилинғанларға Худаниң һәқиқитини йәткүзгүчи хизмәткар сүпитидә тайинланди. Бу худди муқәддәс язмиларда: —

«Шуңа Саңа әлләр арисидә мәдһийә оқуймән, Вә Сениң намиңни күйләймән» — дөп йезилған еди..

¹⁰Вә У йәнә: —

«Әй әлләр,

14:23 Тит. 1:15.

15:1 1Кор. 9:22; Гал. 6:1

15:3 «Сән Худани һақарәт қилғанларниң һақарәтлири Мениң үстүмгә чүшти» — («Зәб.» 68:8-10).

15:3 Зәб. 68:8-10; Йәш. 53:4, 5.

15:4 Рим. 4:23, 24.

15:5 Рим. 12:16; 1Кор. 1:10; Фил. 2:2; 3:16; 1Пет. 3:8.

15:7 «Мәсиһ силәрни қобул қилип, Худаға шан-шәрәп кәлтүргинидәк, силәрму бир-бириңларни қобул қилиңлар» — башқа бирхил тәржимиси: «Мәсиһ силәрни қобул қилғандәк, силәрму бир-бириңларни қобул қилип Худаға шан-шәрәп кәлтүрүңлар». Әмәлийәттә бу мәнасиму бизниң тәржимимиздин чиқиду.

15:8-9 «Әйса Мәсиһ Худаниң ата-бовиларға бәргән вәдилирини испатлаш үчүн» — «Худаниң ата-бовиларға бәргән вәдилири» Худа Ибраһим, Исақ, Якуп, Йүсүп, Муса пәйғәмбәр вә башқа пәйғәмбәрләргә йәткүзгән вәдилири дегәнлик. «шу арқилиқ әлләрму Худаниң рәһим-шәпқитини көрүп уни улуклиши үчүн...» — «әлләр» мошу йәрдә ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Шуңа Саңа әлләр арисидә мәдһийә оқуймән...» — «әлләр» йәнә мошу йәрдә ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду.

«Шуңа Саңа әлләр арисидә мәдһийә оқуймән, вә Сениң намиңни күйләймән» — («Зәб.» 17:50. Бу бешарәттә Мәсиһ Өз Роһи арқилиқ Дәүәт пәйғәмбәрниң ағиздин сөзләйду. Павлус бу муһим гәлири (8-9-айәтләр) арқилиқ Йәһудий әмәсләр вә Йәһудийларниң бир-бирини қобул қилишини дөвәт қилиду; чүнки Мәсиһ Әйса Өзи Йәһудийлар («хәтнә қилинғанлар»)ға хизмәткар тайинланди һәм шуниндәк Йәһудий әмәсләр («ят әлләр»)ниң Худани мәдһийилишигә башламчилиқ қилиду; демәк, Мәсиһ икки тәрәпниң хизмитидә болғандин кейин, немишкә силәр Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләр кичик пейиллиқ билән Униң улук үлгисигә әгишип бир-бириңларни қобул қилмайсиләр?

15:8-9 2Сам. 22:50-51; Зәб. 17:50

«Римлиқларға»

Худаниң халқи билән биллә шат-хорам болуңлар!» — дәйду...

¹¹ Вә йәнә У: —

«Әй барлиқ әлләр, Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар,

Әй пүткүл қовмләр, Уни улуклаңлар!» — дәйду... ¹² Йәнә, Йәшәя пәйғәмбәрму мундақ дәйду: —

«Йәссәниң йилтизи болған киши мәйданға чиқиду,

Әлләргә һакимлиқ қилидиган зат орнидин туриду;

Әлләр дәрвәкә Униңа үмүт бағлайду»...

¹³ Әнди үмүтнің Егиси Худа Өзигә ишиниватқанлиғиңлардин қалбиңларни толук шат-хорамлиқ вә тинич-хатиржәмликкә толдурғай, шуниң билән Муқәддәс Роһниң күч-қудрити билән үмүткә толуп ташқайсиләр...

Павлусниң расуллуқ хизмити тоғрисида

¹⁴ И қериндашлирим, көңлүңларниң меһриванлиқ билән толғанлиғиға, мол билимләр билән толук безәлгәнлиғиғә, шундақла бир-бириңларға өз ара жекиләп берәләйдиғанлиғиңларғиму қайилмән. ¹⁵ Шундақ болсиму, Худа маңа ата қилған шапаәт түпәйлидин мән силәргә бир қисим тәрәпләрдин нәччә ишларни әслитип қоюшқа сәл жүрәтлик болуп ушбу хәтни язмақтимән. ¹⁶ Шу шапаәт билән мән Худаниң хуш хәвирини йәткүзүп каһиндәк Униң ибадитини һәммә йәрдә вужудқа кәлтүрүш хизмитидә Йәһудий әмәс әлләргә Мәсиһ Әйсаниң хизмәтқари болуп тайинландим. Бу хизмитимниң мәхсити әлләрниң Худаға сунидиган ибадити Муқәддәс Роһ арқилиқ пак-муқәддәс қилинип, Худани хурсән қилидиган қурбанлиқтәк Униң қобул қилишиға лайиқ болуши үчүндүр. ¹⁷ Шуниң үчүн Мәсиһ Әйсада болғанлиғимдин Худаниң маңа тапшурғанлиридин пәхирлинимән. ¹⁸⁻¹⁹ Чүнки әлләрниң Худаға итаәт қилиши үчүн Мәсиһниң маңа қилдурғанлиридин башқа һеч немини тилға елишқа һәддим әмәс. Сөз вә әмәлләр арқилиқ, аламәтлик мөжизиләр вә карамәтләр арқилиқ, Муқәддәс Роһниң күч-қудрити билән Йерусалимдин башлап Иллирикон өлкисигичә айланип һәммә йәрдә Мәсиһниң хуш

15:10 «Вә У Йәнә: ... дәйду» — бу вә кейинки әйәттики «У» Мәсиһдүр. Мошу әйәттики бешәрәтләр Униң Өзиниң пәйғәмбәрларниң ағзи арқилиқ ейтқан сөзлиридүр. 15-әйәттики изаһатни көрүң. «Әй әлләр» — «әлләр» ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Әй әлләр, Худаниң халқи билән биллә шат-хорам болуңлар!» — «Қан.» 32:43.

15:10 Қан. 32:43.

15:11 «Әй барлиқ әлләр, Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар, әй пүткүл қовмләр, Уни улуклаңлар!» — (Зәб. 116:1) — бу әйәт вә жуқуриқ нәкил кәлтүрүлгән икки әйәттә, Мәсиһ (дунияға келиштин бурун) пәйғәмбәрларниң ағзидин бешәрәт берип, кәлгүсидә Йәһудий әмәсләр билән Өзи таллиған халқи биллә Худаға ибадәт қилишип, Униң хизмитидә биллә болушидиганлиғини алдин-ала ейтиду.

15:11 Зәб. 116:1.

15:12 «Йәссәниң йилтизи болған киши мәйданға чиқиду, әлләргә һакимлиқ қилидиган зат орнидин туриду; әлләр дәрвәкә Униңа үмүт бағлайду» — (Йәш. 11:10) Мәсиһ тоғрилиқ йәнә бир бешәрәт. Йәссә болса, Давут пәйғәмбәрниң атиси еди. Бирақ униң әвлади Мәсиһ, йәни «униң йилтизи»дүр.

15:12 Йәш. 11:10; Вәһ. 5:5; 22:16.

15:13 «үмүтнің Егиси Худа...» — әйни сөз «үмүтнің Худаси...».

15:16 «бу хизмитимниң мәхсити әлләрниң Худаға сунидиган ибадити Муқәддәс Роһ арқилиқ пак-муқәддәс қилинип...» — «әлләр»: ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Шу шапаәт билән мән Худаниң хуш хәвирини йәткүзүп каһиндәк Униң ибадитини һәммә йәрдә вужудқа кәлтүрүш хизмитидә Йәһудий әмәс

әлләргә Мәсиһ Әйсаниң хизмәтқари болуп тайинландим. Бу хизмитимниң мәхсити әлләрниң Худаға сунидиган ибадити, Муқәддәс Роһ арқилиқ пак-муқәддәс қилинип, Худани хурсән қилидиган қурбанлиқтәк униң қобул қилишиға лайиқ болуши үчүндүр» — расул Павлус өзини каһинға охшитиду. Худаниң кона заманлардики ибадәтханига каһинларни тәминләштики мәхсити хәлиқниң тоғра йолда Худаға ибадәт қилишидин ибарәт еди. Шуңа улар хәлиқниң өз қурбанлиқлирини тоғра, Худаниң қобул қилишиға лайиқ петида сунушиға ярдәмчи вә хизмәтқар еди. Павлус өзиниң хуш хәвәрни йәткүзүшнн ахирқи мәхсити Худаға һәқиқий, мәналиқ, чин диллиқ ибадәтти барлиққа кәлтүрүштин ибарәттүр, дәйду. Хәқниң бу ибадитини пак-муқәддәс қилиш Муқәддәс Роһниң иши, әлвәттә. Бу ибадәтму пәкәт жамаәт ибадәт сорунлирида әмәс, бәлки ишәнгүчиниң пүтүн һаяти арқилиқ ипадилиниду (12:1-2).

«Римликларга»

хәвирини толук жакалимд. ²⁰ Шундақ қилип башқилар салған һулний үстигә бена салмаслиқ үчүн, әзәлдин Мәсиһниң нами аңланмиған йәрләрдә бу хуш хәвәрни жакалашқа интилип кәлдим. ²¹ Бу тоғрисида муқәддәс язмиларда ейтилгинидәк: — «Униңдин хәвәрсиз болғанлар Уни көриду, Аңлимиғанлар аңлап чүшиниду».

Павлусниң Римға бериш плани

²² Мана, шу хизмәтлим сәвәвидин йениңларға беришни көп қетим ойлиған болсамму, лекин тосулғуларға учрап баралмидим. ²³⁻²⁴ Лекин һазир мошу әтрапларда хуш хәвәр йәткүзүлмигән йәрләр маңа қалмиғанлиқтин, һәмдә көп жиллардин бери силәрни йоқлап бериш арзуюм болғанлиқтин, Испанийгә беришимда силәрниму йоқлап өтмәкчимән. Сәпиримдә алди билән силәр билән көрүшүп, бир мәзгил һәмраһлиғиңлардин толук хошаллинип, андин силәрниң ярдимиңларда сәпиримни давамлаштурушумни үмүт қилимән.

²⁵ Бирақ һазир болса Йерусалимға берип, у йәрдики муқәддәс бәндиләрниң хизмитидә болушқа кетиватимән. ²⁶ Чүнки Македонийә вә Ахая өлкилиридики жамаәтләр Йерусалимдики муқәддәс бәндиләр арисидики йоқсулларға сәдиқә топлап ярдәм беришни лайиқ көрди. ²⁷ Бу ишни улар бәрһәқ лайиқ көрди; әмәлийәттә болса улар Йерусалимдикиләргә қәриздардур. Чүнки әлләр Йәһудий қериндашларниң роһий бәхитлиридин бәһримән болған болса, маддий жәһәттин уларға ярдәм беришкә тоғра келиду.

²⁸ Мән бу ишни пүттүргәндин кейин, йәни Йерусалимдики қериндашларниң жамаәтләрниң етиқадиниң бу мевисини қобул қилишини жәзмәнләштүргәндин кейин, силәрни йоқлап өтүп Испанийгә баримән. ²⁹ Йениңларға барғинимда, Мәсиһниң толук бәхит-бәрикитини силәргә елип баридағиғимни билимән.

³⁰ Қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһ вә Муқәддәс Роһниң меһир-муһәббита билән силәрдин өтүнимәнки, мән үчүн Худаға дуа қилип мән билән бирликтә күрәш қилғайсиләр — ³¹ мениң Йәһудийә өлкисидики етиқат қилмиғанларниң яман нийәтлиридин сақлинишим, шуниндәк Йерусалимда инғамни йәткүзүш хизмитимниң шу йәрдики муқәддәс бәндиләрниң қобул қилишиға еришиши үчүн. ³² Һәмдә ахирда Худа буйруса,

15:21 «Униңдин хәвәрсиз болғанлар Уни көриду, аңлимиғанлар аңлап чүшиниду» — «Йәш.» 52:15.

15:21 Йәш. 52:15.

15:22 Рим. 1:13; 1Тес. 2:18.

15:23-24 Рим. 1:10; 15:32; 1Тес. 3:10; 2Тим. 1:4.

15:25 Рос. 19:21; 24:17.

15:27 «Чүнки әлләр Йәһудий қериндашларниң роһий бәхитлиридин бәһримән болған болса, маддий жәһәттин уларға ярдәм беришкә тоғра келиду» — «ярдәм бериш» дегән сөз грек тилида адәттә муқәддәс ибадәтханидики хизмәт билән мунасивәтликтур.

15:28 «Йерусалимдики қериндашларниң жамаәтләрниң етиқадиниң бу мевисини қобул қилишини жәзмәнләштүргәндин кейин,...» — грек тилида («Йерусалимдики») қериндашларға бу мевисини йәткүзүп мөһүрләндүргәндин кейин,...» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. Расул Павлус Йәһудий қериндашларниң бу соғатни қобул қилишини интайин муһим дәп биләтти. Чүнки уни қобул қилиши соғат бәргәнләрни, йәни Йәһудий әмәс ишәнгүчиләрни «бизниң қериндашлиримиз» дәп қобул қилишиға баравәр болатти, шуңлашқа барлиқ жамаәтләрниң бирлиги вә муһәббитини мустәһкәмләп алға сүрәтти. Худаға тәшәккүр, Йәһудий қериндашлар уни қобул қилди («Рос.» 21:17).

15:29 Рим. 1:11.

15:30 «мән үчүн Худаға дуа қилип мән билән бирликтә күрәш қилғайсиләр» — «күрәш қилғайсиләр» дегән сөzlәр жин-шәйтанларниң Худаниң хизмитигә дайим қарши чиқидиғанлиғини көрситиду; шуңа бу хизмәт үчүн дуа қилиш (буларниң қарши чиққанлиғи түпәйлидин) бирхил күрәш, тәс бир иш болиду (мәсилән «Кол.» 2:1; 4:11ни көрүң).

15:30 2Кор. 1:11.

15:31 2Тес. 3:2.

пеқирниң шат-хорамлиқ билән йениңларға берип, силәр билән ортақ истирахәт қилишимиз үчүнму дуа қилғайсиләр..

³³ Аманлиқ-хатиржәмлик Егиси болған Худа һәммиңлар билән биллә болғай! Амин!

Павлусниң ахирқи саламлири

16¹ Кәнхриа шәһиридики жамаәтниң хизмәтчиси сиңлимиз Фибини силәргә төвсийә қилип тонуштуримән;² уни муқәддәс бәндиләргә лайиқ Рәбниң муһәббитидә қобул қилип күтүвалғайсиләр, униң һәр қандақ ишта силәргә һажити чүшсә, униңға ярдәм қилғайсиләр. Чүнки у өзимү нурғун кишиләргә, жүмлидин маңиму чоң ярдәмчи болған..

³ Мән билән биргә ишлигән, Мәсиһ Әйсада болған хизмәтдашлирим Приска билән Аквилаға салам ейтқайсиләр..⁴ (улар мени дәп өз һаятиниң хейим-хәтиригә қаримиди. һәм ялғуз мәнлә әмәс, бәлки әлләрдики барлиқ жамаәтләрму улардин миннәтдардур)..

⁵ Уларниң аилисидә жәм болидиған жамаәткиму салам ейтқайсиләр.

Асия өлкисидин Мәсиһкә етиқатта әң дәсләпки мевә болуп чиққан, сөйүмлүгүм Епәниткә салам ейтқайсиләр.⁶ Силәр үчүн көп әжир сиңдүргән Мәрийәмгә салам ейтқайсиләр.

⁷ Мән билән зиндандаш болған, Йәһудий қериндашлирим Андроникус вә Юняға салам ейтқайсиләр. Улар мәндин авал Мәсиһтә болған болуп, расуллер арисидиму абройлуқтур..

⁸ Рәббимиздә болған сөйүмлүгүм Амплиятқа салам ейтқайсиләр.

⁹ Биз биргә ишлигән Мәсиһтә болған хизмәтдишимиз Урбанус вә сөйүмлүгүм Стахусларға салам ейтқайсиләр.

¹⁰ Синақлардин өткән, Мәсиһтә садиқ испатлинип кәлгән Апелиска салам ейтқайсиләр. Аристовулусниң аилисидикиләргә салам ейтқайсиләр.

¹¹ Йәһудий қериндишим Неродийонға, Наркисниң аилисидикиләрдин Рәбдә болғанларға салам ейтқайсиләр.

¹² Рәбниң хизмитидә жапа тартиватқан Трифена вә Трифоса ханимға салам ейтқайсиләр. Рәбниң хизмитидә нурғун жапа тартқан сөйүмлүк сиңлим Пәрсиска салам ейтқайсиләр.

¹³ Рәбдә талланған Руфусқа вә униң маңиму ана болған анисиға салам ейтқайсиләр.

¹⁴ Асинкритус, Филигон, һәрмис, Патробас, һермас вә уларниң йенидики қериндашларға салам ейтқайсиләр.

¹⁵ Филологус вә Юляға, Нериус вә сиңлисиға, Олимпас вә уларниң йенидики барлиқ

15:32 Рим. 1:10; 15:23.

16:2 «уни муқәддәс бәндиләргә лайиқ Рәбниң муһәббитидә қобул қилип күтүвалғайсиләр...» — «Рәбниң муһәббитидә» әйни грек тилида «Рәбдә» дегән сөз билән ипадилиниду. Мошу ибарә тоғрилиқ «қириш сөз»имизни көрүң. «униң йәни Фибиниң һәр қандақ ишта силәргә һажити чүшсә, униңға ярдәм қилғайсиләр. Чүнки у өзимү нурғун кишиләргә, жүмлидин маңиму чоң ярдәмчи болған» — бу сөзләргә қариганда Фиби өзи мәлум сәвәттин Римға сәпәр қилмақчи еди, шуниң билән Павлусниң бу салам хетини елип бариду. Мошундақ узун вә хәтәрлик сәпәр қилиш асан әмәс еди. Худаға вә Фибигә қолимизда һазир турған бу қиммәтлик хәт үчүн рәхмәт!

16:3 «Мән билән биргә ишлигән, Мәсиһ Әйсада болған хизмәтдашлирим Приска билән Аквилаға салам ейтқайсиләр...» — Приска (Прискила) вә ери Аквила хуш хәвәрниң көп хизмитини қилған («Рос.» 18:2, 26, «1Кор.» 16:19, «2Тим.» 4:19ни көрүң).

16:3 Рим. 18:2,26.

16:4 «... һәм ялғуз мәнлә әмәс, бәлки әлләрдики барлиқ жамаәтләрму улардин миннәтдардур» — «әлләр»: ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду.

16:7 «Йәһудий қериндашлирим Андроникус вә Юня» — мошу йәрдики «қериндашлирим» йәнә «уруқ-туққанлирим» дегән мәнәдиму болуши мүмкин. Башқа бирхил тәржимиси: «улар расуллерниң қаришида бәк абройлуқ кишиләр».

«Римлиқларға»

муқаддас бәндиләргә салам ейтқайсиләр..

¹⁶ Бир-бириңлар билән пак сөйүшләр билән саламлишиңлар. Мәсиһниң һәммә жамаәт-лиридин силәргә салам!

Ахирқи несиһәт

¹⁷ Қериндашлар, силәрдин шуни өтүнимәнки, силәр үгәнгән тәлимгә қарши чиққан, араңларда ихтилапларни пәйда қилидиған вә адәмни етиқат йолидин тейилдуридиған кишиләрдin пәхәс болуңлар, улардин нери болуңлар..¹⁸ Бундақ кишиләр Рәббимиз Мәсиһкә әмәс, бәлки өз қарниға кул болиду; улар силиқ-сипайә гәпләр вә хушамәт сөзлири билән саддиларниң қалбини аздуриду..

¹⁹ Силәрниң Рәбкә болған итаәтмәнлигиңлардин һәммәйлән хәвәр тапти. Шуңа әһвалиңлардин шатлинимән; шундақтиму, яхши ишлар жәһәттә ақил болушуңларни, яман ишларға нисбәтән надан болушуңларни халаймән..²⁰ Аманлиқ-хатиржәмлик Егиси болған Худа узун өтмәй Шәйтанны аяқ астиңларда йәнжійду.

Рәббимиз Әйсаниң мөһри-шәпқити силәргә яр болғай!

²¹ Хизмәтдишим Тимотий, Йәһудий қериндашлирим Лукюс, Ясон вә Соспатирлардин силәргә салам..²² (ушбу хәткә қәләм тәврәткүчи мәнки Тәртийму Рәбдә силәргә салам йоллаймән)..

²³ Маңа вә өйидә дайим жиғилидиған пүтүн жамаәткә саһибханлиқ қилидиған Гаюстин силәргә салам. Шәһәрниң фәзнисиси Ерастус силәргә салам йоллайду, қериндишимиз Кувартусму шундақ..

²⁴ Рәббимиз Әйса Мәсиһниң мөһри-шәпқити һәммиңларға яр болғай! Амин!

Дуа вә мәдһийә

²⁵ Узун заманлардин буян сүкүттә сақлинип кәлгән сирниң вәһий қилиниши бойичә, мениң арқилиқ йәткүзүлгән бу хуш хәвәр, йәни Әйса Мәсиһниң жақалиниши билән силәрни мустәһкәмләшкә қадир Болғучиға шан-шәрәп болғай!..²⁶ Сир болса инсанларни етиқаттики итаәтмәнлик йолиға елип бериш үчүн, мәңгү һаят Худаниң әмригә бенаән һәм беваситә һәм бурунқи пәйғәмбәрләрниң йезип қалдурғанлири арқилиқ, һазир барлиқ әлләргә вәһий қилинди;²⁷ шундақ қилған бирдин-бир дана Болғучи Худаға Әйса Мәсиһ арқилиқ шан-шәрәп әбәдил-әбәт болғай! Амин!

16:15 «Филологус вә Юля» — бәлким әр-аял.

16:16 1Кор. 16:20; 2Кор. 13:12; 1Тес. 5:26; 1Пет. 5:14.

16:17 Мат. 18:17; Кол. 2:8; 2Тес. 3:6; 2Тим. 3:5; Тит. 3:10; 2Юһа. 10.

16:18 Әз. 13:18; Фил. 3:19.

16:19 Мат. 10:16; 1Кор. 14:20.

16:21 Рос. 13:1; 16:1; 17:5; 20:4; Фил. 2:19; Кол. 1:1; 1Тес. 3:2; 1Тим. 1:2.

16:22 «ушбу хәткә қәләм тәврәткүчи мәнки Тәртийму Рәбдә силәргә салам йоллаймән» — расул Павлусниң көзи ағиз болғачқа, адәттә ярдәмчиғә хәтлирини яздурадти. Тәртий унц үчүн «Римлиқларға»ниң қәләм тәврәткүчиси (хатирлигүчи) болған еди.

16:23 Рос. 19:22; 2Тим. 4:20.

16:25 Әф. 1:9; 3:9,20; Кол. 1:26; 2Тим. 1:10; Тит. 1:2; 1Пет. 1:20.

Қошумча сөз

Һөкүмәткә бойсунуш мәсилилири үстидә (13-бап)

Муқәддәс китапда хатириләнгән, һөкүмәтләр вә һоқуқдарлар билән мунасивәтлик тәлимләр, жүмлидин расул Павлусниң тәлимлирини (мәсилән, «Рим.» 13-бап) төвәндикидәк йәкүнлисәк болиду: —

(1) «Инсанийәт гунаға тейилип петип қалғанлиғи түпәйлидин (Худаниң нижәтиға егә болғичә), гунаға нисбәтән тизгинлиниши керәк болғачқа, Худа бу ишниң бир қисмини һөкүмәт-һақимийәтләр арқилиқ орунлайду: — **«Һәммә адәм өзлирини идарә қилғучи һоқуқ егилиригә бойсунсун. Чүнки Худа тиклимигән һөкүмәт болмас; һөкүмәтләрниң һәммиси Худаниң әмри билән болғандур»** («Рим.» 13:1). Бу Худаниң рәһимдиллиғидин болған бир иш; шундақтиму, бу рәһимдиллиғиниң бир қисми шуки, У ғаһи вақитларда мәлум бир әлгә савақ бериш үчүн, товва қилип қәлблирини Маңа қаратсун дәп рәһимсиз һөкүмдарни уларниң үстидин һөкүм сүргүзиду. Мәсилән «Йәш.» 19:1-4ни көрүң. Шу вақитта Худа Мисирлиқларни бутларға чоқунуштин товва қилсун дәп уларни **«Рәһимсиз бир һөкүмран,... әшәддий бир падишаниң қолиға тапшуриду»**.

Бундақ ишлар йәнә шүбһисизки, расулниң: **«Худа... пүткүл инсанларниң, болупму етиқат қилғучиларниң Қутқазғучиси (сақлиғучиси)»** дәп көрсәткән һәқиқитиниң муһим бир амили болуши керәк («1Тим.» 4:10).

(2) Шуңа етиқатчилар қайси һөкүмәт астида болсун, уларға бойсунуши, жүмлидин баж тапшуруши лазим («Тит.» 3:1-2, «Рим.» 13:3-6).

(3) Етиқатчилар өз үстидин һөкүм сүргәнләр үчүн дуа қилиши керәк. «1Тим.» 2:1-4ни көрүң. Ундақ дуаниң рошән мәхсити, Худаниң бу һөкүмдарларниң қәлблирини Өз қорқунучиға, һәққаний көзқарашларға, өзиниң һөкүмранлиғи астидикиләргә адил муамилә қилишқа, хуш хәвәрни әркин йәткүзүшкә йол қоюшқа қайил қилип йетәклиши үчүндур.

(4) һоқуқ тутқан кишиләр Худаниң ирадисиғә хилаплиқ қанунларни яки пәрманларни чиқарса яки қол астидикиләрни натоғра ишларни қилишқа мәжбурлиған болса, етиқатчилар уларға бойсунмаслиғи керәк. Мәсилән «Рос.» 4:19-20дә, Йәһудий һөкүмдарлар расуллардин Петрус вә Юһаннани Әйсаниң намини жакалаштин мәнғий қилған, Петрус: **«Худаниң алдида силәргә бойсунуш тоғриму яки Худағиму? Буниңға өзәңлар бир немә дәңлар!»** дегән.

(5) Адаләтсиз һөкүмәтләрни, болупму Худаниң сөзини жакалашқа қарши турған һөкүмәтләрни ағдуруш етиқатчилар беваситә көңүл бөлүдигән иш әмәс, бәлки Худаниң Өз ишидур. Рәб Әйса Римлиқ валий Понтиус Пилатус тәрипидин Өзиниң «падиша экән»лиғи вәжидин сораққа тартилғанда униңға мундақ деди: — **«Мениң падишалиғим бу дуняға тәвә әмәстур. Әгәр бу дуняға тәвә болған болса, хизмәтчилирим Мениң Йәһудийларға тапшурулмаслиғим үчүн жәң қиливатқан болатти. Һалбуки, Мениң падишалиғим бу йәргә тәвә әмәстур»** («Юһ.» 18:36).

«Римлиқларға»

Шуниң билән етиқатчилар мәлум бир һөкүмәтни ғүлитип, башқа бирисини бәрпа қилиш үчүн күрәш қилишқа арилашмаслиғи керәк. Тарихта көп вақиәләрдин көргили болидуки, «**Худа сотчидур; У бирисини көтириду, бирисини төвәнлитиду**» «Зәб.» 75:7). Йеқинқи тарихта, Руминийәдики Чавсискуниң мустәбит һөкүмити пәқәт бир парчә «тазилиқ қәғәз» билән ғүлитилғанлиғи буниңға мисал болиду (Румунийә һөкүмити көп муқәддәс китапларни мусадирә қилип уларни «тазилиқ қәғәз»ләргә айландурған еди).

(6) Етиқатчилар һөкүмәт ишлири яки сиясий ишлар билән тоғра шуғуллаңса болиду (мәсилән, Даниял пәйғәмбәр көп жиллар ичидә бир бутпәрәс һөкүмәтниң мәмурий хадими болған еди). Амма сиясий ишлар интайин мурәккәп, өзини пак-диянәт тутуп уларға арилишиш интайин тәс, Худаниң алаһидә чақириқи болмиса шу ишларға йеқинлишишқа һәргиз болмайду, дәп қараймиз.

Бу теминиң даириси мошу аддий йәкүндиң кәң, әлвәттә, амма жуқуриқи сөзлиримиз оқурмәнләрниң бу интайин муһим ишқа мунасивәтлик болған муқәддәс язмилар үстидә көпрәк ойлинишлириға түрткә болсун дәп арзу қилимиз.